

Délibáb

3. SZÁM

20
FILLÉR

100

Bársony Rózi
újra pesti színpadon

RÁDIÓMŰSOR
JANUÁR 17 — 23-16

30 KÖTET

elegáns kiállítású könyvet szállítunk kötetenként

**BUDAPESTEN 48 fillérért,
VIDÉKEN 58 fillérért,**

ha megrendeli a **VILÁGKÖNYVTÁR SOROZATOT.**

A világirodalom legkitűnőbb regényei jelennek meg e sorozat keretében minden hó 25-én.

A sorozatban a következő művek szerepelnek:

Karin Michaelis: **Az ügyvéd úr családja**
Atherton: **Mikor a köd eloszlik**
Claude Farrère: **A titkársasszony**
Spencer Walls: **Akit üldöznek a nők**
R. Haggard: **Cleopatra**
Sheridan: **Végrendelet**
D. Collins: **Istenítélet**
O. Rust: **Egy asszony elindul**
Kegel: **A bűvár**

Raten: **Karrier**
Kappus: **Versenyfutás a sorssal**
J. K. Jerome: **Három ember egy csónakban**
Gus Cather: **A sakálember**
Hans Heuer: **Brazillai kaland**
Sealsfield: **Tokeah**
Löns: **Az ordas**
Kappus: **Edda megvívja harcát**
Weber: **Az arany kalózái**
Hilton: **Gyilkosság az iskolában**

Mint rendkívüli kedvezményt, aki 30 kötet átvételére kötelezi magát, annak „**A tudás forrása**“ című díszes félbörkötésű könyvet ajándékozunk. Ez a lexikon alakú, 320 oldalas könyv az ismeretek valóságos tárházát nyújtja az olvasónak. Ajándékkötetünket a regénysorozat 15 kötetének átvétele után küldjük megrendelőinknek teljesen díjtalanul, úgy helyben, mint vidéken, csupán 20 fillér postaköltséget és kézbesítési díjat számítunk fel.

Vágja ki az alatti megrendelőszelvényt és küldje be kitöltve, a Délibáb kiadóhivatalának, Budapest, VII, Dohány ucca 12. Helyben minden hó 26. körül kiviszi kézbesítőnk az újonnan megjelent regényt 48 fillérért, vidékre pedig, 58 fillér előzetes beküldése ellenében szállítjuk bérmentve, ha abban a helységben kézbesítő szervünk nincs.

Aki nem rendel meg a sorozatot, kötetenként is megveheti a könyveket minden újságárusnál, Budapesten 48, vidéken 58 fillérért, ha kivágja lapunk 96. oldalán lévő szelvényt.

KÜLFÖLDI OLVASÓINK FIGYELMÉBE! A „Világkönyvtár“ bármelyik kötetét

portómentesen küldi meg, (ha az újságárusnál nem volna kapható) Romániában: 20 lei-ért. Journal Import Propr. Bancea Jacob, Oradea. Bulv. Reg. Ferdinand 46.

Csehszlovákiában: 5 Ke-ért „Lipa“ Újságlroda, Bratislava, Trieda Kr. Alexandra 8. Jugoszláviában: 8 dinárért Putnik Hirlapiroda Novisad Kralja Aleksandra 21 (Az összeg mindhárom helyre bélyegben is beküldhető).

Párizsban bármely kötet ára Frs 4.— Kapható: Messageries Parisiennes. Paris 10e 28 Rue Quentin.

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsontítani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelezőlapra

Megrendelem a „Világkönyvtár“ harminc kötetét díszes kötésben Budapesten 14 pengő 40 fillérért, vidéken 17 pengő 40 fillérért, tehát kötetenként Budapesten 48, vidéken 58 fillérért. Minden mű kézbesítésénél fizetek a könyvért 48 fillért, illetve vidéken 58 fillért.

Tudomásul veszem, hogy 15 kötet átvétele után ajándékképpen megkapom, „**A tudás forrása**“ című díszes kötésű, 320 oldal terjedelmű könyvet, fizetek annak kézbesítéséért és postaköltségéért úgy helyben, mint vidéken 20 fillért.

A kézbesítést a következő címre kérem:

_____ név _____ foglalkozás
_____ ker., _____ ucca _____ szám _____ emelet _____ ajtó

A megrendelő sajátkezü, olvasható aláírása

Kelt 193

XI. évfolyam

Budapest, 1937 január 16

3. szám

20
FILLÉR

Délibáb

SZINHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 pengő 50 fillér, félévre 5 pengő. Biztosítással kombinálva negyedévre 3 pengő 42 fillér, félévre 6 pengő 84 fillér, egy hónapra 1 pengő 14 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 26 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— cseh korona, Jugoszláviában 2,50 dinár, Romániában 8 lei, Olaszországban 1 líra 40 centesimo, Franciaországban 1,50 Frs. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány uccá 12. Telefon: 14—23—39, 14—23—50.

ITT A FARSANG!...
(D'Orá Benda felv.)

Királyi nász

SZERELEM!... * Irta: FORRÓ PÁL

Szerencse, hogy az élet nem törődik a kritikusokkal és a legvakmerőbben halmozza mostanában azokat a regényeket, melyeket ha hivatásos író vetne papírra vagy filmre, azt mondanók róluk: hogyan lehet ilyen képtelenségeket írni? Hol vagyunk már a naív romantikától, amikor ilyen tündérmesékben gyönyörködötte a közönség! Ma kérem nincsen ember, aki elhiszi!

Holott ez a tündérmese valóban életre kelt...

Néhány év előtt történt, hogy egy elszegényedett német herceg elindult Párizsba szerencsét próbálni. Valami rendes, szolid polgári foglalkozás után nézett, ami nem volt éppen könnyű dolog, mert Párizsban már minden szabad állást lefoglaltak maguknak a sokkal előbb érkezett orosz hercegek. De a mi hercegünk nem csüggedt. Elegáns, művelt, szép ember volt, nem is esoda, hogy végül is egy filmvállalatnál kötött ki. Nem színész lett, hanem a már elkészült filmeket indította útnak a világsiker felé a hercegi cégvezető úr. Bádogdobozókban heverték a celluloidszalagokra fényképezett szerelmes történetek. Olyan volt a herceg irodája, mint egy modern könyvtár, melyben csókos szájú lányok, vakító elegánciájú asszonyok, remekül táncoló és pompás frakkokat viselő urak várták, hogy a vetítógép lencséjén keresztül életre támadjanak és eljátsszák valószerűtlen kis regényüket a kötelező heppy enddel. A cégvezető úr bizonyára mosolygott és talán egy kicsit fájdalmasan is legyintett, mikor lepergették előtte ezeket a filmeket. Arra gondolt, hogy az élet könyörtelen kenyérharcai, a világválságok már régen hitel-

vesztetté tették a nagy szerelmi regényeket.

Mialatt az ifjú herceg komoly hangú üzleti leveleket diktált gépírókisasszonyának, a hágaí egyetemen doktorra avattak egy bájos diákkisasszonyt. Nagyon nehéz kérdésekre kellett felelnie, amíg átnyujtották az államtudományi doktorátust tanusító diplomát. A diákkisasszony büszkesége volt az egyetemnek. Hat európai nyelven beszélt folyékonyan. És a beavatottak még azt is tudták róla, hogy ügyesen varr és még főzni is tud...

Mindez talán nem is lett volna még olyan különös, ha ezt a diákkisasszonyt doktorra avatása után nem várta volna udvari fogat, amely egyenesen a királyi palotába röpitette, ahol mindenki fenségnek szólította a fiatal doktorkisasszonyt. Európa egyik leggazdagabb és legboldogabb birodalmának jövőbeli királynőjét!

A doktorkisasszony úgy érezte, hogy a buzgó tanulással töltött hónapok után most már egy kis mulatozáshoz is joga van. Éppen kapóra jött az a jótékony célra tartott előkelő jelmezbál, melyre Hollandia legelőkelőbbjei voltak hivatalosak.

A filmgyárak vezérei gyakran utaznak. Bernát hercegnek is sűrűn akadt dolga külföldön. Különösen Hollandiába kellett többször átlátogatnia. Így akadt össze Hágában egy régi arisztokrata barátjával, aki örömmel rázta meg régi pajtása kezét.

— Halló, öreg fiú, nagyszerű mulatságra viszlek este... Az idei évad legelőkelőbb jelmezbáljára. Magam is rendező vagyok, nem lesz nehéz dolog jegyet szerezni számodra. Jelmezről is gondoskodom...

Juliana holland trónörö-
kösnő és Bernát herceg
esküvője

Az esküvői menet

Bernát herceg helyeslően bólintott: az bizony nagyon jó lesz!

Káprázatos jelmezek selymei és csipkái színesedtek a vakítóan megvilágított bálteremben. Diszkrétén, finoman szólt a zene, meleg örvényléssel hullámozott a tömeg.

Bernát hercegnek egy magyar népviseletbe öltözött fiatal lány tetszett a legjobban... A barátja kissé meghökkenve vakarta a fejét.

— Hát ennek a hölgynek nehezen mutatnátok be barátom... Ehhez csak a főudvarmesternek van joga...

— Miért? Kicsoda ez a lány?

— Julianna doktorkisasszony! A trónörökös... *

Ennek a farsangnak különös parfümjé és muzsikája lehetett, régtől ittfeljejtett Amороk inceselkedhetek láthatatlanul a szerpentinek és léggömbök káoszában, hogy a királykisasszony és a herceg mégis egymásra talál-
tak.

A bál után hazament a királykisasszony és — mint minden lány a világon — ő is elmesélte édesanyjának, hogy milyen érdekes élményei voltak a bálon. Nagyon sokat és nagyon sokáig mesélhetett a kis királykisasszony édesanyjának, aki meglepetten, édes gyönyörűséggel hallgatta. És másnap a királyasszony, mikor az ország gondjairól kellett tanácskoznia miniszterével, nagy titokban megsúgta a miniszterelnöknek, hogy miről beszélgetett az éjszaka leányával... Mosoly szaladt fel a miniszterelnök arcára és ő meg a külügyminiszternek mondta el a nagy titkot. Azután összebujtak az urak és napokig, hetekig tanácskoztak. A doktorkisasszony pedig szívdobogva várta, hogy mi lesz a tanácskozás vége. Nem is tudott megnyugodni előbb, csak mikor végre peccé-

tes nagy határozatban mondta ki, hogy a fennálló családi és birodalmi törvények értelmében semmi akadálya nincsen annak, hogy Julianna királykisasszony házasságot köthessen Bernát lippe-bisterfeldi herceggel.

Hetedhét országra szóló ujjongás támadt, amikor közhírré tették a nagy eseményt. Mindenki örvendezett, fiatal lányok, akik ma már akrobatikus táncokat tanulnak, cigánykereket vetettek örömlükben és a világ egy pillanatra megfeledkezett a gázháborúról, légi torpedókról és más háborús szörnyűségekről. Napfény tört át a gondok ködén, muzsikaszó harmatozott ki a lelkekből, mindenki megérezte, hogy valami csoda történt. Az emberek észrevették, hogy szívük is van, hogy ott, a legmagasabb helyeken, ahonnan a politika veszélyes villámokkal feltett felhőit szokták elindítani, most a legszebb, legnemesebb emberi érzés szikrázóan szép napját ragyogtatták fel! Ennek a fénye és melege ömlött végig az egész emberiségen és nyomában új szépséggel szökött az elkínzott arcokra a mosoly... *

Egy király lemondott trónjáról, hogy feleségül vehesse a nőt, akit szeret. És egy királylány magához emelt trónusára egy szegény herceget.

Igen, vannak még gyönyörű mesék, melyek életre kelnek. De, úgylátszik, ez ma már akkora fényűzés, hogy csak királyok engedhetik meg maguknak. A szerelem, mely valamikor a szegény ember vigasztalása volt, ma már csak a fejedelmek kivételes kincse. Ezt mentették meg maguknak a nagy világösszeomlásból, a léleknek ezt a minden briliánsnál, aranynál értékesebb költészetét.

Angol leány hollandi jelmezben

(Underwood fotó)

A színészi pálya már természeténél fogva megköveteli bizonyos fokig a nyilvánosságot, mégpedig nem csupán este, mikor a színész a rivalda fényében áll, de a kijózanító nappali világításban is.

A közönség kíváncsi kedvencének magánéletére s ebből az következik, hogy a színésznek nincs polgári értelemben vett magánélete. A színész életének minden momentumuma a nyilvánosság előtt *zajlik* le, szerelmei, házasságai, anyagi és érzelmi ügyei *nyílt titkok*, mintha állandóan üvegkalitkában élne, ahova mindenki beháthat.

Vannak színészek és színésznők, akik ezt szeretik, sőt keresik és igen rosszul érzik magukat, ha egy nap nem szerepelnek a pletykarovathban, viszont a színészi társadalomnak vannak olyan tagjai is, akik szeretnék magánéletüket megtartani önmaguknak.

A színésznő magánélete aktuális kérdés, mivel a közelmúltban egyik nagy drámai színésznőnknek sikerült pár hónapig titokban tartani házasságát s ezzel mintegy kijátszotta a nyilvánosságot.

A nyilvánosság pedig sértődötten felhördült:

— Hát szabad ezt? Hát lehetséges ez?

Az árgusszemű fotoriporterek ezúttal lecsúsztak az érdekes esküvőről s csak utólag fotografálhatják a művésznőt új otthonában férjével, sovánny vizsgálatásul a friss szenzáció helyett.

Éppen ez a diszkrét esküvő juttatja eszünkbe, hogy a legértékesebb művésznőink tulajdonképpen irtóztak a nyilvánosságtól — színpadon kívül — és féltékenyen őrködtek magánéletük „*tabuja*” fölött.

Varsányi Irén például a legegyszerűbb, a legpolgáribb nő volt a színpadon kívül. Soha nyilvános helyre nem járt. Nem mutogatta magát olyan társaságokban, hová bohémek járnak, lakásában újságíróknak intervjút nem adott, sőt lakásának faíán egyetlen

színházi fotográfia sem függött. Ez a nagy művésznő magánéletét teljesen a gyermekeinek és családjának szentelte, a többi pedig az igazi művészeté volt.

Jászai Mari, Márkus Emilia, Paulay Erzsébet is kerültek a reklámdobos nyilvánosságot és minálunk tulajdonképpen Fedák Sári volt az első színésznő, aki amerikai méretekben beszélgetett magáról. Mikor ő feltűnt, még nyoma sem volt a ma már megszervezett reklámgyártásnak, ám ő már akkor megérezte, hogy csak az a színésznő megy át a köztudatba, *aki beszélt magáról*. És Fedák gondoskodott róla, hogy legyen mit beszélni. Már az maga is szenzáció volt Pesten, mikor ez a fiatal színésznő bohémegecs bühifrizurájával, magahajtott bricskáján végigkúcsórozott a városon. Ő volt az első flappertípusú nő, a mai autózvezető színésznők elődje. Muráti Lili piros autója már csak utánöntésnek számít, ma már minden polgári fruska autót vezet, ha van neki és ma már mindent agyonírtak és agyonbeszéltek, nehéz új szenzációt e téren kiagyalni.

Furcsa, de éppen most kezdenek újra divatba jönni a zárkózott magánéletű színésznők. A közönség most már végre arra is kíváncsi, hogy mit tud az illető hölgy és kevésbé érdekli, hogy ki kivel vacsorázik és kivel csalja meg az urát.

Kezd divatba jönni a tehetség és a komoly művészet, talán éppen reakcióképpen a pletyka és reklámkorszak után.

Már Alpár Gittát is szívesebben hallják énekelni, mint nyilatkozni Gusztiról, Julikáról, az sem izgatja a közönséget, hogy Eggerth Márta fényleg megesküdt-e Kiepurával, hol és mikor?

Gréta Garbó, a hallgató, magányos szifinx érdekli a közönséget, dacára annak, hogy menekül a nyilvánosság elől, ennek ellenében azonban óriási művész és végül is kezdünk rájönni, hogy végeredményben ez a legfontosabb...

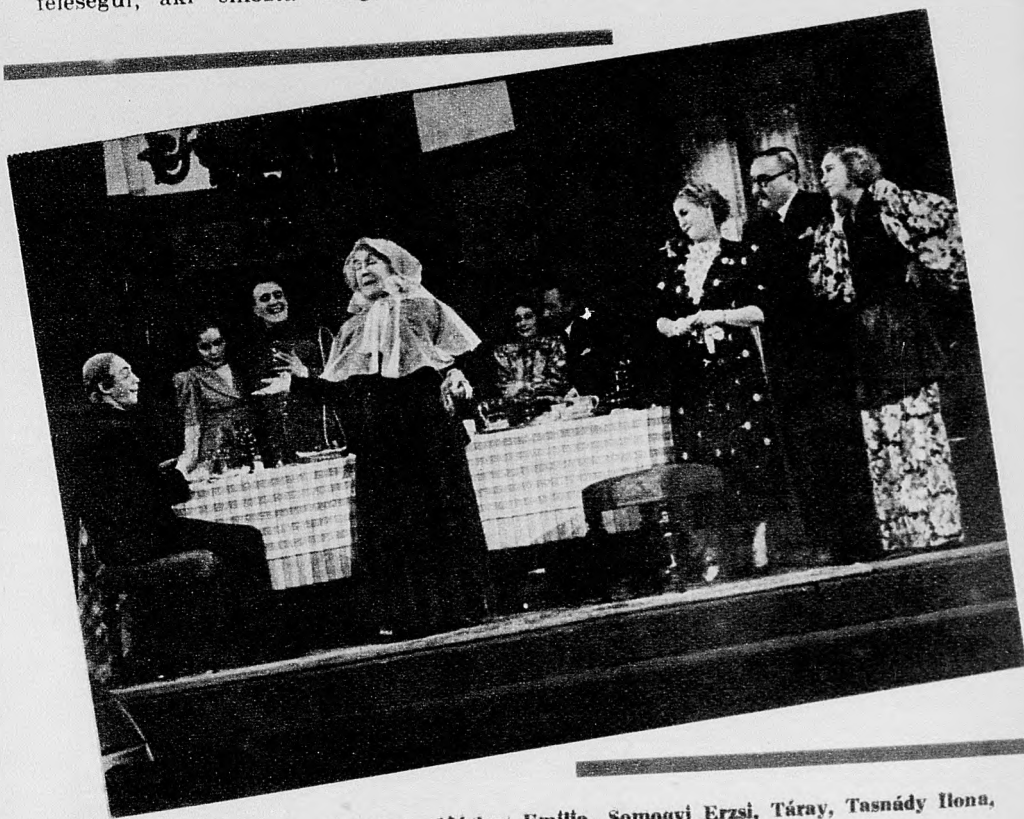
Petróczy Katalin.

DÉCIBÁB

Szülők lázadása – a Nemzeti Színházban

Egy dán „virágzó asszony”, özvegy Holmné, egyedül él anyjával és legkisebbik lányával, Gerdával, vidéki kastélyában. Gyermekai, akik már megnősültek, illetve férjnél vannak, minden évben kétszer pontosan megjelennek anyjuknál, egy-egy napra — hogy apanázsukat felvegyék. Holmné nagyon izgatott, mert éppen most esedékes a „gyermek” látogatása, ami mindig nagy felfordulást jelent a házában. Idősebb lányai már asszonyok, de az egyik elvált és a másiknak is nagyon gyenge alapokon nyugszik a családi boldogsága. Mostohafia, Hans Holm, kétes hírű angol hölgyet vett feleségül, aki elhozta magával régi

barátját, akit a peches férj mint lovászt alkalmazott. Hansnak egyetlen szenvedélye van: a lovak; erre költi minden pénzét, ezért fogja be fülét a szállingózó pletykák előtt és ezért hanyagolja el teljesen munkáját — mostohaanyja gyárának vezetését. Minden munkát Jarnfelt, az igazgató végez, aki őszinte tisztelője, sőt imádója Holmnénak és nagyon elítéli a gyermekek viselkedését, akik nem látnak mást anyjukban, mint a biztos és kiapadhatatlan pénzforrást és egész természetesen tartják, hogy anyjuk úgyszólván minden pénzt nekik adja. Mielőtt még a testvérek megérkezéneek, a tizenhat esztendő Gerda be-

Pethes, Rápoly Anna, Lehotay, Márkus Emília, Somogyi Erzsi, Táray, Tasnády Ilona, Petheő, Szeleeczky Zita (M. F. I. felv.)

Tasnády Ilona,
Petheő Attila

csempész titokban egy hasonló korú kamaszt a házba; ha a társaság együtt lesz, ki fogja jelenteni, hogy hozzámege feleségül.

Ilyenek a fiatalok!

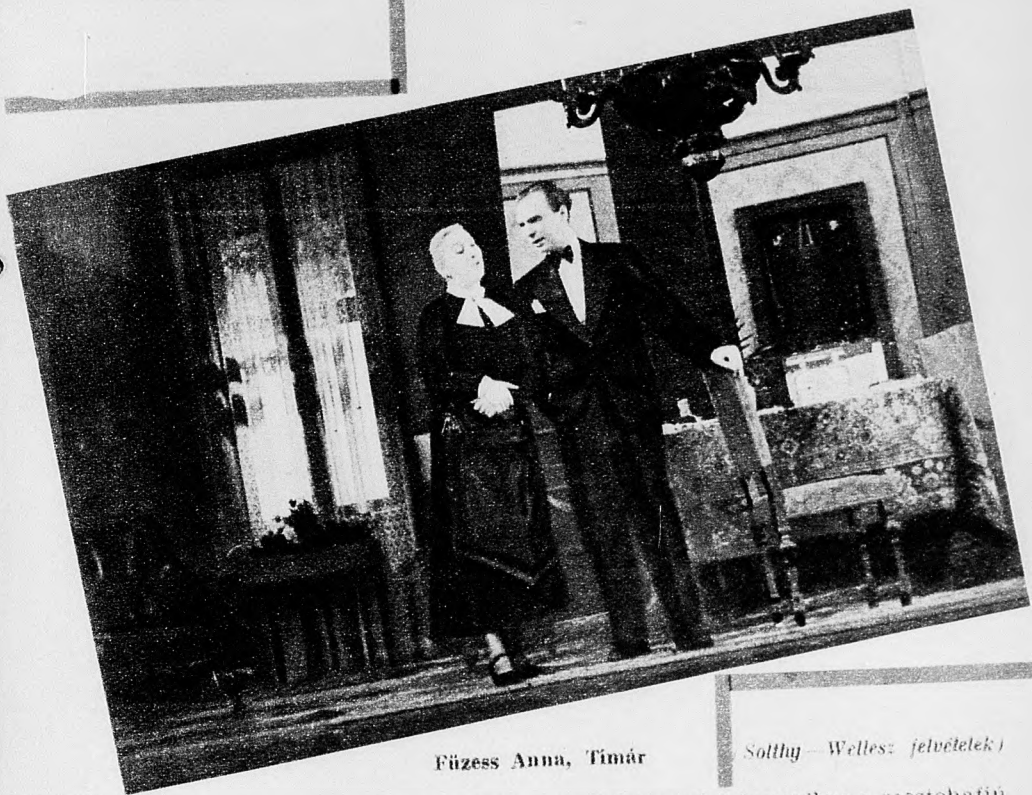
Jarnfelt igazgató Holmnénak bevallja, hogy szereti és megkéri a kezét. Holmné is szereti a becsületes embert, de úgy érzi, hogy gyermekei elítélnék, ha újra férjhez menne és ezért habozik, elszánja-e magát a házasságra.

Elsőnek Karin Bang érkezik és utazó bárkészetével, örökös cigarettázásával és léha elveivel kétségbeejt az anyját. Karin beszédéből az asszony megtudja, hogy kisebbik lánya, aki egy tiszt elvált felesége, veszedelmesen flörtöl Karin férjével, a divatos orvossal, akinek a klinikája tele van unatkozó szépasszonyokkal. Karin még szereti a férjét, de azért fűvel-fával udvaroltat magának, sőt legújában Karl von Springenberggel egyenesen meg akarja bosszútatni — vigjátékokban szokásos módon — férje viselkedését. Ez a Karl nem más,

mint hukanak, Evának elvált férje. A kissé esetlen, de jóképű és becsületes Karl azonban még mindig szereti elvált feleségét és most is abban a reményben jelenik meg, hogy az asszonyt újra feleségül veheti. Karl őszintén rokonszenvezik anyósával; rosszalja Holmné leányainak viselkedését és minden bajnak okát a pénzben látja. Utolsóinak érkezik a mostohaafiú, aki magával hozta feleségét, a kéteshírű angol hölgyet. Az asszony mindig magával cipeli lovászát, aki egyúttal a barátja is. A férj azonban nem veszi tudomásul a kinos helyzetet; neki csak az fontos, hogy felesége és a lovász pompásan értenek a lovakhoz!

Holmné békésen tűri gyermekei botrányos viselkedését, de amikor nyíltan a szemébe mondják, hogy meg vannak győződve róla, hogy neki és Jarnfeltnak viszonya van, akkor már felháborodik és Jarnfelthez megy panaszkodni.

A nagymama, aki nagyon haragszik a léha unokákra, Holmnéval és

Füzess Anna, Timár

Soltihy-Wellesz felvételek)

Jarnfettel együtt haditervet eszel ki. Holmné nem ad egy fillért sem a gyerekeknek és éppen olyan léhán fog viselkedni, mint ők!

A hatás nem is marad el! Az elkényeztetett gyerekek elképedve nézik anyjuk átváltozását, aki most már éppen olyan elveket vall, mint ők. Nem tagadja a rágalmát, hogy Jarnfettel viszonya van. Kijelenti, hogy ezután élvezni akarja az életet és nagy utazásokat fog tenni, villát vesz a Riviérán, Egyiptomba utazik — szóval a pénzt ő fogja elkölteni és gyermekeinek egy garast sem ad. Látszólag beleegyeznek, hogy bakfiscéánya az éretlen kamasz felesége legyen, amitől aztán megjő a házassági dűhbe esett kisasszonyka.

A kétségbeesett gyermekek rá akarják venni anyjukat, hogy kössön házasságot Jarnfettel, mert akkor nehai apjuk végrendelete értelmében a vagyon kétharmadrészt rögtön megkapnák készpénzben, Jarnfelt azonban kijelenti, hogy eszük ágában nincs

összeházasodni és amikor a mostohafiú a szigorú nagymamához fordul segítségért, az megjelenik egy szolgálóján, dekoltált estélyi ruhában és füstölő szivarral a szájában!

A helyzet annyira elmérgesedik, hogy a két vő és a mostohafiú provokálják Jarnfettet, mert „elcsábította” anyjukat és nem hajlandó feleségül venni őt. Most már nem is bánják a pénzt, mert a lelkük mélyén szunyado tisztességérzet felülkerekedik és fáj nekik, hogy anyjuk „léha életét” nem tudják megváltoztatni.

A párbaj előtt Bang doktor bemegegy felesége szobájába és mikor a tete a tete során rájön arra, hogy az asszony szereti őt, boldogan öleli magához. Karin könyörgésére aztán nem megy el a párbajra, hiszen rajta kívül még ketten állnak ki Jarnfelt ellen. Eva, aki szeszélyből felkeresi volt férjét, szintén rájön, hogy mi készül és az ő szívében is felébred a régi szerelem. Karillal marad, aki szintén nem mehet a párbajra. Hans éppen abban a pill

lanatban toppan be az ebédlőbe, amikor felesége a lovással végkép el akarja hagyni a házat. Az asszony szemérveti, hogy csak a lovakkal törődött és nem volt számára soha ideje. Okosabb, ha elmegy örökre, vissza a hazájába. Hans nem állja útját, mert az asszony és a lovász most már nyíltan bevallották, hogy szeretik egymást. *A párbajtól azonban elmegy az ő kedve is.*

Holmné Hans üzenetéből megtudja, hogy mi készül és ő is visszatartja Jarnfeltet, aki persze már a férje, de még senki sem tud róla, mert titokban esküdtek össze.

A négy férfi az ebédlő asztalánál találkozik és mindegyik azzal az érzéssel ül le, hogy a másik három becsületlennek tartja őt, mert nem jelent meg a párbaj színhelyén. A helyzetet Gerda „vőlegénye” oldja meg, aki akaratlanul leleplezi a társaságot, mialatt kijelenti, hogy nem vállalja többé a vőlegény szerepét.

Az ebédlőasztal körül ülő egész család minden tagja boldog most és szerelmesen símul párbajhoz; Hans is megnyugszik és új életet akar kezdeni; ezentúl komolyan fog foglalkozni a gyár ügyeivel. Csak anyjuk sorsát akarják még elintézni, de már nem önző célból, hanem, mert felébredt szívükben a gyermeki szeretet. Epilógusként a nagymama kijelenti, hogy leánya már egy napja, tehát mióta a gyermekek megérkeztek, Jarnfelt felesége. Most már semmi sem áll a család boldogságának útjában. Minden jó, ha jó a vége.

Ez a meséje Jens Locher dán szerző vígjátékának, amely korszerű problémát vet fel. *De a modern témájú darab maga egyáltalában nem modern, sőt, nagyon is elavult stílusú komédia,* amely a múlt század enyhén moralizáló és szatirizáló, levendula illatú társadalmi vígjátékaira emlékeztet. *Ez nem életirodalom, csak ötletirodalom,* amely felületesen látja a problémát, amit tárgyál és mindössze ürügyül használja fel, hogy mulattasson. *Színház a színpadon* — a régi recept szerint. Mert az, hogy valaki, vagy valakik másnak adják ki magukat, mint

akik, vagy amilyenek valójában, olyan ócska szerzői recept, amit igazi író nem vesz már elő!

Azonban el kell ismerni, hogy a dán szerző dialógusai szellemesek, a helyzeteket jól kipoentirozza és darabja mulatságos. Jó szerepeket írt és így a színészeknek módjukban van az igénytelen komédiát művészi produkció színvonalára emelni. Ezt teljes mértékben meg is teszi a *Nemzeti Színház* kitűnő gárdája, élén P. Márkus Emiliával, akinek kardos nagymamája felejthetetlenül remek alakítás: N. Tasnady Ilona a két alakban mutatkozó anya szerepében megvesztegetően bájos és őszinte. A szép és pompásan fejlődő Rápolty Anna, a markáns Lehotay Árpád, Pethő Attila, Táray Ferenc és Timár József, az elbűvölően csevegő Somogyi Erzs, a gazdag humorú Aghy Erzs, a tehetséges Szelezky Zita — s a többiek is mind lelkesen végzik feladatukat s elsősorban nekik köszönhető, hogy sikere van a szórakoztató darabnak, amely nem reprezentáns külföldi mű és éppen ezért nem egészen a *Nemzeti Színház* színpadára való, — azonban Nagy Adorján kitűnő rendezése és a jó előadás jóváteszi a hibát.

Aszlányi Károly kitűnően „fordította” a dán színdarabot. Nemcsak fordította, hanem át is dolgozta. Az a gyanúnk, hogy Locher úr, a szerző, alig ismerne rá darabjára! És némi meglepetéssel értesülne róla, hogy Dániában mostanában párbajozni szoktak, dacára annak a dán törvénynek, amely gyilkossági kísérletnek minősíti a párbajt — és súlyos börtönnel, sőt fegyházzal bünteti.

Aszlányi mindenestre színpadhoz értő, szellemes és stílusos szerzőnek, illetve társszerzőnek bizonyult ezúttal is.

Orbók Attila

DÉCIBAB

A DÉLIBÁB

MEGSÚGJA MAGÁNAK,

hogy a szilveszteri, úgynevezett pend-
lizésekkel az idén a legnagyobb bajok
váltak.

— Hogy hogy?

— Tudniillik, az egész estét betöltő
színdarabokban szereplő színészek is
vállaltak különböző helyeken való fel-
lépést. Az a színész ugyanis, aki,
mondjuk, egy színdarab első felvoná-
sában játszott és csak a második fel-
vonás vége felé volt ismét jelenése,

úgy gondolkodott, hogy azt az időt,
amit máskor a színházi öltözőben,
vagy a társalgóban tölt el, miért ne
értékesíthetné ezúttal... Szóval sokan,
akiknek számítás szerint idejük volt,
vállaltak fellépéseket s ebből igen nagy
komplikációk és kellemetlenségek
származtak.

— Persze, nem tudtak idejében visz-
szaérkezni?!

— Úgy, ahogy mondja. Hiába, nem

Miss Charlotte Dabney Hallorant Kalfornióban a téli sportok királynőjévé választották

DÉLIBÁB

A Dolomitokban

(Szigeti Magda mozgásművészeti tanárnő)

lehetett az időt kiszámítani. Torlódtak a dolgok. És sok helyütt valósággal megállt az előadás, mert egyik-másik szereplő nem érkezett meg — végszóra. Az egyik operettben például a férfi főszereplő hiába várta a partnernőt táncra, az csak nem jelentkezett. Szerencsére a főszereplő feltalálta magát. Az egész táncot ellejtette — egyedül. Egy prózai színpadon pedig valósággal ki kellett hagyni egy egész jelenetet, mert ketten is hiányoztak. És ez így ment a legtöbb helyütt. Most aztán a pesti Színházigazgatók Szövetsége rendkívüli ülést szándékszik összehívni. Szilveszter-ügyben. Arról van szó, hogy a színházigazgatók a jövőben meg akarják tiltani a szilveszteri fellépést mindazoknak a tagoknak és szereplőknek, akik azon az estén a színdarabban részt vesznek. Így akarják biztosítani az előadás zavartalan menetét.

— A komoly ügy után, pletykáljon egy kicsit.

— A Belvárosi Színház a szívek-színháza ügylátszik, mert ott minden színésznő — férjhez megy. Most leg-

utóbb az a hír járja, hogy a legfiatalabb Mária, Egry Mária megy férjhez Mártonffy filmrendezőhöz.

— Gratulálok. De kérem, pletykáljon tovább.

— Tudvalevőleg most három külföldet járt primadonna lép föl Pesten. De föllép egy másik primadonna is, aki viszont még soha nem járt külföldön. Nos, ezzel a primadonnával lépett föl néhány évvel ezelőtt nagyon sokszor az egyik külföldet járt primadonna. Mit tagadjuk, a két színésznő, dacára, hogy egy színpadon lépnek föl, vagy talán éppen azért egyáltalán nem voltak jó barátságban. Eppen ellenkezőleg. Roppant féltékenyek voltak egymás művészi sikereire és a szó szoros értelmében állandó harc volt közöttük. Persze, arról nem lehetett szó, hogy újból egy színpadon lépjenek fel, de kétségtelenül az egyik primadonna csak azért lépett fel, hogy a — másikkal konkurenciát csináljon.

— Hogy hogy?

— A külföldet járt primadonnát sokáig kapacitálták, hogy lépjen fel Pesten, de nem volt hajlandó. Végül, amikor megtudta, hogy a régi, híres rivális fel fog lépni egy új operettben, ő is elhatározta, hogy ha török, ha szakad, fellép. Úgyis történt, a külföldet járó primadonna még arra is „vigyázott”, hogy pont azon a napon legyen a premier, amikor a rivális primadonnáé, sőt a premier dátumát is ugyanazokkal a jezőkkel hirdették, mint a riválisnál. Ime, mit nem tesz az a konkurencia.

— És az eredmény?

— Még nem tudhatni. Mindketten remélik, hogy túlélik a másikat. (Félreértés kedvéért eláruljuk gyorsan, hogy a túlélés azt jelenti, hogy mindketten azt remélik, hogy az ő operettjük lesz hosszabb ideig műsoron...)

— Meséljen valamit Fedákról?

— A kiváló színésznő, mint tudjuk, most életének egyik legnagyobb sikerét aratja és a siker megpecsételte a hékét is a Vígszínház igazgatóságával.

— Hát nem voltak jóban?

— Bizony nem. Fedák ugyan a

A jogászbárról. Fent: Csárdást nyitó párok. Lent: Felállás a palotásra
(Schäffer jeltv.)

szezón elején a Vigszínházhoz és társzínházaihoz szerződött, de az első két szerepben — valljuk be — nem aratott valami nagy sikert. Fedák úgy találta, hogy őt nem foglalkoztatják megfelelő keretek között, viszont mint tagnak kötelessége volt elvállalni a reája osztott szerepeket. Ebből támadtak a differenciák. Különösen az utóbbi Royalbeli eset kapcsán, ahol egy kis epizódszerepet játszott csak Fedák...

Most aztán megvan a főszerep, nagy siker és megvan a — béke. Kiderült, hogy Fedáknak is csak grandiózus szerepeket kell játszani, mert az ő originális lényé nem tűri a jelentéktelenségeket és szürkeségeket.

— Mit tud még?!

— Az Andrásyúti Színháznak van egy fiatal, rokonszenves tagja, Szabó Dezső, aki igen nagy sikerrel szerepel epizód szerepekben. A fiatal színésznek azonban van egy komoly fájdalma. A szó szoros értelmében fájdalom, mert ahány szerepet kapott eddig, azok-

ban mindig, mint szenvedő hős szerepelt. Ő az a színész, akit szerepei szerint állandóan pofon vágta a színpadon. A legutóbbi „Jöjjön elcséjén” című vígjátékban is esténként olyan pofonokat kap, hogy csoda. Valamelyik estén aztán pláne, olyan pofont kapott, hogy Szabó a felvonás végén szomorú arccal tapogatta sajjó arcát. Történetesen megtudta ezt a „jelentet” Wertheimer igazgató, aki fájdalomcsillapító irtéként, odaszólt Szabónak, hogy ezentúl felemelt gázsit fog kapni. Mondanunk sem kell, hogy a fiatal színész fájdalma erre a kijelentésre rögtön megszűnt.

Délibáb-híradó:

1. A Magyar Atlétikai Club rendezőbizottsága az Atléta Bál előtti teaestélyét január hó 4-én tartotta a Dunapalota szállóban. Az egymásra torló ünnep és a Szilveszter közelsége sem tudta az estély látogatottságát befolyásolni, úgyhogy azon az előkelőségek egész sora és a bálozó fiatalság teljes számban megjelent. A

részvevők soraiban ott láttuk a MAC teljes vezetőségét, élén Veress Imre dr. ú. v. alelnökkel, Lauber Dezső és Vangel Gyula elnökségi tagokat, Ember Sándor országgyűlési képviselő társaságában vitéz Kenese Waldemárt, a Légügyi Hivatal főnökét, vitéz Szentnémedy Ferenc vezérkari főnököt, akik báró Köppele német repülőőrnagyot, Göring közvetlen környezetéhez tartozó német pilótatisztet vezették be Pest meginduló báljéle-tébe. A teán az alábbiak neveit sikerült feljegyezni: vitéz Szentnémedy Ferencné, dr Ember Sándorné, Nickl Alfrédné, Lovass Istvánné, özv. dr Várnay Arvédné, v. Uhry Károlyné, Zsarnay Lajosné, özv. Vertán Endréné, Németh Gyuláné, Vidos Gyuláné, Sándor Jánosné, Tarján Rezsőné, Kubányi Rezsőné, dr Csury Jenőné, Borsódy Istvánné, Ikrich Arnoldné, Richter Béláné, Kiss Józsefné, báró Bohmer Leone, Grieger Ferencné, dr Prinsz Györgyné, Szentiványi István-

né, Hegyi Istvánné, dr Szógyi Dénesné, Szalay Tivadarné, Nagy Dezsőné, Marton Ferencné, Demel Gerardné, Ács Mihályné, Bauer Adrienne, báró Liptay Jenőné, dr Patz Sándorné, Várnay Edit, Lovas Baba, Uhry Etelka, Conrad Pipi, Macher Médi, Szentkirályi Manyi, Bary Máty, Bary Judit, Dany Baba, Németh Klára, Zolyomi Zinajda és Zsuzsanna, Vida Erzsébet, Sándor Izabella, Tarján Lilly, Kubányi Piri, Asbóth Mária, Bozó Lilly, Takács Gitla, Tóttósy Livia, Ikrich Mária, Léway Agnes, Szabó Nusi, Karnik Willy, Kiss Ági, Fonsz Kató, Hegyi Éva, Nagy Baba, Szalay Gabriella, Nagykállói Nagy Baba, Speidl Buci, Zadányi Éva, Kallós Lilly, Mészáros Ilonka, dr Paulay Ica, Komlósy Irén, Donaberge Klári. 2. Atléta bál. Az immár harmadszor ismétlődő MAC-estélyek látogatottsága és látogatóinak nővéja a legjobb előjél a február hó 1-én, a Dunapalota szállóban megrendezésre kerülő Atléta bálna. Habár a bál fényes külsőségeit a főhercegi család gyásza nagyban befolyásolja, mégis a felkért díszes védnöki és díszelnöki kar részvétele a bál régi fényét fogja a Dunapalota díszes termeibe visszavarázsolni. A rendezőbizottság az előkészületek vége felé közeledik, a következő hetek egyikén jönnek ki a meghívók, melyek a multtal szemben kisebb és stílusosabb megjelenésben fogják incitálni a MAC-bál törzspublikumát. A rendezőbizottság dr Oláh Dezső elnökle alatt dr Telkes Tibor ú. v. alelnök, Balogh György, Biró Barna Béla, Bors Tibor, dr Kelenffy Gyula, Lipták Pál, Bartha-Bures Arisztid közreműködésével a MAC irodájában, IV. Gróf Károly ucca 24. Telefón: 154—88. működik. 3. A fiatal Virovay Róbert hegedűművésznek ugyancsak dús a programja, e hó 10-én, Hubay zenedéltánján lépett fel. 17-én Bécsben vendégszerepel a hangversenydobogón és ugyanaz éjjel a bécsi rádióban is szerepel. 4. Sziklay József, a kitűnő táncoskomikus legújabbban mint rendező és sikereket arat. Nincsen kizárva, hogy Sziklay jövőben kizárólag mint színházi rendező fog működni. 5. Nyomdász-bál. A Könyvnyomdászok Dalköre január 23-án, a Vasasok márványtermében rendezi jelmezes farsangi táncestélyét, mely iránt a szokásos érdeklődés már megindult.

„Sisterok“

A rajongó fűszeres szerelme és egymillió pengője a Belvárosi Színházban

Amiről három felvonáson át a színpadon beszélnek, arról legfeljebb négy-szemkőzt szoktak beszélgetni az emberek. És itt rejlik éppen a bonyodalom oka: hogy az egész család előtt tárgyalják a dolgot.

Ugyan mi is az, amit papa, mama, fiatalasszony, fiatal férj, nővér, nagybácsi jelenlétében olyan nagyon meg kell beszélni? Mindössze az a jelentéktelen probléma, hogy vajjon a fiatalasszony elfogadja-e a felajánlott egy-

millió pengőt. Igen kérem. Egy milliót. De ezért cserébe egy napra, egyetlen napra meg kell feledkeznie arról, hogy férje is van.

Az ilyen ajánlatot általában erkölcs-telen ajánlatnak nevezik, de vegyük figyelembe, hogy a fiatalasszony fel-tűnően szép, a millió viszont igen nagy összeg, sőt valószínűtlenül hatalmas összeg, még akkor is, ha csak színdarabban történik meg az egész.

De a kényes kérdés érthetősége érdekében ajánlatos volna mégis előlről kezdeni a dolgot, úgy ahogyan ezt Kollár Béla, a szerző teszi, aki ezzel az első darabjával lép a Belvárosi Színház közönsége elé. Vagyis ott kell kezdeni, hogy a fűszeres éppen csak foglalkozására nézve fűszeres, mert igaz lelke szerint álmódzó költőnek kellett volna születnie, hiszen csak költők szerethetnek olyan rajongva, ahogyan Weber úr, a szánta fűszeres szereti azt a fiatalasszonyt, aki néha bejött az üzletbe, valamit vásárolni.

Persze a szép fiatalasszony minderről nem tud semmit. A kis cseléd tudja csak a dolgot, akinek minden titkát, egész boldogtalan szerelmét elpanaszolja a szerelmes fűszeres. Hát hogyan is segíthetne egy kis cseléd a fűszeres bánatán. Úgy, hogy elcseni a nagysága egy fél kesztyűjét, néhány zsebkendőjét és azokat leviszi a fűszereshez, hadd legyen legalább néhány emléke az imádott asszonytól.

Most pedig bekövetkezik kérem a váratlan fordulat, ami bármilyen valószínűtlen is, de el kell hinnünk, csak azért, hogy a dolog folytatását is el-hihessük. A fűszeres örököl egymillió

Bulla Elma. Páger

pengőt. És elhatározza, hogy ezt a milliót felkínálja az imádott asszonynak, ha életéből egyetlen napot a fűszeresnek ajándékozna.

Igen, a kis fűszeres leül és ezt szépen megírja, egy rajongó levélben. A levelet pedig oda adja a kis cselédnek, hogy mint hűséges pajtás, vigye el az asszonyhoz, de vigyázva, csak négyszemközt, titokban adja át neki.

Fenn a lakásban éppen vendégek vannak. Ott van a fiatalasszony papája, mamája, a testvérek is ott vannak, sőt egy jóbarát is a férjével. A kis cseléd pedig elköveti azt a hibát — talán szándékosan követi el, — hogy a levelet nem titokban adja át asszonyának, hanem ott, mindenki jelenlétében, sőt, még meg is mondja hangosan, hogy a fűszeres küldi.

Hogy a levél sorsa és hatása mi volna, ha azt a kis cseléd négyszem-

közt adja át asszonyának és arról a világon senki más nem tudna, azt most ne firtassuk. Vegyük a tényeket, úgy ahogyan azokat a rokonszenves fiatal szerző ebben a komédiában elénk tárja: a fiatalasszony előbb átfutja a levelet, aztán megbotránkozva átnyújtja a kedves mamájának és végül az egész család, még a vendégfamília is pontosan tudja, hogy mit akar a boldogtalan fűszeres. Sőt a dolgot pillanatok mulva megtudja a fiatalasszony férje is, a háromszázpengős fizetésű, szegény kis bankhivatalnok.

Mi történjék most?

Persze, az első percekben nagy a felháborodás. Hogy mit is merészel egy ilyen örült kis fűszeres? De aztán másnap... Ugyan minek is részletezzük a dolgot? A komédia, amit a fiatal szerző meg akart mutatni, voltaképpen itt kezdődik, ennél a másnapnál,

Vizváry Mariska, Rózsahegyí
(Solthy—Wellesz jelvételek)

amikor az egymillió pengős vagyon ott lóg a levegőben a család feje fölött és meglehetősen megbolondítja az egész familiát. Éppen csak az öreg papát nem, aki rendületlenül kitart amellett, hogy ezt a szemtelenséget el kell fricskázni, mint valami tolakodó szunyogot. Igen ám, de a mama... A fiatalasszony mamája. Aki szédülési rohamokat kap az egymillió pengőtől. És a férj? A szegény jó férj, akj szereti a feleségét, csak éppen a szegénységtől irtózik már nagyon. Agyonverje-e a megőrült fűszerest, vagy

hunyja be a szemét? Ez az a pont, kérem, amit általában kényesnek szoktak nevezni, de hát hiába, három felvonáson át mégis csak erről beszélnek a színpadon, esténként néhány száz néző jelenlétében. Sőt, bevonják a probléma megbeszélésébe a nagybácsit is, aki meglepő tanácsal szolgál, hogy az erkölcs is jóllakjék és a millió is megmaradjon. Azt mondja a nagybácsi, hogy a fiatalasszonynak el kell válnia a férjétől. Aztán egy napra feleségül kell mennie a fűszereshez. Akkor szerinte az erkölcsön semmi sérelem nem esett. Másnap aztán az asszony elválk a fűszerestől és egymillió pengő hozománnyal újból férjhezmehet az első férjéhez.

Komédia. Grotzeszk kis komédia. Es így is történik.

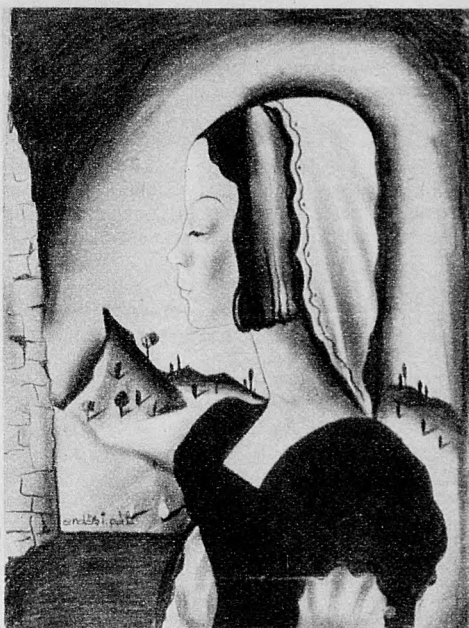
Ami pedig ezután következik, az már inkább a színpadi happy end fejezetébe tartozik. Mert, hiszen ilyen keserű gúnnyal mégsem lehetne befejezni a darabot. A sorsokat valahogyan el kell igazítani, hogy a közönség mégse érezzen valami kellemetlen ízt, amikor kimegy a ruhatárba. Tehát a fűszeres, az egynapos férj még a nászéjszaka előtt ráeszmél arra, hogy inkább a rajongó kis cseléd illik hozzá, mint ez a fiatalasszony. Elrohan és otthagyja az asszonyt, de neki ajándékozza a milliót.

Viszont az egész egymillió pengő is elpárolog. A nagybácsival együtt, aki elsikkasztja a pénzt és megszökik. A fiatalasszony visszatér az urához, a fűszeres pedig mégis megtalálja a boldogságot a rajongó kis falusi szolgáló mellett.

Ha valószínűtlenségek, egyenetlenségek is vannak ebben a három felvonásban, de áticsillan, sőt néhol erősen átüt rajta az írói tehetség fénye. A komédiát pedig pompásan játsszák Páger Antal, Bulla Elma, Komár Juliska, Vizváry Mariska, Rózsahegyí Kálmán, Básthy Lajos és a többiek. A közönség érdeklődve felfigyel. Új szerző. Aki legalább valamicskét eltér a kitaposott útról.

Balassa Emil

A távozó éneke

Úgy fáj elmulni látni álmom, úgy fáj
s aludni majd és megint csak aludni
és hervadni a lemondás magányán,
s szegény kis szürke életem síratni
és elgondolni mi lehetett volna
és elgondolni ime semmi sem volt
s hogy szegény szívem hiába jó pásztor,
kis kedves nyája már örökre szép holt
s most búsúlhat már botra támaszkodva,
ellankadt lábbal és lehajtott fejjel,
a szerelem oly szép csemetyűsző volt
s oly enyhe kék szalagokról csengett el
s most várhatja megint föltámadását
a szegény lélek s tán örökre várhat
s arany derűje hervad s már kis bánat
bágyadozik benn s lankadoz utánad,
mint szenteltvíznek hús cseppje illetted
kis homlokát és hogy enyhén ébredjen,
oh, égi Gyermek ki hozzá küldettél,
hogy teljen kis ideje s énekeljen,

s most rossz kis szókkal mindent tönkretettél
(egy álmodót álmából felkeltettél),
már szívem minden enyhe kis harangja
muló szerelmem éneklő szelíden
s kit mindig elhagyott a kis szerencse,
kis bánatára már panasza sincsen,
mert bölcs és agg és nem lepi meg semmi
s magában szól: kis szívem megpihenni
s te gyenge gyermek, szívem szép kicsinye,
angyal s kis ördög egy virág képében
s akiért fáradt szelíd szívem úgy fáj,
ki el fogsz veszni s akit elvesztettem,
búcsúzz szelíden, oh, eltávozó már
a kis zarándok kinek kis szívében
(oly angyalin szólott a sok szelíd síp),
szép égi énekeket orgonáltál
s kinek sok bágyadt álma nem kíván már
jó zöld füvet: sok kis néhai bárány,
csak vézna kis lábaddal, csendben őriz
s a pásztor messze megy, oh, Isten őriz,
hogy visszajöttét, rossz gyermek, megkívánd.

Keleti Artúr

SZERENCSE A SZERENCSETLENSÉGBEN!

Írta: JANKÓ JESENSKY ✪ Fordította: FARKAS ISTVÁN

A Kostyál Gyuró, nagy darab, csontos paraszt, kiment a bankból. Erősen bevágta maga után az ajtót, lehajolt a kalapjáért, melyet mielőtt bement volna, a földre dobott — és sértődötten morogta: — Hogy az ördög vigyen el mindnyájatokat. Hogy a félkarú írja alá a váltót? Elővesznek egy nagy könyvet, belenéz a bajuszos, nagyhasú, megnézi az a kopasz csámpás, megtekinti a vörösszakállú fiatal is, aztán összedugják a fejüket, úgy súgnak-búgnak és azt kérdezik az embertől: Melyik a házszáma? Megmondom. Ki a szomszédja? Azt is megmondom. Ki a felső és ki az alsó szomszédja? Azt is megmondom. Csöngetnek az ügyvédnek, hogy nézze meg a telekkönyvet. Egy órahosszat is ott kell várnod. Végre is azt mondják: Gyöngé. Még egy kezes kell. Hogy a menkü... Bele sem tekintenek a szemembe, vajjon becsületesek-e, a kezedre sem kíváncsiak, vajjon bírsze-e velük dolgozni?

Az előszobából a kapu alá ért Kostyál Gyuró. Ingerülten ugyan, de valahogy mégis vidámabban, mint ahogy bement volt. A bizonytalanság, amit bemenetkor érzett, abban a pillanatban eloszlott, amikor megmondták neki, hogy bizony még száz koronát sem tudnak kölcsönadni. Hitelezni pedig nem hiteleznek. Hej, pedig azt gondolta... Azt gondolta, hogy segíteni fognak rajta. Kifizette volna az adósságot azoknak a csúnya embereknek, akik lefoglalták a tehenet és a bikaborjút egy héttel ezelőtt s akkor maradt volna reggelire is. Most aztán két szék között a földre esett.

— Jól berántottak azok az átkozottak! — kiáltott fennhangon és öklét a levegőbe emelte, amint kénytelen-kelletlen, lépésről lépésre haladt az országúton.

Novemberi nap volt. A mezőket hó takarta, mely esővel vegyes gomolyagokban hullott és rögtön elolvadt az út agyagos sarában, a vízzel telt, mélyen árkolt kocsi nyomokban. Az út közepén felgyülemlt a sár. Az cuppogott Kostyál Gyuró nehéz csizmái alatt. Hegyes kalapja karimáján összegyűlt vízeseppek mindgyakrabban potyogtak az orrára.

Megint csak elszomorodott Kostyál Gyuró. Elgondolta, hogy lenne, ha eladná a lovait, a bikaborjút, a földjeit, a kunyhóját. De mit csinálna akkor? Minek is élne akkor a világon? Mennyit szenvedett azokon a föld-

ken s most engedje át másnak? Közöttük vannak az apjától örökölt földek is. Apja még a sírjában is megfordulna. Nos, akkor minek is kelne fel olyan korán? Se lova, se tehene nem lenne! Mit itatna? Mit etetne, milyen állatok alá almozna, mit tisztítana? Bizony, nagy bánata lenne...

Istenem, Istenem! De ha egy-két ezrese lenne, minden visszatérne a rendes kerékvágásba... Arra gondolt, ki kezeskedne érte? Kinek az aláírására adnának? Talán, ha az a fekete Fojták aláírná? Elébe tárja a helyzetet, az Isten nevére fogja kérni. De Fojták haszontalan, kemény, szívtelen ember. Ha ki nem is neveti, de kidobja. Hogy is lehetne az ilyen gazdag ember könyörületes? Ami a szívet illeti, a gazdagok éppen olyan tompák ebben a tekintetben, mint azok ott a bankban. Mingyárt a zsebükre ütnek, ha beszélni akar velük az ember. A zsebünkben keresik a becsületét s azt ott teljes mértékben meg is találják. Üres zseb — haszontalan ember. Az ilyen ördög cimboráit tisztelje aztán a szegény nép...

Valaki rákiáltott a háta mögött:

— Hóhahó!!!

Körülnézett és megjéjdt. Egy könnyű sárga bricskába fogott sáros szürke lovak röpültek el éppen a háta mögött. Jobbra akart ugorni, de amikor hátra nézett, úgy rémlett, hogy éppen jobbról jött a bricska. Rémulat arccal ugrott hát baloldalra. Éppen az ellenkező irányba. A rúd oldalba vágta és orrát a sárba ütve elterült a földön Kostyál Gyuró. A kalapja elröpült. A lovak rátapostak s a két kerék valamivel a térde fölött keresztülment rajta. Ijedten maradt ott hason fekvé, míg megbírta érteni, hogy mi történt vele. Amikor megtudta, hogy a lovak is, meg a kerekék is keresztülgázoltak rajta, vizsgálni kezdte, hogy melyik testrésze fáj. Egy lépésnyit megfordult, semmi. Behúzta a hasát, nagyot fújt, semmi. Kinyújtotta először az egyik lábát, aztán a másikat, de mintha semmi sem történt volna. Az ujjait próbálta kifeszíteni és megörbíteni, tenyerével végighúzott az arcán, nézte, hogy nem véres-e, de semmi baja sem volt. Egészen ép és egészséges. Éppen, hogy csak megüszítették. Így is jó lenne, gondolta magában, de azért mégis történhetett volna vele valami. Milyen könnyen kitorhette volna mondjuk a kezét, vagy a lábát. Szemével a bricska felé hunyorí-

tott s az urakat nézte, akik leugrottak róla. Még a két gyönyörű szürkére is jutott ideje. Ha ilyen lovaik lehetnek, akkor hát urak s ha urak, akkor fizethetnek az ijedségért. Ismét kinyújtotta a ballábát, behajította a térdét, a könyökére támaszkodott, mintha föl akarna kelni, de nem tudott és erőltlenül hanyatlott vissza a sárba.

— Jézus, Mária! — kiáltott fel aggodalmasan, — eltört a lábam. Ki fog titeket eltartani, kedves, jó gyermekeim, szegény árva, ha apátok meghal? Veronám, mihez fogsz majd, ha egymagadban maradsz?

Mingyárt utána gyöngülni kezdett a hangja és lehúnyta a szeméit. Úgy látszott, nem is lélegzik már.

Elájult Kostyál Gyuró.

— Kellemetlen ügy nagyon. Nem kellett volna hajtanom.

— Mitévők legyünk?

— Szaladjon orvosért, el fogom adni ezeket a vad lovakat. Hát kellett ez nekem? Szaladjon orvosért! Ilyen szerencsétlenség!

— Igy nem fekhetsz itt, legelőszőr is róla kellene gondoskodnunk!

Odahívták a kocsiszt és hárman feltették Gyurót a bricskára. Vágtatva mentek a legközelebbi faluba. Az első ház a kocsmá volt, oda betértek. A kocsmáros meglátva az urakat, a meleg szobájába vezette be őket, melyben bevont fotőjök és ágyak voltak. A szobában meleg volt. Az ágyat felbontották és Gyurót belefektették. Aki még most sem mozdult s begörbítette a lábát s nehezen lélegzett, mint aki a végét járja.

— Orvosért — kiáltotta a bundás úr, ledobva a sapkáját. Homlokán verejték gyöngyözött. Abban a tudatban, hogy egy ember halálát okozta, meggyötörtén járt fel és alá a szobában és az orvost sürgette: Orvost hamar, az ég szerelmére!

Gyuró megmozdult. Már harmadszor hallotta említeni az orvost és a szíve dobogni kezdett.

— Hiszen, ha az orvos itt lesz, akkor megvizsgálja és mindennek fuccs — gondolta magában. — Jobb lesz ha magamhoz térek s kiugrom az ágyból... Megfontolandó dolog. Fekve maradok ugyan, de fel fogok ébredni. Elég időm van, amíg az orvosért küldenek.

Felsóhajtott és felnyitotta a szemét.

— Oh, ah, oh, ah.

— Söhajt, lélegzik, tehát él.

— Mije fáj, édes barátom?

— Minden, de a lábam, nem tudom a lábamat kinyújtani.

— Melyiket?

— Ezt, ni — mutatott orrával, tekintetével a ballábara.

— Tehát a ballába.

— A bal... nem a jobb... de mégis a bal. Istenem, Istenem. Oh, szegény feleségem, szegény árva, mi lesz veletek!

— Nono, nem kell úgy kétségbeesni. Majd gondoskodom magáról — mondta az idősebb úr, — mihelyt a városba érek, rögtön elküldöm az orvost.

— Ne, ne, minek fizetni az orvosnak, majd Verona, a feleségem helyre igazítja. Az már többször megtette másoknak. Ha ő sem tudna megtenni, akkor meg...

— Hová való — kérdezte részvétellel az idősebbik, — édes bátyám? Hogy hívják?

— Kostyál Gyuró.

— Kostyál Gyuró?

— Igen.

A bundás úr felkelt és a fiatalhoz lépett. Irást húzott elő a zsebéből, feltette a szemüvegét és beletekintett. Megrázta a fejét és csodálkozott a véletlenül. A betegre nézett és ujjával meglökte az írást.

— Ugyanaz az ember — súgta a fiatalabbnak, — akinek a váltójára kezet kértünk.

— Ugyan? — csodálkozott a fiatalabb.

— Hozzá mentünk.

— Most maga az ő adósa.

— Szegény ember.

Igy suttogtak kis ideig. De Gyuró, ki mindent hallott, közben megint sóhajtozni kezdett, mindig gyakrabban.

A kövérebb úr megint ellágyult s hogy palástolja meghiúsultságát, beletrombitált a zsebkendőjébe, mintha az orrát íjné.

Megint az ágyhoz ment és leült a szélére.

— Majd gondoskodom én, Gyuró, ne féljen semmit. Sohasem fogja megbánni. Minden rendben lesz. Itt van, fogja, ez a patikára van.

Két bankjegyet vett elő és Gyurónak adta.

— Itt van, Gyuró, én vagyok a hibás... Ha ez sem lenne elég, csak jöjjön be hozzám a városba... Én majd segíteni fogok!

— A lábát meggyógyítják, olyan ember lesz, mint eddig volt.

Gyuró ránézett a bankjegyekre. Világosak és nagyok. Ezresek. Igen, két ezres. Éppen annyi, amennyit kért volna.

Kezet csókolt az idősebb úrnak.

— Nagyon szépen köszönöm a nagyságos úrnak!

És szemében az őszinte hála könnyei ragyogtak.

Az urak azzal mentek el, hogy a kocsmáros majd gondoskodik Gyuró hazaszállításáról.

Kostyál csakugyan dunyhák között ment haza. A kocsmáros még utána kiáltott útravalóul:

— Ezt nevezem szerencsének a szerencsétlenségben.

Roda Roda Budapesten

— Budapestre jöttem — mondja Roda Roda. — hogy itt nyugodtan befejezhessem egy vígjátékomat.

— És sikerült tervét keresztül vinni?

— A darabot, azt befejeztem. Csak a nyugalommal volt baj, barátaim korábban értesültek itt tartózkodásomról, mint gondoltam és így sok fondorlatra volt szükségem, hogy legalább néhány munkárárt mentsek meg magamnak naponta.

— Sok ismerőse van itt?

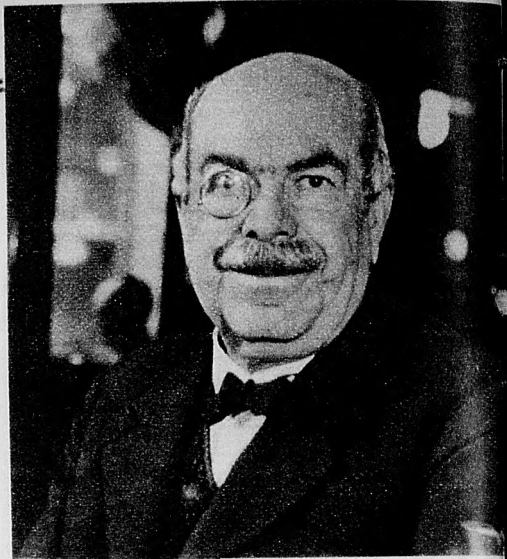
— Nagyon sok. Kora ifjúságomból, katonatiszt koromból, előadásaim óta, tartottam itt néhányat azelőtt; a háborúból, amelyet számos magyar kollegám társaságában éltem át mint haditudósító, meg aztán a háború számtalan magyar csapattesthez vezetett. Ha összeszámlálnám a heteket, melyeket magyar csapatoknál töltöttem, a négy háborús évből bőven futna kettőre. A háború után is sokszor voltam Budapesten. Emlékszik talán a négy évvel ezelőtti Pen Club kongresszusra? Mint a berlini Pen Club elnökségi tagja voltam itt akkor és tartottam beszédet a világ 45 Pen Clubjának nevében.

— Sokat írt Magyarországról?

— Igen, háború előtt és után is. De nem csoda: apám és anyám osztrákok voltak, de én félig magyar környezetben nőttem fel. Már az első regényem megjelenésekor azt írta egy kritikus, hogy én nem vagyok osztrák író, hanem osztrák-magyar író. És erre a megtisztelő címre igen büszke vagyok.

— Ismeri magyar kollegáit, költőket és művészeket?

— Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy csaknem valamennyit személyesen ismerem és igen nagyra becsülöm őket. A művészet terén Magyarország a kötelességénél sokkal többet produkál. Mekkora szerepet játszik a magyar művészet és irodalom a világon! A művészet nagy aktív tétel Magyarország kiviteli cikkek közt. Igaz, főként könnyű művészet. De én másképpen gondolkozom a könnyű művészetéről, mint a snobok és a száraz esztétikai professzorok legnagyobb része és a történelem nekem ad igazat. A Krisztus utáni Görögország ezer költője közül csak az egy Lukion maradt élő és szól hozzánk, mintha ma is életben volna. Firenze középkorából Dante mellett a kecsesen eszűföldő Boccaccio maradt meg nekünk. III. Napoleon Franciaországa a sok-sok elfelejtett mellett Offenbach-hal ajándékozott meg bennünket, akit a maga idejében körülrajongtak ugyan, de az Akadémia szigorú mesterei harmadrangúnak minősítették; ma az állami operák repertoire-jában elsőként szerepel. De hadd mutassak rá két közelebbi és ennek folytán meggyőzőbb példára: élt Bécsben egy bizonyos Strauss

Roda Roda (Bojár felv.)

Johann, akinek a muzsikája kortársai előtt a legkönnyebb fajsúlyú muzsikának számított. Csak most, ötven év múlva, kezdik Strauss Johannt a klasszikusok közé számlálni. Hasonlóképpen jár még életében Lehár, akinek csillaga egyre ragyogóbban kel fel. Így fog járni napjaink ú. n. könnyű magyar művészete is Molnár Ferencsel az élén. Csak a jövő fogja őket kellőképpen méltányolni és arra a magas fokra emelni, ahol napjaink komoly, nagy művészei állnak, mint Móricz Zsigmond s mások.

— Mik a tervei?

— Pillanatnyi szünetet sem engedélyez nekem? Igaz, magam sem vagyok erre hajlandó. Az előbb mondtam már. Itt Budapesten fejeztem be egy darabomat. A címe: „Igazság, igazság!” Kedvesnek találok ezt a címet: „Igazság, igazság!” Írta Roda Roda. A nyáron írtam meg a két első felvonást. Egy másik darabnak az eszméjét hordozgatom t. i. magamban és csak azt nem tudtam még eldönteni, hogy milyen korban történjék a cselekmény. Mi lesz a tartalma az új darabnak? Még annyira kiforratlan, hogy nem nyilatkozhatom róla. Csak ennyit. Az indító eszmét tudtán kívül. Bíró Lajos barátom adta nekem, aki egy novellát írt: „Roda és Roda és a Farkas huszár.” Erről a huszárról fog szólni. Költőileg foglalkozhatom vele anélkül, hogy ártanék Bíró Lajosnak, mert ez a Farkas huszár valóban élt, és az én barátságom vele valóság, Bíró Lajos óta mondhatnám történeti valóság.

— Hol fogja a darabot előadni?

— A gyermek még nem született meg. Ne kontárkodjunk bele a jó Isten dolgába. Ki tudja, mi a jó Isten terve ezzel a gyerekekkel.

Roda Edith

(felb.)

előtt
számí-
kezdik
szám-
n Le-
n kel-
i ma-
el az
éppen
melni.
állá-

délyez
e haj-
Buda-
címe:
n ezt
Roda
ő fel-
zméjét
k azt
milyen
esz a
ra ki-
róna.
kívül
i egy
Farkas
. Köl-
hogy
Farkas
ságom
hatnám

meg.
olgába.
a gye-
Edith

BAB

Nagyvilág

DIVAT
TÁRSASÁG
SZÉPSÉG

Horvath felb.

NAGYVILÁG

DIVAT — TÁRSASÁG — SZÉPSÉG

HA EGY TRÓNÖRÖKÖSNŐ FÉRJHEZ MEGY

Irta: SASS IRÉN

Manapság valóban ritka esemény már az is, ha egy trónörökös megnősül. De az aztán egészen rendkívüli dolog volt minden időkben, mikor egy trónörökös nő férjhez ment. Lévén a női trónörökös ritkább, mint a fehér holló.

Nem csoda tehát, ha nemcsak Hollandia apraját-nagyját tartotta lázas izgalomban Julianna holland trónörökös nő házassága, Bernát németalföldi herceggel (ez a fiatal férj legújabb címe), de a nem mindennapi, királyi esküvő Franciaországban és nevezetesen Párizsban is alaposan éreztette hatását.

Pesti ruha-, kalap- és szőrmeszalónok bizonyára irigykedve olvassák a hírt, milyen mesés értékű és fényű toaletteket rendeltek hollandiai és külföldi előkelőségek a trónörökös nő esküvőjére. A szokatlanul rossz előszezon a párizsi nagy házak is megérezték. Megérezték az angol trón körül lezajlott legutóbbi eseményeket is. VIII. Edward lemondása következtében senki sem tudta biztosan, hogy megmarad-e a királykoronázás eredetileg kitűzött dátuma, vagy sem és így az angol arisztokrata hölgyek beszüntették készülődéseiket. Most azonban a holland trónörökös nő házassága kárpótolta a párizsi nagy szalónokat.

Noha azért panaszban most sincs hiány, mert a szabónők (akár kicsik, akár nagyok) mindig elégedetlenek. Vilma királynő ugyanis ragaszkodott hozzá, hogy úgy a trónörökös, mint férje kelengyjének legnagyobb része Hollandiában készüljön és holland iparosoknak adjon kenyeret. De a trónörökös nő felsőruhái és szőrmedarabja mégis Párizsban készültek. A holland születési és pénzarisztokrácia hölgyei pedig természet-

Strasszal hímzett rózsaszínű soie
estélyi ruha

Amíg haja van, okos
legyen,
Siessen és Tarpant
vegyen

Hajhullás és korpa ellen

sen egytől-egyig párizsi modellekben kívánták ragyogni a villágraszóló esküvőn.

A három legnagyobb, vezető párizsi ház, mely a legtöbb rendelést kapta, kiállítást akart rendezni a nála készült toalettekből, de a párizsi holland nagykövetség útján ezt a kiállítást utolsó percben lefűjták. Mindössze azt engedték meg, hogy a modelleket a megrendelők megnevezése nélkül fényképezthessék és nagy divatújságokban leközölthessék.

Igy is egész csinos fotográfált divatrevü kerekedett s ha a megrendelők neve homályban is maradt, a ruhák — „önmagukért beszélnék”.

Különösen gyönyörű egy korallpiros és fekete payetteből készült, egészen testhez simuló ruha, mely ellentétben a megszokott payette-modellekkel nem bő túll fodorban végződik, hanem a fodra is payetteből van. A payette fodor természetesen sokkal jobban „glokniczik”, mint a túll és így egészen szabványos vonalat kölcsönöz a toalettnek, melyet a válltól kiindulva payettevirágokkal hímzett, túllból és taftból kombinált négyméteres uszály egészíti ki. Rendkívül előkelő és pompózus modell, méltó a nagy esküvő bármelyik hercegnő-résztvevőjéhez.

Ugyanílyan nagystíliú egy másik „Éjki-rálynő”-nek nevezett toalett, mely fekete transparentbársonyból készült, strasszhímzéssel. Ez a toalett stíluszabású. A szoknya teljesen merev, krinolinzerű, a dús strasszarabeszk hímzéstől. Háttul, a szoknya derekától kiindulva három nagy faltni képezi a ruhával teljesen egybeszabott hosszú uszályt. Feltűnően szépek a direkt ehhez a toaletthez tervezett fehér ékszerék. Magas, pártaszerű fejdzisz, az egész nyakmagasságot eltakaró nyakdzisz, két darab hat centiméter széles karkötő és két nagy klipsszerű ruha kivágásában. Tévedések elkerülése végett megjegyzem, hogy a ruha strasszarabeszkjeit utánozó mintájú ékszerék — valódi briliánsból készültek.

Nem lehet tudni ki rendelte a térdig érő, belül égszínkéék transparentbársonnyal bélelt hermelinkeppet, ugyancsak ismeretlen a földig érő, egyik oldalán hermelin, másik oldalán szilskinprémből készült, mindkét oldalán viselhető, nagy briliáns klipsszel záródó keppnek rendelője is. Nem csodálhám, ha a keppet a fekete bársony toaletthez ren-

Weber mester mondja:

— Nem titok Hölgyeim, hogy a legutóbbi *Dobrouen* koncert Budapest nagy társadalmi eseménye volt. A nézőtér Párizsnak sem vált volna szegényére annyi volt a szép és elegáns asszony és leány.

De volt a koncerten egy hölgy, aki példaképpül szeretnék odaállítani minden hölgy elé.

A dámat régen és nagyon jól ismerem. Tudom, hogy azok a kevesek közé tartozik, aki nem szokta mondani:

— Kérem, fésüljön meg engem úgy, hogy...

Es erre következik egy szakeloadás, melynek vége az, hogy a hölgy ugyan pontosan azt a frizurát kapja, amit leírt, de a frizura — nem stílusos és előnyös, hanem:

— Ilyen és ilyen alkalomra kell a frizúra, ilyen és ilyen stílusú a ruhám; kérem, tervezzen nekem egy frizurát hozzá.

Ez a böles kis mondat aztán meghozza az eredményt. A hölgy mesésen eltalált sötétvörös árnyalatú hajából klasszikus vonalú görögös frizura volt csinálva. A fejletlen egészen sima, elől és oldalt a *Phydias* szobraitól ismert gyűrűbe szedett haj, kitűnően érvényesítette a hölgy klasszikus arcélét és gyönyörű homlokát. A klasszikus fejhez természetesen görögös szabású Royal bleu toalett járult, ami betetőzte a hatást.

A gyönyörű vöröshajú klasszikus fejű dáma egész este a többi hölgy irigykedő bámulatának tárgya volt. Pedig, ha tudták volna, hogy sikerének egyetlen titka az, hogy ő — nem akarja megtanítani a fodrászát fésülni, hanem frizurája megtervezését — igen helyesen — a haj és frizura avatott mesterének gyakorlatára és kipróbált ízlésére bízta.

delték volna. Legalább is kitűnően „menne” hozzá.

A rendelésekben több, fiatal leány számára készült toalett is van. Az egyik nagyszajón bűbajos leányruhát készített orgonallila csipkéből, mely sötétebb lila színnel végig ki van hímézve. A kerek derékkivágást bársony árvácskából font koszorú veszi körül, ugyancsak árvácska a lila bársonyból készült a széles öv, melynek két slejfnije háttul egész kicsi uszályt képez.

De fel se lehetne sorolni a szebbnél-szebb toaletteket, melyek a királyi esküvő alkalmából készültek. Olyan mindennapos dolgok, mint fémbrokátok, lakkozott csipkék és klókkék stb., amelyek felé mi, egyszerű polgári nők csak áhítatos vágyódással merünk

GÉVA kozmetikai intézet

(GARAI ÉVA)

IV. Irányi-u. 21-23, 1/2 em. 2. Veres Pálné u. sarok. Telefon 18-98-02
Díjtalanul ad tanácsot, akár személyesen, akár válaszbélyeges levélben.

Végleges hajszaéltávolítás villannyal. Arevih-ráérlók. Száraz, zsíros, ráncos bőr megszüpítése.
Arepakkolások.

Különlegessége a: Géva Pigment szeplőkrém! (ára 4 pengő)
Olcsó árak, bérletrendszer! — Tanítványok kiképzése

26

ÖRÖM

AZ EMBER ÉLETE,
HA RENDES AZ EMÉSZTÉSE

ARTIN AZ ENYHÉ, BIZTOS ÉS
OLCSÓ HASHAJTO

tekinteni, fel sem tűnnek a holland trónörökös esküvőjére rendelt ruhaesodák között. Amin tulajdonképpen nincs mit csodálkozni. Mert hiszen egy ilyen esküvő maga is a ritka csodák közé tartozik, miért ne lennének ritka csodák tehát a toalették, melyek egy ilyen esküvő fényében fürödnek?

MOZAIK

Az egyik, nemrégén lezajlott fényes esküvőn nagyon szépek voltak a koszorús-lányok. A rózsaszínruhás négy lány ugyanis nem viselte az Angliától importált s mármár unifornisszerűvé váló, széles kalapot, hanem mind a négynek, ruhája színével megegyező reneszánszstílusú tüllfejkötő volt a fején, melyek elől, az arcnál rózsabimbó koszorú díszített. Hátul, a fejkötőből mintegy háromnegyed méter hosszú tüllfátyol hullott alá. Ugyanilyen fejdísz viselt az uszálytvívó két kis koszorúsleány is. Nagyon szép volt.

Téli, uccai cipőkben idén divatba jött ismét a fekete lakk. Ha az idő csak egy kicsit is megengedi, a déli korzón alig látni mást, mint lakcipőt. A hócipők és csizmák egyszerűen eltűnnek. De a lakk nagyon hideg viselés s így a legtöbb hölgy kénytelen vastag gyapjúból készült alsóharisnyát húzni a selyemharisnyája alá. Így aztán vagy nagyobb cipőt kell csináltatni, vagy fáj a szoros cipőben a láb. Ennek az a régi igazság a tanulsága, hogy a lakk tavaszi-őszi és nem téli uccai cipőnek való.

De mikor törődött a divat az észszerűséggel?

A vörös köröm hívei örvendhetnek. Újra divatos a vörös köröm. És pedig vörösebb, mint valaha. Az új színt a párizsi Richard szalón népszerűsíti és „Aurore d'Orient”-nek, „keleti hajnalhasadás”-nak nevezi. Én „jaj-vörösnek” nevezném.

Lamé broszé estélyi kabát
(Dorvyné felv.)

DÉCIBÁB

Írja:
Dr. HEKS IMRE
 orvoskozmetikus

Sport és szépség

Mióta a történelem nőt ismer, azóta ismeretes a hölgyek szépségre való törekvése, mely egyrészt valamely testrész szépségének kihangsúlyozásában, másrészt az esetleges hibák korrigálásában nyilvánul meg.

Talán csak a régi rómaiak idejében volt olyan fejlett testkultusz, mint napjainkban, amikor a megváltozott életviszonyok a nők teljes szabadságát hozták magukkal.

Ha női szépségről beszélünk, elsősorban nem szabályos, szép arcra, hanem arányos, plasztikus testre gondolunk. Az átlagos nő-típus minden időben megfelel a kor szépségideáljának. Kétségtelen tehát, hogy minden nőben van egy bizonyos öntudatlan korrigálási ösztön, mely esetleges testi fogyatékoságait igyekszik megjavítani. Mert melyik nő nem akar szép és még szebb lenni? Az amerikai dolgozó nő már régen felismerte a sport szükségességét és áldásos hatását, hiszen a sport tulajdonképpen a test felszabadulása egyrészt a túltengő szellemi munkával szemben, másrészt sikeresen ellensúlyozza a fárasztó fizikai munka testromboló hatását.

Természetesen a sportszenvedély túlzásának is megvan a maga veszedelme. Egyes sportágak mértéktelen és egyoldalú művelése bizonyos izomcsoportok aránytalan megerősödését eredményezik és megbontja a női test lágy vonalainak harmóniáját.

Minden nőnek más és más sportrendszerre

van szüksége aszerint, amint testalkata megkívánja. Van akinek csípője, mellkasa, lába, esetleg hibás testtartása szorul korrigálásra, tehát szükségszerűen kell a sportágakat megválasztania, hogy mindig más és más izomcsoportot dolgoztasson.

A tenisz nagy mértékben fokozza a test rugékonyságát és különösen a kar, mellkas, csípő izmait erősíti és fejleszti. Az úszás nagy mértékben elősegíti a test összes szerveinek működését és a szervezetre frissítőleg hat. A légvételek gyorsabbak és mélyebbek lesznek, a tüdő alaposan szellőződik. Kosmetikailag az úszás elsőrendű fontosságú sportág, amit mi sem bizonyít jobban, minthogy az úszónők általában tökéletes testalkattal és fejlett fizikummal rendelkeznek.

A vívás, tánc és torna megegyeznek abban, hogy a test rugalmasságát és grációzitását fokozzák, elősegítik a légzést és vérkeringést, élénkítik az anyagcserét és így a szépség leghathatóbb támogatói. Különösen áll ez a most annyira divó ritmikus tornára (Dalkrose, stb.), mely a mozdulatok plasztikusságával fokozza a megjelenés varázsát.

A helyesen megválasztott és mértékletesen üzött sportolás tehát hozzásegíti hölgyeinket a divatos alak elnyeréséhez anélkül, hogy csökkentené a női lélek egyéni sajátosságait.

Kozmetikus orvosunk megcímzett és felbélyegzett válaszboríték beküldése ellenében a hozzáfordulóknak levélben válaszol. Levelek címére a szerkesztőségbe küldendők.

◆ **BERETVÁS PASZTILLA FEJFÁJÁS ELLEN** ◆

FÉRFIDIVAT ★ Irja: LÓRÁND GYÖRGY

Ez is elmúlt... Ennek is vége... Szilveszter... móka... hangulat... Kár, hogy nincs többször egy esztendőben... Ránk férne szegény, dolgozó polgárookra... Vagy nem? Igaz, hogy vannak többen is, akik egy párszor csinálnak maguknak Szilvesztert egy évben, de hát a többség mégis csak december 31-ikét várja, hogy egyszer egy évben jól kimulassa magát. Egészen biztos, hogy voltak sokan, akik nem törődtek avval, hogy

akarak önteni az emberekbe — hiszen azzal úgyszólván kell, hogy rendelkezzen mindenki, — hanem meg akarom újólag mondani, hogy a pénzszerzéshez először is biztos fellépés kell. Másodsor jó megjelenés. Ezi pedig a ruházkodás jelenti. Minél elegánsabban és rendezesebben jelenik meg valaki, annál inkább biztosítva van a sikere. Természetesen nem egyedül ruha teszi az embert, mindenesetre nagyon sokat számít.

Farsang
(Lehet, hogy
50 év múlva
ez lesz a
álvat, azért
nem kell
megijedni
— nem biztos)

újévre marade pénzüik... Elköltötték Szilveszterkor! Mindenki remélte, hogy az újév majd úgyszólván hoz új pénzt, hogy az újévben úgyszólván jobb lesz, mint volt az előzőben. Így is van rendjén, mindenki reméljen, hogy jobb lesz minden. De én nem optimizmust

Egy toprongyosan öltözött ember hiába mondja magáról, hogy leszegényedett báró, vagy tönkrement ügyvéd... mégse fogja neki a pincér a kávéházban azt mondani, hogy méltóságos úr, vagy „doktor úr”... De viszont egy jól öltözött, gazdagnak kinéző úriembernek biztos azt fogják mondani, hogy „doktor úr”... Igaz, hogy mint minden alól, ez alól is van kivétel. Vannak, akik nem nagy gondot fordítanak a ruhájukra és mégis mindenki tudja rólok, hogy intelli-

ERNYŐT

KERTÉSZNÉL
vegyen
Budapest, VII, Károly körút 1 sz.

100%^o-os
3.80 tiszta selyem nyakkendő
Molnár
 Andrassy út 33 sz.

gens, vagy jómódú emberek. Azonban, aki gazdag, vagy jóállású ember, és mégis hanyagul öltözködik, az legjobb esetben külön!

Egy pár divatcikk, sajnos, nagyon későn érkezik hozzánk... Például a „törökös” divatsál Párizsban és Londonban, sőt Bécsben is már tavaly divat volt. Viszont külföldön már régóta hordják az egyszínű sálakat (főleg kék és barna színekben), egy vagy két óriási mintával, amelyik vagy kör- vagy kockaalakú és legtöbbször fehérszínű.

Sajnos, a gyapjúsálakat nem viselik annyian, mint megérdemelné. Azt is kell tudni, hogy egy sál, amellet, hogy divatos, melege is tarthat. Annyi szép minta van gyapjában is. Uraim, tessék viselni, mert nagy divat!

Kalapban a velúr közkedvelt lett idén. Nagyon elegáns is. Csakhogy külföldön már tavaly is hordták. De ez nem vesz el az értékéből semmit.

A szmókinghoz nem feltétlenül szükséges a lakkcipő. Rengeteg fekete félcipőt lehetett látni Szilveszterkor a tánchelyeken. Igaz, hogy külföldön már régen rájöttek, hogy nem szükséges a lakkcipő szmókinghoz. (Itt Pesten, sajnos, nehezebben fogadják el a férfiak az újításokat, mint a nők.) Lehetett sok puha inget is látni szmókinghoz. Végre! Az angolok már három éve ilyet viselnek. A frakk viszont még ma is elegánsabban hat lakkcipővel. A fehér ing hétköznapra is mind nagyobb tért hódít, félkemény gallérral, de természetesen a színes ing is divatos marad.

Befejezésnek elmondok egy kedves szilveszteri történetet az esernyővel kapcsolatban, ami ma már úgy hozzátartozik az elegáns férfi gardrobjához, mint akár a kalap, vagy a kesztyű...

Hol hagytam az ernyőmet?

X. úr Szilveszter estéjén iél tízkor elegáns, kétsoros szmókingban elindult otthonról. Az előszobában felvette fekete télikabátját, fehér sálját a nyakába, keménykalapját a fejére tette és kezébe vette gyönyörű, sötétbarna angol gyökérfogóval ellátott selyemesernyőjét. „Hátha esik, azonkívül elegáns!” Az ernyő talán az egyetlen célszerű divatcikk (ami Londonnal szinte egyidőben Pesten is divat lett).

X. úr először egy moziba ment. Utána egy másodos tánchelyre, ahol a vacsorához meglehetősen sokat ivott. Egy óraker egy mulatóba ment. Három óra felé átment egy másik mulatóba, ahol szintén ivott... Reggel felé egy budai kiskocsmában folytatta az ivást. Mikor a kocsmából kitántorgott, érezte,

Egy kifogástalan egyszoros ruha, egyszínű nyakkendővel (Fotó Fox)

hogy jó volna valamire támaszkodni. Igen ám... de „hopp”, eszébe jutott az ernyője. A drága pénzen vett új selyemesernyője. Élesen hasított bele a ráeszmélés: — Hol hagytam az ernyőmet?!

Nehezen, kínosan, de mégis valahogy összegezte magában, hogy merre is járt. Először is visszatántorgott a kocsmába, de az ernyője nem volt ott. Az ötödik helyen végre megtalálta az ernyőjét. X. úr sűrű csuklások és köszönések közben látható örömmel, de mégis indignálódva megszólalt: — Ez egy hukk, tisztességes hely, hukk. Itt visszaadják az embernek az ernyőjét, hukk. A többi helyen gazemberek, hukk, mert azt mondták, hogy nem hagytam ott...

THEISZ JÁNOS

úriszabó

izlésben, szabásban vezet
 IX, Ferenc körút 31 sz.

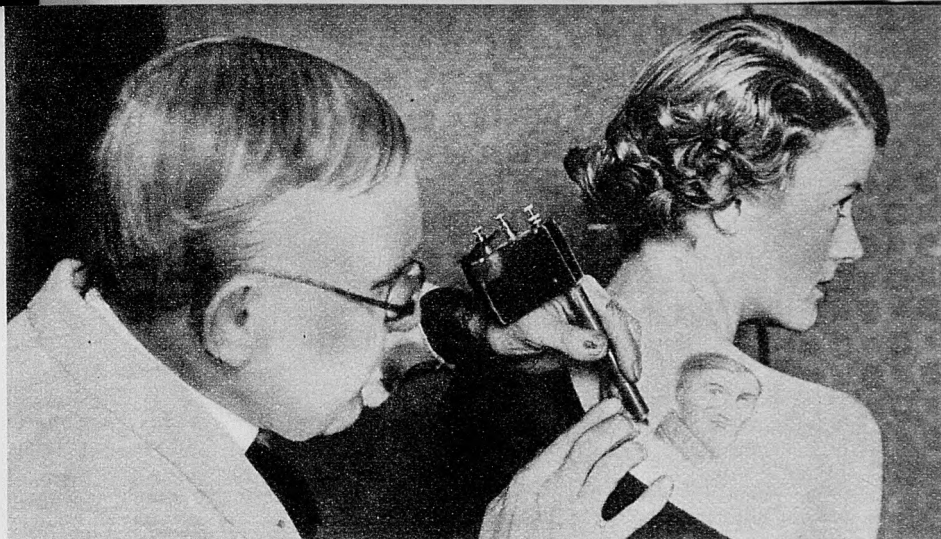

A legújabb amerikai divathóbort

Tetováltassa kedvenc színészének képét a testére

Amióta Columbus Kristóf időt és pénzt nem kímélve, felfedezte Amerikát, azóta már megszokhattuk, hogy az Óceán túlsó partjáról sűrűn érkeznek hozzánk apró, kis meglepetések. Minket például meglep, ha azt halljuk, hogy egy bizonyos Jim vagy Joe nevű gentleman tizenhat óra és negyvenkilenc percig ült egy hegyesvégű pózna tetején, mink nem értjük, hogy miért gyalogol kezein, fejfelé az a szikár chicagói üzletember, akit mint az új világrész egyik remek rekorderét mutattak be fotók, riportok seregével az amerikai magazinok. Szóval sok ilyen fejtetőre állított kedves dolgot nem értünk, de lehet, hogy bennünk van a hiba. Mint európaiak, túlréális túljózan szemmel nézzük ezt a bohém és póznákra mászó Amerikát. És valahogy öregesen mosolygunk, mondván; csak játszatok, játszatok gyerekek. Mi itt valahogy öregek vagyunk már az ilyesmihez.

Nézzük meg például a következő amerikai divathóbortot. Itt már nemcsak Amerika a tettes, itt már hölgyekről van szó, akik esküsznek mindenre, ami hóbort, hogy nekik jól áll, sőt, hogy szebb legyen a passzió követése legújabb szenvedélyüknek „divat”-jellegű adományoztak. Igen, ez az új hóbort divat lett odakinn és jelszava a következő: „Tetováltasd kedvenced képét a testedre.” A dolog tulajdonképpen nem új, testre már elég régen tetoválnak és ez a művelet igen érdekes művészi hatásokat tud elérni. E sorok írója ifjúkorában három Rembrandt-másolatot, valamint Dánia hegy- és vízrajzát látott a vurstliban egy bizonyos Miss Kanadán, akinek örült sikere volt a középiskolás ifjúság körében. Csodáljuk, hogy ezt a módszert a pedagógusok mindeddig nem fedezték fel; soha könnyebben művészettörténetet és földrajzot nem tanultunk, mint ekkor.

Igy történik a tetoválás

De Amerikában egyelőre nincs szó ilyen tudományos célú tetoválásról. Náluk az ügy mindössze abból áll, hogy Bessy, aki clárusítólány egy áruházban, örületesen szerelmes, mondjuk Clark Gableba és ezért felkeresi a legközelebbi kozmetikus orvost, hogy vesse gyorsan hófehér vállára imárottja képét. Ez a hóbortt kinn oly nagy, hogy ma már a legtöbb kozmetikus orvos tart rendelésében egy „tattooed man”-t, aki úgy dogozik kis villanytüjével, mint Leonardo da Vinci ecsetjével. Tíz dollár és a ked-

venc színész képe máris ott mosolyog lekophatatlanul a szenvedélyes sztár-imádó vállában.

Természetesen vannak az új művészetnek drága mesterei is. Így az őshajú dr. Eilen, akinek a legelőkelőbb hollywoodi körúton van a laboratóriuma és száz dollárnál alább még a küszöbön sem teheti át lábát a páciens. Dr. Eilen nemcsak jónevű orvos, aki garantálni tudja, hogy munkája nyomán semmiféle káros utóhatás nem fog keletkezni, — hanem művész is. Elsőrangú festményei már

Karikatúrákat tetoválnak a hátukra

többször foglalkoztatták a new-yorki kritikusokat. Habár Amerika állítólag az egyetlen olyan rész ezen a szűkpénztárcájú földgolyón, ahol némi „mosoly” fellelhető, azért a festők, írók, művészek itt is inkább szobrot kapnak műveikért, mint anyagi ellenszolgáltatást. Dr. Eilen viszont jókor belátta, hogy szobrokból nem lehet megélni s ezért inkább a tetoválást választotta. Vászon helyett a remegő női vállakat, eset helyett a tetoválót.

Hogy ma már hány amerikai lány és asszony szaladgál az uccákon kedvencének vállába tetovált arcképével, azt nem tudja a statisztikus megállá-

pítani. Ám tény az, hogy a tetováló orvosok száma egyre szaporodik és ez azt jelenti, hogy ebben a hóbortban is van valami okos dolog; kenyérhez, munkához juttat embereket. Az egész divatláznak tulajdonképpen a következő címét lehetne adni: - „Képeddel alszom el, képeddel ébredek.” Így Amerikában. Minálunk nem jósolunk nagy jövőt ennek a divatnak. Az európai nők nem engedik vállukat elcsúfítani a leggyönyörűbb férfi kedvéért sem. És különben is mi lesz Clark Gable-val, ha letűnik a mozivászorról? A vállakon fog tovább alakítani? Azt hisszük, az ilyen halhatatlanságból nehezen tudná azt a rongyos heti 3000 dollárt megkeresni.

A görbők a lábukra tetováltatnak (Wide World)

nag

Har
első
lehe

hog

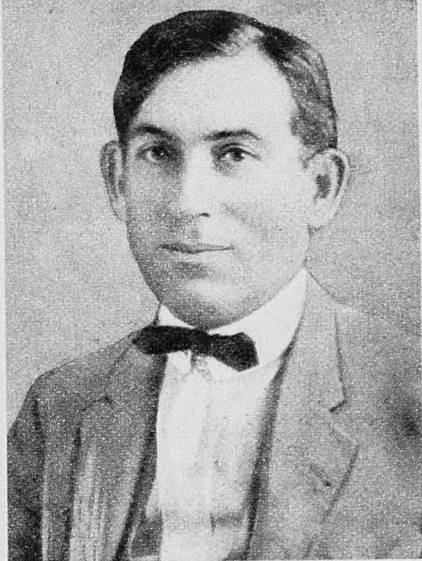
mu

mo

S
M
É
C
M
É
S

V
A
S
E

D

Somlyó Zoltán

Talán most már leírhatjuk minden gátlás nélkül, hogy Somlyó Zoltán halálával egy nagy költőt, egy pazarul gazdag érzelmi skálájú lírikust vesztett el a magyar irodalom.

Fájdalmasan nehéz most még írnom a költőről, aki mint ember is oly közel állt hozzám. Harmincöt esztendővel ezelőtt, amikor mint egészen ifjú legényke a fővárosba került, első útja hozzám sodorta. Az akkori idők irodalmi kávéházában ültem, este hét óra körül lehetett, amikor a pincér odajött hozzám e szavakkal:

— Egy fiatal ember keresi.

— Hol van? — kérdezem.

— Ott áll a bejáratnál.

— Hát vezesse ide! — mondtam és furesállódtam, hogy a pincért küldi, ahelyett hogy maga jönne, ha valami dolga van velem.

Néhány másodperc múlva ott állt előttem egy cigányképű, pirosposzsgás ifjú és bemutatkozott:

— Somlyó Zoltán vagyok. Tegnap érkeztem Pestre s egy közös barátunk, Szántó mondotta, hogy itt megtalálom, át akarom adni önnek a verseskönyvemet.

A vak

— *Sanszon* —

Szeretném egyszer meglesni magát,
Mikor hetykén megy az uccákon át.
Mikor figyeli a kislányokat
És szókék, barnák között válogat.

Csöndben lopóznék én maga után,
Mikor előtte surran a leány...
És jobbra, balra autósor rohog —
S a maga szíve hangosan dobog...

Visszaoltánám a lélegzetem;
A lány lassítna most egy szögleten...
S melléje lépne maga hős legény,
Hogy elkezdődjön még egy új regény...

Maga hebegne halkán valamit,
Hisz oly jól ismerem a szavalt...
Az ajka furcsán rángatózni kezd...
Hisz oly jól tudom: hogyan szokta ezt...

A lány végignézne büszkén magán,
— E percben irigyelném is talán —
— Magát meg sajnálnám nagyon, nagyon —
S a lány így szólna: maga vén majom!...

Odafutnék a kocsiaton át
És gyengéden karontognám magát...
S kiáltnék: emberek, vigyázzatok!
Itt vezetek én egy szegény vakot...

Somlyó Zoltán

Ezzel már ki is vette zsebéből a kis sárgafedelű füzetet és átnyújtotta nekem.

Szívélyesen leültettem Somlyót magam mellé s lapozgattam s hirtelenében elolvastam egy-egy versét. A költő első zengői voltak, de soraiban feszült a fiatalos frissesség és némely strófái forrón hömpölyögtek és muzsikáltak. Megismertem egy új költőt és egy nagyon őszinte, nyíltszívű és áradóan beszédes embert, akit mingyárt megszerettem s attól a felejthetetlen estétől kezdve együtt is maradtunk. Irói pályánk első évtizedét így éltük le, egymás oldalán jóban, de inkább rosszban osztozva. Együtt laktunk, együtt virrasztottunk, együtt szövögettük a jövődőt, amelyet szerencsére mindig szebbnek képzeltünk, mint amilyen a valóságban lett.

Testes és nem is érdektelen könyv telnek ki belőle, ha leírnám fantasztikus küzdelmeinket a megélhetésért és az érvényesülésért, amely egyben a legforrongóbb és valóban romantikus korszaka a századeleji magyar irodalomnak.

De most ne essék másról szó, mint Somlyó Zoltánról, a költőről. Nagyon kevesen vannak, akik előítéletmentesen és tiszta látással felismerik maradéktalanul az irodalom értékeit, s azok a nagyon kevesen szerették, méltányolták és becsülték Somlyó Zoltánt úgy, ahogy méltán megérdemelte. Verseivel beleolvasztotta magát a magyar literatúrába s irt annyi maradandó strófát, mint ama legnagyobbak, akiket a hír és a halhatatlanság a szárnyára emelt. Vajjon tudják-e, hogy ő volt a szerelem legékesebb szavú trubadúrja korunknak, senki nem tudta tisztábban megfogalmazni a szerelmes férfiszív rajongását, lángolását ebben a mi lezüllesztett érzelmi világunkban. Sírt, lobogott, jajongott, amikor a nő fölkaparta s a szerelem szenvedélye kínoztta. Már ő úgy teremtődött, hogy égjen és elégjen a szépség s az ideál imádatában, akárcsak a francia Musset, akinek ugyancsak egyetlen szerelmi hullám volt egész boldogtalan élete.

Somlyó Zoltán is a megszállottságig a nők magasztaló énekese volt s ezt talán érezték is korunk asszonyai, lányai, mert ők igazán szerették és olvasták a költőt. Ő volt bizony az utolsó trubadúr itt: férfias, szenvedélyes és boldogtalan...

Nemes és maradandó örökséget hagyt ránk.

Peterdi Andor

A Kanada—Magyarország válogatott jégkorci mérkőzésről. Eredmény 1 : 0

(Schäffer felv.)

ÚJ CSILLAGOK A MUZSIKA EGÉN

Lehet-e szebb feladata a tollnak, mint fiatal tehetségekről beszámolni s nagyobb öröm a tollforgatónak, mint egyszerre hat elsőrendű ígéret indulásánál közreműködni. Ha csak mint krónikás is? Az a hat fiatalnál fiatalabb művész, aki a minden elismerést megérdemlő Székesfevárosi Népművelési Bizottság vígadói zenekari hangversenyén bemutatkozott, egytől-egyig túl van már a bizalmat gerjesztő ígéreten s szinte mind-egyikük majánem pódiumérett vagy színpadképes fokon áll.

Mint ifjúsági elmőknek és hölgynek, de tehetségben is igen magas tisztséget betöltő művészesegeteknek, a kis tizenkét esztendő Meiszner Lujzinak kell először átnyújtunk a pálmát. Súlyos éveit meghazudtoló komolysággal ül a zongorához s bájos fejecskéjét a billentyűk fölé hajtva magabiztos fölénytel és nyugalommal játssza a legnehezebb részeket is. Más kislányok ilyenkor még babával játszanak és főzőcskét apró játékkonyhában. Lujzika azonban máris komoly művész, aki bár hála Istennek izig- vérig gyerek, mégis elragadó művészi jelenség, kivételes zenei tehetség! Az Erzsébet Nőiskola III. gimnáziumi osztályába jár és az iskola díszé, színjeles tanuló.

Lujzika Amerikában született, honnan szülei csak néhány éve hozták haza. Fiatal kora miatt ugyanis nem vették még fel a Curtis-Institutba, Amerika leghíresebb zenei intézetébe s ezért édesapja, Meiszner János, a kiváló fuvolaművész hazahozta, hogy itthon fejezze be tanulmányait.

A próba szünetjében első aktuális kérdésünk: mit hozott a Jézuska, babát-e vagy más játékot. Talán egy kis zongorát?

No, ezzel a kérdéssel ugyan megjártuk! Jól kinevettük bennünket.

— Ezt a karkötőt kaptam — húzza elő büszkén retikülje rejtékéből. — Babával már régen nem játszom. Drukkolok-e? Nem, egy csepp lámpalázam sincs, pedig eljönnek a koncertre nemesak az iskolai barátok, de remélhetőleg tanáram is.

— Az iskola büszkesége! — folytatja a mamája! — És otthon alig lehet a könyvet kivenni a kezéből, úgy szeret olvasni. Persze perfekt angol, de hogy el ne felejtse második anyanyelvét, otthon gyakorolunk kell vele a beszédet, mert az a tervünk, hogy amint végzett, visszamegyünk vele Amerikába. Azt hisszük, nagy jövő vár ott rá.

Ebben biztosak vagyunk, viszont biztosak vagyunk benne, addig még az öreg Európa is hall még egyetnást Meiszner Lujzikáról.

A művész egyébként fellépte után, melyet a közönség hat-hétperces tomboló tapsal honorált, kegyes volt néhány percig öl-

tözőjében, illetve a művészszobában fogadni, saját ceruzájával autogramot adni és midőn jövő tervei felől érdeklődtünk, kifejteti, hogy bár a közeli napokban koncertje fardalmait piheni ki, néhány deklinációt és konjugációt fog tanulmányozni a III. B és II. A néhány tagjával a további teendőket illetően.

Ilyen komoly művész, mint az egyik Gyurkovics-leány, egészen, míg számára nem kerül a sor, almát eszik. Ügylátszik, ez a legújabb énekes kabbala, vagy hangképző. Azelőtt a „mimi”, meg a „glóbusz”

Littassy
György
(Párist
felv.)

Gyurkovics
Mária
(Földes felv.)

szavak voltak, melyeket énekesek felléptük előtt kétségbeejtő buzgalommal bökdöstek a levegőbe, hogy hangszáloikat tisztítsák. De beláttuk, az alma nemcsak kellemesebb, de hatásosabb is. Mert míg szám előtt csak „egy” Gyurkovics-kislány állt előttünk, utána mély respektussal Gyurkovics Máriát láttuk magunk előtt, az Operaház leendő koloratúr-csillagát, aki tüneményes könnyedséggel mássza meg a legképtelenebb magasságokat is a legkristályosabb fénnel és csillogással. Még tanul a Zeneakadémián Molnár Imre dr. remek vezetése mellett, de máris tarsolyában Márkus László levele, hogy jövőre felveszi az Operaházba.

— Erre a levélre úgy került a sor, hogy pályáztam az Operabarátok ösztöndíjára. Ott ez: azonban ahhoz a feltételhez kötötték, ha levelet hozok az Operaháztól, hogy fel fognak venni. Meghallgattak és azonnal meg is kaptam a levelet.

Ő az Operaház egyik legnagyobb reménye lesz, míg majd valami külföldi filmtrósz el nem rabolja tőlünk.

Lengyel Gabriella
(Vajda M. Pál felv.)

Nagy udvariatlanság és igazságtalanság volna Operaházunk másik leendő bájos tagjáról, Korponay-Korpás Valiról nem rögtön ezután megemlékezni. Ennél melegebb, kiegyensúlyozottabb és kellemesebb hangot nem sokat hallottunk mostanában.

Vali művész nő éppen egy cédulát szorongat a kezében, mikor benyitunk a művészszobába. Rajta nagy betűkkel:

„Szívem lázban ég” ...

Szinte zavarba hozott vele. Jó, hogy ég, ha ilyen bájos fiatal leánynak nem égne, vége volna a világnak. De hogy éppen ily feltűnően adja tudtára az emberiségnek? Zavaromból csak az mentett ki, hogy lapozgatni kezdtem a kottában: Schubert „Margit a rokkánál” szövege kezdődött így és Vali művész nő felírta magának a refrént, hogy a pódiumon maga előtt tartsa. Kiváló Mozart-énekesnőt jósolunk belőle s még nem is lehetünk büszkék jóstehetségünkre. Mert nehéz lenne az ellenkezőjét jövendölnünk!

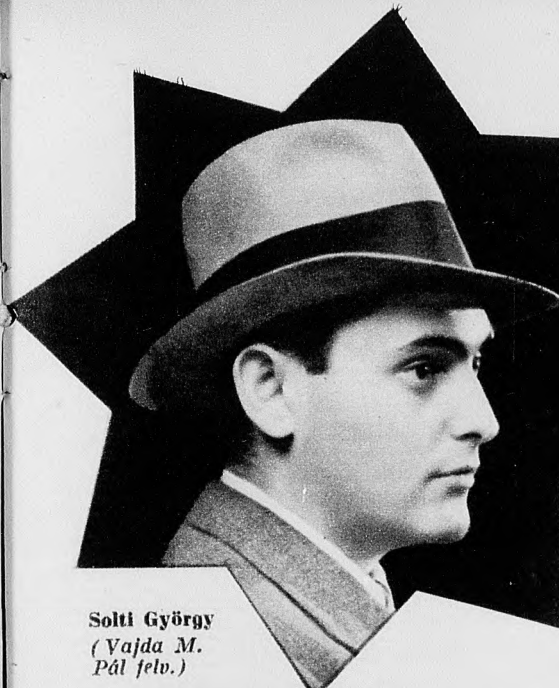
A kis 15—16 esztendő Lengyel Gabriella már nagy művészi multra — és persze sokkal nagyobb művészi jövőre tekinthet. Mult évben nyerte a hegedűművészsképzőn mint Hubay és Zathureczky tanítványa a Hubay Jenő jubileumi díjat és e hangversenyen Bach egyik hegedűversenyének páratlanul finom és elmélyedő előadásával keltett nagy meglepetést.

Gabi minden tanárnak kedvence, nyolc éven át volt az oly tragikusan, fiatalon elhunyt Zsolt Nándor növendéke. Zsolt Nándor utolsó kívánsága volt, hogy kis tanítványát még egyszer hallhassa. A kislány fel is kereste a nagybeteg művészt, akinek gyönyörű hegedűjátéka volt Zsolt tanár utolsó művészi élménye. Mert még aznap este elköltözött innen mennybéli zenét hallgatni az örök muzsika világába. Szinte az ő emlékének hódolt e ragyogó tehetségű nagyraihivatott kis művész, mikor a hangversenyén az ő hegedűjén játszott ...

Solti György pár éve mint igen tehetséges zongoraművész is feltűnést keltett. Fiatal kora dacára is már néhány éve korrepetitora az Operaháznak s akinek a színpalak mögött akad dolga, nem talál lelkebb és izgatottabb embert azon a tájon, mint őt, amint dirigál. Most végre előbbre rukkolt, a karmesteri emelvényre. Remekül dirigál, persze telve fiatalos túlzással, de aki már ily korban kiforrott művész, abból később nem fejlődik ki igazi egyéniség. Pedig Solti egyéniség, vérbeli művész és tüzrólpattant karmester.

— Márkus László már ígért nekem ta-

anság
tag-
ögtön
o, ki-
angot

oron-
ivész-

g, ha
vége
fel-
Za-
apoz-
Mar-
y és
frént,
Kiváló
nem
Mert
nk!
riella
sok-
Mult
mint
lubay
enyen
tlanul
nagy

éven
húnyt
atolsó
még
ereste
i he-
vészi
özött
örök
ének
vatott
az ő

séges
Fiatl
repe-
szín-
lel-
on a
végre
nyre.
ülzás-
ívész,
niség.
sz és

n ta-

Solti György
(*Vajda M.
Pál felv.*)

Melszner Lujzi
(*Király felv.*)

vaszra egy operát. Hogy mit vezényelek, még nem tudom.

Végre a nagy álom beteljesedik. Az első operát vezényli majd azon a helyen, ahol Bruno Walter, Kleiber, sőt Mahler Gusztáv és Richter állottak. Most, a koncerten talán nem is gondol erre, csak hogy milyen sikere lesz a Schubert-szimfóniával. Egy kis „sikert” már előlegként kap, a kis lányok szinte megrohamozták fellépése előtt. Most már biztos, hogy operakarmester lesz belőle...

És nemcsak a teljesség kedvéért, de igaz elismeréssel emlékezzünk meg Littasy Györgynek gyönyörűen zengő, hajlékony basszusáról, aki mint dal- és oratórium-énekes fog hallatni magáról.

Mindenki örül a nagy sikernek, nemcsak a szereplők. Milyen gazdagok is vagyunk, ha csak úgy kapásból ennyi tehetséget tudunk kiállítani! Igaz, hogy egyikük-másikuk pályája talán nem lesz ily felhőtlen örömmel teli, mint első nagy szereplésük. Vajon ki nyújtja majd feljükk segítő kezét, ha kilépnek az iskola padjai közül?

Csak melleleg: a magyar fiatal tehetségek nagyszerű startjánál egyetlen hangversenyrendezőt sem láttunk...!

Mi lesz veletek, emberkéek?

Pataki László

Korponay Korpás Vall
(*Brunhuber felv.*)

Szép kis biztatás. A szabó felkeresi a művészt. Természetesen nem azért, hogy ruhát csináljon neki, mert hiszen, ha ruháról volna szó, akkor a művész keresné fel a szabót.

A szabó szakmájának régi, rossz szokásához híven, pénzt szeretett volna kapni a művésztől.

— Elsején, drága Guzmicsek úr — mondta kifordított zsebekkel a művész, — mert most egy fillérem sincs, de elsején utolsó fillérig megfizetek magának.

— Biztos, művész úr?

— Uram! Soha ne tudjam kifizetni, ha elsején ki nem fizetem.

*

Ha a barackpálinka válogathatna. Írók, újságírók ülnek körül a kávéház törzsasztalát. Az egyik újságíró barackpálinkát rendel. Egy hajtásra kiissza. A pálinka erős volt, kicsit krákog utána, majd kijelenti:

— Érdekes, nincs két perce, hogy megittam ezt a pálinkát és máris a lábamba szállott.

— Ez esetben a pálinka még mindig jobban járt — jegyezte meg epésen az egyik író. — mintha a fejedbe szállott volna.

*

Alkudni veszélyes. A kitűnő fényképész arról nevezetes, hogy fényképei nem azt mutatják, hogy milyen akit lefényképezett, hanem hogy milyen szeretne lenni. Csúnya nőt szépek, öregot fiatalnak, kövéret soványnak tud fotografálni. Az ilyen fényképnek természetesen ára van, hiszen a ki-

tűnő mester nem is a nőt, hanem a vágyait fotografálja.

Mélységesen elcsodálkozott tehát a mester, mikor a napokban egy hölgy alkudni merészelt.

— Ötven pengő — mondta a mester.

— Negyven, drága mester — könyörgött a hölgy, — hiszen három képért az is olyan sok pénz. Legyen negyven pengő.

A mester hidegen, kimérten válaszolt.

— Rendben van, méltóságos asszonyom. Negyven pengő. De figyelmeztetnem kell, hogy a kép ezek után — hasonlítani fog.

*

Az udvarias vendég. A kitűnő komikus ebédmeghívást kapott.

A sütnél tartottak, mikor a komikus áradozva fordult a vendéglátó háziasszonyhoz.

— Nagyságos asszonyom, ennél kitűnőbb sültet még nem ettem.

— Nagyon kedves, barátom — szerénykedett a háziasszony, — ez, enyhén szólva, túlzás. Maga most vendég, tehát illik mindent dicsérni. Bizonyára akkor is dicsérné a sültet, ha nem ízlenék magának.

— Szó sincs róla — tiltakozott a komikus. — szoltam én egy szót, például, a levesnél?

*

Vigjáték a villamoson. Két pesti kisszakaszos beszélget.

— Mi lesz a kétszáz pengővel, amit közel három hónapja azzal kértél kölcsön, hogy két hétre kell neked.

— Annyira is kellett — hangzik a megnyugtató válasz, — ugyanis nekem hetenként száz pengő kell.

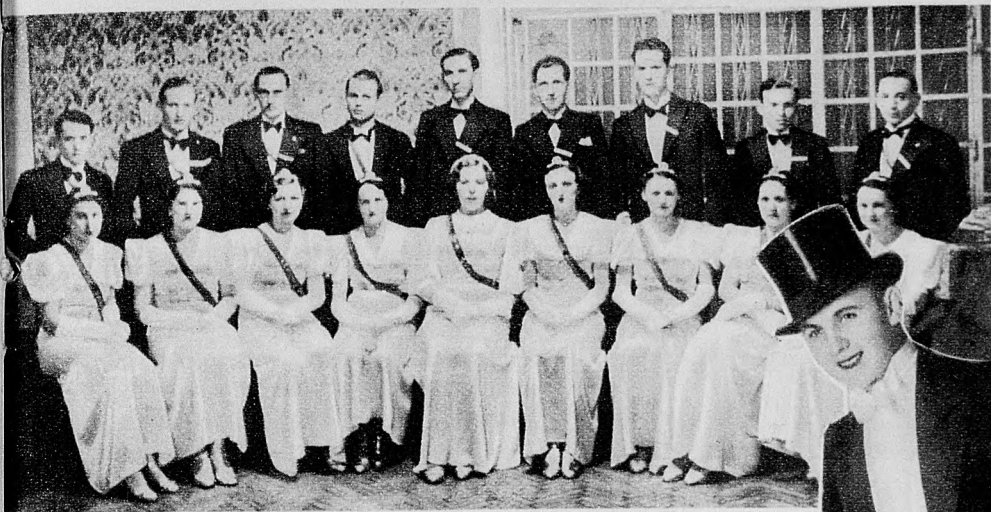
*

Vigyázat: vőlegény! A szobrász nagy nőbarát és tántoríthatatlan agglegény. A társaságban egyik régi szerelmére terelődik a szó.

— Látjátok — mondja elgondolkozva a szobrász, — azt a nőt igazán szerettem. Istenem, hogy eljárt az idő. Húsz éve annak, hogy a menyasszonyom volt és ha annak idején nem szakítottunk volna, olyan nagyon szerettem, hogy, esküszöm, még ma is a menyasszonyom lehetne.

Lőrincz Miklós

DÉCIBAB

A Zrínyi bálról
(Studió felv.)

Anday Alfréd,
a székesfehérvári
szintársulat tag-
ja, nagy sikerrel
táncolt egy ka-
baréledzésen
(Hege Károly felv.)

**Frizurák a nemzetközi
fodrászversenyen**
(Schäffer felv.)

RÁDIÓMŰSOR ÉS ISMERTETŐ CIKKEK

(január 17-23-ig)

7.00 Gyenge Anna
(Vajda M. Pál felv.)

BUDAPEST I.

9.30: Hírek.

10—10.55: Református istentisztelet a Kálvin téri templomból. Prédikál Muraközy Gyula lelkész.

11—12.15: Egyházi ének és szentbeszéd a Jézus Szíve templomból. A szentbeszédet mise után Strecke Ernő hittanár mondja. Népénekek: a) Mennyből az angyal; b) Dicsőség mennyben az Istennek; c) Az Ige megtestesül; d) Pásztorok, pásztorok; e) Himnusz. Orgonál Faludi Béla.

12.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Fridl Frigyes.

1. Schubert: Rosamunda, nyitány;
2. Csajkovszkij: Olasz capriccio;
3. Gajári István: Öregcsertő, magyar szvit;
4. Guiraud: II. szvit;
5. Lanner: A kérők, keringő.

2.00: Hanglemezek.

1. Giordani: Caro mio ben (Richard Tauber);
2. Grétry: Zémir és Azor, ária (Galli-Curci);
3. Wieniawski: Scherzo tarantella (Yehudi Menuhin);
4. Wagner: A nürnbergi mesterdalnokok, ötös a III. felvonásból (Schumann, Melchior, Schorr, Parr, Williams);
5. Liszt: Manók tánca (Emil Sauer);
6. Sullivan: The lost cord (Caruso);
7. Zarzycki: Mazurka (Bronislaw Hubermann);
8. Wagner: Lo-

hengrin — a III. felvonás előjátéka és megnyezői kar (bayreuthi Festspielhaus zenekara, vez. Tietjon); 9. Mascagni: Parasztbecsület, kettős (Dusolina Giannini és Gigli); 10. Sarasate: Zapateado (Jasa Heifetz); 11. Korngold: A holt város, ária (Richard Tauber); 12. Bartók: Rondo (Bartók Béla).

3.00: „Mivel pótolhatjuk az elmaradt őszi vetéseket tavasszal.” Fleischmann Rudolf, a kompolti növény-nemesítő telep vezetőjének előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.)

3.50: A rádió szalózenekara. Vezényel Bertha István. 1. Jensen: a) Duruzsoló szellő; b) Szerenád; 2. a) Grieg: A tavaszhoz; b) Grünfeld: Polka; 3. Zakál Dénes: Elégia; 4. Zách István: Hangulatkép a „Tabáni orgonák” c. operettből; 5. Strauss János: Délszaki rózsák, keringő; 6. Langer: Nagymamácska, Ländler; 7. Micheli: Ninna-Nanna, valse berceuse; 8. Huszka Jenő: Gárdainduló.

4.50: Hercsuth Kálmán ny. tanfelügyelő előadása. (Közművelődési előadássorozat.)

5.20: Öreg cigányprímások zenekara. Vezető primások: 36. Rácz Laci, Kóródi Gyula, Dénes József, Vörös Misi, Rigó Gábor és Parádi Jóska.

6.30: „Az elvesztett mese.” Tóth László dr. főszerkesztő csevegése.

7.00: Gyenge Anna énekel, zongorán kíséri Polgár Tibor. 1. Händel: Vinto e l'amor; 2. Brahms: Csalogány; 3. Wolf: a) Lebe wohl; b) Nimmersatte Liebe; 4. Korngold: Marietta dala „A holt város” c. operából; 5. Mahler: a) Wo die schönen Trompeten blasen; b) Scheiden und Meiden; 6. a) Lányi Viktor: Bakony erdőn, sűrű erdőn; b) Szabados Béla: Ária a „Bolond”

c. daljátékból; 7. Debussy: Ária „A tékozló fiú” c. operából.

7.40: „Rang és mód.” Színmű három részben. Irta Szigeti József. Rádiószínpadra alkalmazta Turchányi István. Rendező Csanády György.

Személyek: Bannai Gábor — Toronyi Imre; Clarisse — Simonyi Mária; Irma — Horváth Magda; Bannai Gerő — Bartos Gyula; Erzsébet — Ligeti Juliska; Sándor — Várkonyi Zoltán; gróf Ahnenburg — Tapolczay Gyula; báró Eltey — Mátyás Antal; Tauer — Szigeti Jenő; Klein — Baróti József; Weber — Gárdaj Lajos; Inas — Balassa János; Szobalány — Sir Alice.

Utána kb.

9.40: Hírek, sporteredmények.

10.00: Jávor Sándor jazz-zenekara játszik.

10.40: A 2. honvédegyezred zenekara. Vezényel Seregi Artur. 1. Franz Károly: Induló; 2. Kéler Béla: Magyar hangversenyvitány; 3. Seregi Artur: Nálunk Budán, keringő; 4. Gounod: Részletek a „Faust” c. operából; 5. Hruby: A világon át, egyveleg; 6. Nagypál Béla: Marokkói hárem; 7. Várhalmi: Vogt Waldemár-induló.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

3—3.45: A rádió szalónzenekara. Vezényel Bertha István. 1. Liszt—Siklós: VI. magyar rapszódia; 2. Losonczy Dezső: a) Havasokban; b) Verbunkos; 3. Bartók Béla: Este...; 4. Dohnányi: C-dur rapszódia; 5. Hubay: Hullámzó Balaton (a hegedűszólót B. Fehér Miklós játszsa); 6. Jacobi: Részlet a „Sybill” c. operettből.

(1936 december 29-iki műsorunk megismétlése viaszlemezről.)

5.30—5.55: „Mai svájci írók.” Gyergyai Albert dr előadása.

6—7.00: Kertész Miklós jazz-zenekara játszik.

7.05—7.30: „Az utazás örömei.” Holló József előadása.

7.35—8.40: Táncclemezek.

8.45—9.00: Hírek, ügetőversenyeredmények.

9—10.00: Pertis Pali és cigányzenekara muzsikál.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

a HAS 3 hívójeles adón, 19.52 méteres hullámhosszon, 15.370 kilocikluson

D. u. 3 óraker: A rádió szalónzenekara. Vezényel Bertha István. 1. Liszt—Siklós: VI. magyar rapszódia; 2. Losonczy Dezső: a) Havasokban; b) Verbunkos; 3. Bartók Béla: Este a...; 4. Dohnányi: C-dur rapszódia; 5. Hubay: Hullámzó Balaton (a hegedűszólót B. Fehér Miklós játszsa); 6. Jacobi: Részletek a „Sybill” c. operettből. (1936 december 29-iki műsorunk megismétlése viaszlemezről.)

Utána: Előadás.

Majd: Himnusz.

Január 17—18-án, vasárnapról hétfőre virradó éjjel a HAT 4 hívójeles adón, 32.88 méteres hullámhosszon, 9125 kilocikluson

Éjféli 12 óraker: A rádió szalónzenekara. Vezényel Bertha István. (Műsort lásd január 17-én, vasárnap 3 óraker rövidhullámon.)

Utána: Előadás.

Majd: Himnusz.

A közvetítőállomások műsorát ezúttal a 45. oldalon közöljük.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Hanfstaengl: Előre, ifjúság, induló (fúvós zenekar); 2. Cowler: Kitérő öröm (Odeon zongoraművészek hármasa); 3. Rhode: Tündérsusogás, keringő-intermezzó (xylofon művészzenekar); 4. Bernhauer—Uhl: Osztrák indulóegyveleg (fúvós zenekar).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Egykorú tudósítások az 1863. évi nagy inségről.” (Felolvasás.)

10.45: „Magyar szólás-mondások eredete.” Irla Schroeder Attila dr. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: Gémes Irén zongorázik. 1. Couperin—Bartók: a) Rondó; b) Tetszelgés; c) Cherubinok; 2. Chopin: Barkarola; 3. Debussy: Aranyhalak; 4. Kodály: Sírfeleirat; 5. Liszt: Eroica, hangversenyetűd.

12.40: Hírek.

1.00: A rádió szalónzenekara. Vezényel Bertha István. Közreműködik Orosz Júlia és Szedő Miklós dr (ének), Schwalb Miklós (zongora) és B. Fehér Miklós (hegedű).

1. Liszt: Spanyol rapszódia. Zongoraszólo, zenekarral. Bertha István átirata (előadja Schwalb Miklós); 2. Hubay: Változatok egy magyar témára. Hegedűn előadja B. Fehér Miklós); 3. Liszt—Weiner: XIII. magyar rapszódia; 4. Hlatky Endre: Az én falumban (Molnár Jenő szövege. Énekli Szedő Miklós dr); 5. Dohnányi: a) Szerettelek álnok lélek; b) Az én ökröm, a Virág; c) Tanuld asszony az uradat megbecsülni (énekli Szedő Miklós dr); 6. Losonczy Dezső: Rapszódia; 7. Hubay: Alkonyat (a hegedűszóloját játssza B. Fehér Miklós); 8. a) Jacobi: Sybill levele; b) Losonczy Dezső: Szívem kitérő (Lányi Viktor szövege); c) Polgár Tibor: Várom (énekli Orosz Júlia); 9. Schwalb Miklós:

Csak egy kis keringő (Innocent Ernő szövege. Énekli Orosz Júlia és Szedő Miklós dr); 10. Strauss János—Dohnányi: „Du und du”, keringőátirat (zongoraszólo zenekarral, előadja Schwalb Miklós. 1936 október 13-i műsorunk megismétlése viaszlemezről.)

Szűnethen kb.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: A rádió diákfélőrája: „Lehr Albert, Arany hivatott magyarázója.” Bóka László dr előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Zenés részletek Eggerth Márta „Felejtjük el a multat” (A flandriai kastély) c. filmjéből.

5.35: „A mérges kígyók és a kígyómérgek.” Gebhardt Antal dr előadása.

6.05: Matuska Miklós énekel, zongorakísérettel. 1. Musszorgszkij: A halál dalai és táncai (Lányi Viktor fordításában): a) Trepak; b) Bölcsődal; c) Szerenád; d) A hadvezér; 2. Caesar Franck: Körmenet.

6.35: Kacsóh Pongrác „János vitéz”-e. Koch Lajos dr, fővárosi könyvtári felügyelő előadása hanglemezekkel. (Felolvasás.)

báró Schroeder Attila dr
10.45 (Foto Szalón)

Gémes Irén
12.05 (M. F. I.)

7.15: Rác Béla és cigányzenekara.
8.05: A Filharmóniai Társaság hangversenyének ismertetése.

8.10: A Filharmóniai Társaság hangversenyének közvetítése az Operaházból. Vezényel Reiner Frigyes. Közreműködik. Zeno Francescati, hegedűművész. 1. Bach: Leonardi Leonid: Toccata és fuga, d-moll; 2. Brahms: IV. szimfónia; 3. Paganini: D-dur hegedűverseny; 4. Strauss Richárd: Till Eulenspiegel, szimfónikus költemény.

Szünetben kb.

9.00: Hírek.

Utána kb.

10.05: Időjárásjelentés.

Majd: Hanglemezek.

1. Kívánság-egyveleg, 8. sz. (jazzorgonaszóló Dixon); 2. Marsden—Kennedy: Old Bohémian town, tangó (Gypsy Nina); 3. Pörschmann: Könnyed léptek, induló (harmonika: Walter Pörschmann); 4. Pearson—Stogden: A vak leány és a jódlizó (Fay Stedman és George van Dusen); 5. Cremieux: Mikor a szerelem meghal, keringő (Dol Dauber szalonzenekara); 6. Delettre: Rien, rien, rien (Lucienne Boyer); 7. Kívánság-egyveleg, 8. sz., II. rész (jazzorgonaszóló: Dixon); 8. Disticher: Üdvözet az Alpokból (Polydorzenekar); 9. Löhr: Tavaszi virágok ébredése, szerenád (vibrafón: Herbert Hertrampf); 10. Gershwin: I got rhythm, foxtrott (The Ballyhooligans); 11. Oakland—Parish—Mills: Like a bolt from the blu, slowfox (Gypsy

Nina); 12. Wrubel: The lady in rad, foxtrott (Raymond Baird); 13. Delettre: Ta main (Lucienne Boyer); 14. Coward: You were there (Gibbons-zenekar); 15. Pazeller: Keringő (Dol Dauber zenekara); 16. Beckmann—Borgmann: Szerelmi dal, keringő (Alessandro Ziliani); 17. Lehár: Víg özvegy — Vilja-dal (Jeanette MacDonald); 18. Kívánság-egyveleg, I. rész (jazzongorán: Dixon); 19. Pokrass: The fortune teller's song (Gypsy Nina); 20. Williams: I ain't gonne give nobody none o'this jelly toll (Emmett Miller); 21. Berlin: Top hat (Boswell-nővérek); 22. Bornstädt—Darré: Hilo, haváji szerenád (Ronny Darré zenekara); 23. Abrahams: What is this thing, blues (Frances Day); 24. Koehler—McHugh: Lovely lady (Bing Crosby); 25. Kívánság-egyveleg, II. rész (jazzorgonaszóló: Dixon); 26. Delettre: I part (Lucienne Boyer); 27. Balz—Borgmann: Szerenád (Alessandro Ziliani); 28. Dresser: My gals Sal (Mills-fivérek); 29. Dyrenforth—Smith: The postman passes my door, slowfox (Gypsy Nina); 30. Le Pera—Gardel: Criollita deci quei si (Carlos Garde); 31. Lehár: Víg özvegy — „Ajk az ajkon” (Jeanette MacDonald); 32. Berlin: Induló a „Dalol a flotta” c. filmből (Ray Noble).

Közben

11.00: Hírek német nyelven.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.35—6.30: Tánclemezek.

7.15—7.40: Német nyelvoktatás (Szentgyörgyi Ede dr).

7.45—8.15: Két költő: Berda József és Jankovich Ferenc verseiből adnak elő.

8.30—8.45: Hírek.

8.50—10.15: Állástalan Zenészek Szimfónikus Zenekara. Vezényel Melles Béla.

1. Pécsi József: Karnevál, nyitány; 2. Verdi: Traviata, ábránd; 3. Grieg: Solvejg dala; 4. Lehár: Messze a nagy erdő, dal és csárdás; 5. Meyer—Hellmund: Egy éjszaka Szentpétervárott, szvit; 6. Strauss János: Bécsi vér, keringő; 7. Noack: Paprika Jancsi díszőrsége; 8. Lehár: Cáréviés, operettegyveleg; 9. Lénárt Ferenc: Induló.

Berda József

7.45-kor Bp. II-ről

(Tizián felv.)

DÉLIBÁB

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Olias : Menetelünk, induló (fúvós zenekar); 2. Brodersen : Az álmok elszállnak, angol keringő (Börschel-zenekar); 3. Moret : Indián szerenád, ábránd (Becker-katonazenekar); 4. Woitschach : A szeretet harangjai (fúvós zenekar); 5. Diack : Három skót falusi tánc (skót parasztszenekar).

7.20 : Étrend.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Főúri vagyok a tudomány szolgálatában.” Irta Gergely Pál dr. (Felolvasás.)

10.45 : „Mit viselnek a bálokon?” (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05 : A Mária Terézia 1. honvédegyalogezred zenekara. Vezényel Figedy Sándor. 1. Kéler Béla : Romantikus nyitány; 2. Ganne : Szőkék, keringő; 3. Maillart : A remete csengetyűje, ábránd; 4. Kerner Jenő : Ábránd; 5. Czibulka : Erdőzsongás; 6. Dezsőffy György : Valse amoroso; 7. Yoshitomo : Japán szvit.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Szmirnov Szergej balalajka-zenekara.

2.40 : Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10 : Asszonyok tanácsadója (Arányi Mária előadása).

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Koromzay Dénes mélyhegedűszámai, zongorakísérettel. 1. Bach : Arioso; 2. Haydn : Menuetto; 3. Stamitz : Rondo; 4. Chausson : Pièce; 5. Granados : Spanyol tánc.

5.30 : „A párizsi tőzsde a hatvanas években.” Léderer Emma dr előadása.

6.00 : Hanglemezek. 1. Liszt : Les Preludes, szimfónikus költemény (berlini állami opera zenekara, vez. Blech); 2. Berlioz—Liszt : Induló (Kotányi-nővérek, három zongorán); 3. Hubay : Bölcsődal (Hubay Jenő); 4. Dohnányi : Szvit, 19. mű (chicagói szimfónikus zenekar, vez. Stock).

6.50 : „Horoggal a jég alatt.” Mészáros József előadása.

7.20 : Az Operaház előadásának ismertetése.

7.30 : Az Operaház előadásának közvetítése. Helge Roswaenge vendégfelléptével : „Trubadur.” Dalmű négy felvonásban, nyolc képben. Szövegét írta Salvatore Camarano.

Mészáros József
(Sebők Kató felv.)

6.50

Fordította Hevesi Sándor. Zenéjét szerezte Verdi. Vezényel Failoni Sergio. Rendezte Ferenczi Frigyes. Személyek: Luna gróf — Svéd Sándor; Leonora — Báthy Anna; Azucena, cigányasszony — Budanovits Mária; Manrico — Helge Roswaenge; Ferrando öreg harcos — Székely Mihály; Inez, Leonora barátnője — Szilvássy Margit; Egy öreg cigány — Mezey Zsigmond; Ruiz — Ney Dávid; Egy hírnök — Sárdy János.

A II. felvonás után kb.

9.00: Hírek.

A III. felvonás után kb.

9.45: Hírek, időjárásjelentés.

Az előadás után kb.

10.40: Kiss Béla és cigányzenekara muzsikál.

Közben

11.00: „L'espansione russo-sovietica nell'Europa Centrale e nel Mediterraneo.” (Az orosz szovjet Közép-Európában és a Földközi tengeren.) Ottlik György dr. olasznyelvű előadása.

12.05: Hírek.

Helge Roswaenge
(Foto Fayer, Wien)

7.30

DÉCIBAB

BUDAPEST II.

5.50—6.15: Francia nyelvoktatás.
(Garzó Miklós dr.)

6.20—6.45: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági félébrája.

6.50—8.00: A rádió szalónzenekara.
1. Offenbach: Orfeusz az alvilágban, nyitány; 2. Strauss János: Kék Duna keringő; 3. Lehár: Vágyom egy nő után; 4. Bachmann József: Spanyol szerenád és tánc; 5. Ganne: a) Szép Japán, mazurka; b) A cárnő, orosz mazurka; 6. Kondor Leá: A lélek hangja, dal; 7. Nevin: Narcissus; 8. Kesztyer Lőrinc dr: Táncintermezzo; 9. Gershwin: The man I love, dal; 10. Kálmán Imre: Hej, cigány, dal és csárdás.

8.05—8.30: „Kegyelmes asszony.”
Bán Ferenc elbeszélése.

8.35—8.55: Hírek.

9—10.00: Tánclemezek.

A közvetítőállomások (Nyiregyháza 267.4 m, Magyaróvár 227.1 m, Miskolc 208.6 m, Pécs 204.2 m) e heti műsora:

VASÁRNAP, JANUÁR 17:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

HÉTFŐ, JANUÁR 18:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

KEDD, JANUÁR 19:

Reggel 6.45-től d. u. kb. 6.15-ig azonos Budapest I. műsorával.

6.20—6.45-ig azonos Budapest II. műsorával.
Utána azonos Budapest I. műsorával.

SZERDA, JANUÁR 20:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

CSÜTÖRTÖK, JANUÁR 21:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

PÉNTEK, JANUÁR 22:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

SZOMBAT, JANUÁR 23:

Reggel 6.45-től kb. d. u. 5.30-ig azonos Budapest I. műsorával.

5.45—6.15-ig azonos Budapest II. műsorával.
Utána azonos Budapest I. műsorával.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Zulehner: Mainzi induló (Woitschach fúvós zenekar); 2. Strauss János: Fürdő, keringő (Dajos Béla zenekara); 3. Lindsay: Aisha, intermezzo (Scalazenekar); 4. Fahrbach: Asszony szerelem, keringő (katonazenekar); 5. Rimmer: St. Maloi harangok (királyi gárdazenekar).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Történet az állatvilágból.”
„A pinyóke mostohafia.” Irta Nyáry Andor. (Felolvasás.)

10.45: „Téli versek.” (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: Hanglemezek.

1. Rossini: A tánc, tarantella (orgona: Palotti);
2. Mozart—Adam: Bravur-változatok (Szabó Lujza);
3. Boito: Mefistofeles, ária (Gigli);
4. Flotow: Márta, kettős (Van de Sande és Kutter);
5. Rubinstein: Melódia (Casals);
6. Bizet: Carmen, virágária (Nino Piccaluga);
7. Saint-Saens: Sámson és Delila, ária (Emmi Leisner);
8. Billi: E canta il grillo, ária (Titta Ruffo);
9. Castelnovo—Tedesco: 6. Alt-Wien (hegedű: Jása Heifetz);
10. Mascagni: Parasztbeesület, ária (Rautawaara);
11. Musszorgszkij: Gopak (Mark Hamburg);
12. Puccini: Bohémélet — Musette keringője (Lucrezia Bori);
13. Puccini: Nyugat leánya, ária (Boris Greverus);
14. Rachmaninov—Kreisler: Marguerite (hegedű: Kreisler);
15. Puccini: Pillangókisasszony, ária (Marguerita Perras);
16. Sauer: Konzert-polka (Emil Sauer).

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Kolompár Laci és cigányzenekara.

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: A rádió diákkfőelőrája: Gárdos Kornélia a középiskola VII. osztályának kötelező verseit adja elő.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: A Székesfehérvári MÁV Dal- és Zeneegyesület férfikara. Vezényel Országgh Tivadar. A baritonszólót Laky Gyula éneklé, zongorán kísért W. Burger Erzsébet.

5.45: „Az elmúlt év külkereskedelempolitikai küzdelmei.” Vitéz Guóthfalvy Dorner Zoltán dr. egyetemi magántanár, osztálytanácsos előadása.

6.00: A rádió szalónzenekara. 1. Ponchielli: A jegyesek, nyitány; 2. Strauss János: Művészet, keringő; 3. Siklós Albert: Zenélő óra; 4. Gabriel-Marie: La cinquantaine; 5. D'Ambrosio: Románc; 6. Bortkiewicz: A baromfiudvarban; 7. Perényi Géza: Bál után; 8. Vecsey

Gárdos Kornélia

4.15

(Rozgonyi felv.)

DÉCIBÁB

Ferenc: Valse triste; 9. Ágai Dénes: Valsette; 10. Bianchini: Románc; 11. Blon: Holdas éj a rheimsbergi tónál.

7.10: Ürmössy Anikó és Gellért Lajos előadóstje. Rendező Gyarmathy Sándor. 1. „A szerelem és a halál játéka.” I. felv. 3. jelenet. Irta Romain Rolland. Fordította Kállay Miklós. Személyek: Jerome de Courvoisier — Gellért Lajos; Sophie — Ürmössy Anikó. 2. „A szókimondó asszonyosság.” II. felv. 6. jelenet. Irta Sardou. Fordította Fáy I. Béla és Makó Lajos. Személyek: Napoleon — Gellért Lajos; A danzigi hercegnő — Ürmössy Anikó. 3. „A sasfiók.” II. felv. 4. jelenet. Irta Rostand. Fordította Ábrányi Emil. Személyek: A reichstadti herceg — Ürmössy Anikó; Prokesch Osten lovag, a herceg barátja — Gellért Lajos; A főherceg — Mester Ilona.

8.00: Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Polgár Tibor. 1. Siklós Albert: Régi magyar táncok; 2. Sztobjanovits Jenő: Részletek a „Csárdás” c. balettéből (összeállí-

totta Békéssy Ferenc); 3. Kodály: Hány János — Közzene; 4. Szabados Béla: Régi magyar táncok; 5. Poldini: Farsangi lakodalom — palotás.

8.50: Hámory Imre magyar nótákat énekel, kísér Magyar Imre és cigányzenekara.

Dalok: Balázs Árpád: Két babonás szép szemednek; Pete Lajos: Nem való bokréta; Huber Gyula: Csendesén, csak csendesén. Nép dalok: Lekaszálták már a rétet; Te vagy a legény; Tyukodi pajtás; Rideg szél fúj édesanyám; Szépen szól a harminckettes banda; Azért, hogy én; Esik eső, szép csendesén esik; Elindultam; Általmennék; A gyulai kert alatt; Fráter Lóránd: Száz szál gyertyát.

A műsort 8 órától 9.30-ig a bécsi rádióállomás is átveszi!

9.35: Hírek, időjárásjelentés.

10.00: Kerntler-zongorahármas. Tagjai: Kerntler Jenő (zongora), Dömötör Tibor (hegedű) és Friss Antal (gordonka). 1. Haydn: G-dur zongorahármas; 2. Radnai Miklós: Zongorahármas; 3. Ibert: Ária; 4. Molnár Antal: Népballada és tánc.

11.00: Hírek francia és olasz nyelven.

11.10: A finn „Kék csillag” jazzzenekar játszik, Kalmár Pál énekel.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.30—6.55: Olasz nyelvoktatás (Gallerani Bonaventura).

7.20—7.50: Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Polgár Tibor. 1. Zádor Jenő: Magyar capriccio; 2. Rajter Lajos: Szvit; 3. Weiner: Divertimento magyar népdalokból.

8—8.25: „A vésett kövek művészete.” Koch Sándor dr előadása.

Gellért Lajos és Ürmössy Anikó, a kitűnő művészpár ma este 7.10-kor előadóstet tart a rádióban (Seidner felv.)

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek.

1. Neumann: Pepita-induló (Woitschach-fűvőzenekar); 2. Snyder: Carolinal fenyők, angol keringő (Géczy Barnabás zenekara); 3. Jesel: Ólomkatonák díszindulója (szalózenekar); 4. Ábrahám: Keringő a „Glück über Nacht” c. filmből (orgona: Marcel Palotti); 5. Pizzanelli: Cristallinepolka változatokkal (Pizzanelli és Musette-zenekar).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: Nyíry László felolvasása.

10.45: „Cselédsorban Londonban.”

Irta Palágyi Natália. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: Beszkárt-zenekar. Vezényel Müller Károly. 1. Pécsi József: Petőfi, nyitány; 2. Mouton: La Fontaine meséi, szvit; 3. Garami Béla: Fehér-fekete, operettegyveleg; 4. Kálmán Imre: Részletek a „Marica grófnő” c. operettből.

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Szigeti Sándor énekel, zongorakísérettel.

1. a) Di Capua: O sole mio; b) Leoncavallo: Mattinata; 2. Tarnay Alajos: Románc; 3. Hubay Jenő: Szeretném itthagyni; 4. Kurucz János: Grand Cafében (Szabolcska Mihály szövege); 5. Kádas György: Ráborult a puszta (Magyarádi szövege); 6. Wesselényi István: Mikor azt a fehér rózsát; 7. Huszka Jenő: Darúmadár; 8. Thegze-Gerber: Ha én gazdag lennék (Selymesi-Seide szövege); 9. Reményi Béla: Kékpettyes rakott szoknya (Keve szövege); 10. Szaucek: Disznótorban nem árulnak bilétát (Vig György szövege).

2.00: Königsberg Éva hegedül, zongorakísérettel. 1. Bach: E-dur hegedűverseny; 2. Beethoven: F-dur románc; 3. a) Zsolt Nándor: Szatir és driádok; b) Kodály—Telmányi: Valsette.

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: „Milyen legyen a házikertünk?” L'Eplatteiner Imre előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Borászati tanfolyam III. része.” Fornády Elemér szőlészeti és borászati főfelügyelő, a budafoki állami pincegazdaság igazgatójának előadássorozata. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.)

5.30: Kiss Béla és cigányzenekara.

6.30: „Olimpiai versenyzőink táplálkozása.” Baitz Géza dr előadása.

7.00: Weisz Margit zongorázik. 1. Bach: Angol szvit, a-moll; 2. Mozart: C-dur szonáta; 3. Beethoven: Fantázia, 77. mű.

7.35: A három Latabár vidám énekes estje. Comédia dell'Arte a Studióban. Irta és összeállította ifj. Latabár Árpád. Rendező Kiszely Gyula. Zongorán kísér Polgár Tibor. (1936 december 12-iki műsor megismétlése viaszlemezről.)

2.00

Königsberg Éva
(Laub Juci felv.)

8.20: A rádió szalózenekara.

1. Dohnányi: Marche humoresque; 2. Rajter Lajos: II. verbunkos szvit; 3. Losonezy Dezső: A néma... zenesorozat; 4. Poldini: a) Keringőző baba; b) Mese — Egyszer volt...; 5. Perényi Géza: Tavaszi keringő; 6. Járay István: Sarabande; 7. Niemann W.: Modern táncszvit.

9.20: Hírek.**9.40: Hanglemezek.**

1. Kirchstein: Ach verzeihn Sie meine Dame, foxtrott (Peter Igelhoff); 2. Rust: A kis csíz cseveg, keringődal (szimfonikus jazz-zenekar); 3. Schindler: Morgens einen, mittags einen, abends einen Kuss (Lothar Röhring); 4. Kutyakomédia — I. rész (Kabos Gyula és Gonda József); 5. Fanell—Stogden: A jódlizó svájci (George van Dusen és John Curtis); 6. Bratton: Teddy-medve piknikje (Hans Bund és zenekara); 7. Crawley: Old broken up shoes (Crawley klarinetszólója, énekkel); 8. Sally Géza: Beszámoló az Olimpiászról (Kabos Gyula); 9. All jolly pirates, foxtrott (Jack Payne zenekara, énekkel); 10. Berlin: Szaxofonszólo a „Top hat” c. filmből (Raymond Baird); 11. Igelhoff: Abgeseh'n davon (Peter Igelhoff); 12. Dékán Frigyes: Hogyan fedezte fel Columbus Amerikát (Kabos Gyula); 13. Edwards: Cherokee, foxtrott (Willi Steiner zenekar); 14. Magyar: Akárki, akármit is mond (Vadnai szövege, Ilosvay Gusztáv); 15. Polgár Tibor: Várni, várni, angol keringő a „Zivatar Kemenespusztán” c. filmből (Weygand Tibor); 16. Kerekes: Vasárnap kirándulunk-

vidám foxtrott (Szécsén szövege, Szabó Miklós); 17. Zerkovitz: A virágnak megtiltani nem lehet, tangó (Kellér szövege, Szabó Miklós); 18. Selley: Nincsen párom, gyors foxtrott (Weygand Tibor); 19. Buttola: Szíved az én szívem, angol keringő (Harmath szövege, Szabó Miklós); 20. Zerkovitz: Engem többé ne tegezz, foxtrott (Kellér szövege, Weygand Tibor); 21. I. rész: Hulló falevél; Széles e világon, keringők; Egy kellemes, egy jellemes foxtrott (Honthy Hanna, Szabó Miklós és Weygand Tibor). II. rész: Nem tudom; Nizzai virágok, tangók; Házibál, carioca (Alpár Gitta, Honthy Hanna, Latabár Lálmán és Szabó Miklós).

Közben kb.**10.00: Időjárásjelentés.**

11.00: „Donne italiane nella storia dell'Ungheria.” (Olasz nők a magyar történelemben.) Almássy Alice olasznyelvű előadása.

11.15: Bohrandt Lajos és Weidinger Ede jazz-zenekara játszik.

12.05: Hírek.**BUDAPEST II.**

5—5.20: Kiss Béla és cigányzenekara.

5.30—5.55: „Munka és művészet.” Révész Béla előadása. (Felolvasás.)

6—6.30: Angol nyelvoktatás (J. W. Thompson.)

7.00: Ügetőversenyeredmények.

7.05: Bach: h-moll miséjének ismeretése.

7.15—8.45: A Budapesti Ének- és Zenekaregyesület hangversenyének közvetítése a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből.

Bach: h-moll mise, magánének, öt- és nyolcszólamú vegyeskarra és zenekarra. Vezényel Lichtenberg Emil. Közreműködik Báthy Anna, Basilides Mária, Rösler Endre és Kálmán Oszkár (ének), a Budapesti Hangversenyzenekar, valamint a Zalánfy Aladár (orgona), Káldy László (cembalo); Szervánszky Péter (hegedű), Eördögh János (fuvola), Schwáb Nándor dr (oboa d'amor) és Bucher Károly (trombita).

Weisz Margit (Gaidusчек foto)

7.00

DÉCIBÁB

Budinszky Sándor

5.00

(M. F. I.)

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Buder: Bruno-Loerzer induló (német katonazenekar); 2. Waldteufel: Korcsolyázók, keringő (bécsi Bohémezenekar); 3. Husch: Pierret és Pierrette, intermezzo (mandolinzenekar); 4. Strauss János: Reggeli lapok, keringő (katonazenekar); 5. Myddleton: A fantom-brigád (Godwinzenekar).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Időszerű szemle.” (Felolvasás.)

10.45: „A vérszegénység.” Irta: Zemplényi Imre dr. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: Kiss Jóska és cigányzenekara.

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Verdi-hanglemezek. 1. Ernani, hármass a III. felvonásból (De Luca, Tedesco és Anthony); 2. Luisa

Miller, ária (Salvatore Salvati); 3. Rigoletto, kettős a III. felvonásból (Galli Curci és De Luca); 4. Traviata, kettős a III. felvonásból (Galli Curci és Schipa); 5. Szicíliai vecsernye, ária (Ezio Pinza); 6. Simone Boccanegra, ária (Hans Reimar); 7. Álarcosbál, ária a III. felvonásból (Németh Mária); 8. A végzet hatalma, kettős (Paul Kötter és Paul Schöffler); 9. Don Carlos, ária az I. felvonásból (Nazareno d'Angelis); 10. Aida, hármass a III. felvonásból (Elisabeth Rethberg, Lauri Volpi és De Luca); 11. Othello, az I. felvonás végjelenete (Elisa Wieber és Marcel Witttrisch).

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: A rádió diákfélórája: „A víz munkája.” Dr Wehner Józsefné előadása. (Felolvasás.)

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Korszerű időszolgálat. Közvetítés a Studióból és a rádió „Pontos idő” óraüzeméből. Beszélő Budinszky Sándor.

5.30: Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Rajter Lajos. 1. Schubert: D-dur nyitány; 2. Nováki László: Meditáció és fuga régi stílusban; 3. Juferov: Antonius és Cleopátra, szvit; 4. Goldmark: Sakuntala, nyitány.

Közben kb.

6.00: Sportközlemények.

6.45: „Írányított világgazdaság.” Rác Jenő dr előadása.

7.15: „Visszajáró árnyak.” Katona László előadása régi magyar tánclemezekkel.

8.15: Ignác Rózsa Babits-verseket mond.

8.40: Dohnányi Ernő zongorázik. 1. Beethoven: c-moll szonáta (pate-tique); 2. Schumann: Karnevál.

9.20: Hírek.

9.40: A rádió szalózenekara. Vezényel Bertha István. Közreműködik Szedő Miklós dr (ének). 1. Strauss János: Cigánybáró, nyitány; 2. Rimszkij-Korszakov: Hímnusz a naphoz; 3. Grieg: Troidhaugeni nász; 4. a) Planquette: Oh, drága nőcském, dal a „Rip van Winkle” c. operettből; b) Strauss János: Mért kell a nő, keringődal az „Asszonyháború” c. operettből; c) Strauss János: Gondoladal az „Egy éj Velencében” c. operettből; 5. Poldini: Fegyvertánc; 6. a) Hlatky Endre: Búcsú (Innocent Ernő szövege); b) Lehár: I. Dal a „Szép a világ” c. operettből; II. Volt nekem már száz babám, dal a „Paganini” c. operettből.

Közben kb.

10.00: A rádió külügyi negyedórája.

Utána: Időjárásjelentés.

11.00: Hírek angol nyelven.

11.05: Csorba Dezső és cigányzene-kara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.15—6.45: Gyorsírótanfolyam (Szlabey Géza).

7.45—8.10: „Világjáró magyar szavak.” Kallós Ede dr előadása.

8.15—8.40: Hanglemezek.

- Schubert—Berté: Dal a „Három a kislány” c. operettből (Pataky Kálmán);
- Strauss János: Dal a „Denevér” c. operettből (Lotte Schöne);
- Zeller: Dal a „Madarász”-ból (Ulrich Berner);
- Goetze: Nyugodt, mint az éj, kettős (L. Bori—L. Tibbett);
- Lehár: Giuditta, ária (Richard Tauber);
- Ábrahám: Keringő a „Bál a Savoyban” c. operettből (Alpár Gitta);
- Vincze: Szép vagy... (Kulinyi szövege, Palló Imre dr).

8.45—9.00: Hírek.

(Hollós felv.)

Dr Kallós Ede mondja ma este 7.45-kor Bp. II-ről elhangzó felolvasásáról:

„Felolvasásom ünnepi felvonulás lesz. Egy diadalmas sereg délceg vitézeinek a felvonulása. Azok a szavak fognak felvonulni, amelyek a magyar földről világjáró útra indulva, a Nyugat nemzeteit arra kényszerítették, hogy tudomásul vegyék őket és helyet adjanak nekik nyelvükben, beszédükben.

Közvetlenül a honfoglalás után tanulta meg a Nyugat a első magyar szót. Ez csatakiáltás volt: *huj-huj!* — A kereszténység elterjedésével kapcsolatos a második világjáró magyar szó. Ez már nem vitézi indulatszó, hanem a lilimos hercegnek keresztneve, *Imre*. E név a magyar királyfi szent patronátusa alatt járja a világot. Amerika neki köszönheti a nevét. A magyar ipar világgraszoló dicsőségét hirdeti a *kocsi* szó, amely minden művelt nemzet ajkára eljutott.

Ámde az Anjou-k és a Hunyadiak korában beköszöntött nagyszerű művelődési fellendülést, amelynek e szó volt egyik kisugárzása, a 15. század végén megállította az állandó háborúknak két szörnyű évszázada. Ebből az időből valók a nemzetközi használatba jutott magyar katonaszavak, élükön a *huszár* szóval. Csak a 18. századtól kezdve követték e szavakat azok a magyar elnevezések, amelyek a magyar föld- és néprajz fogalmait teszik világszerte ismertté (pl *pusztá*), a magyar konyha szavai (pl *gulyás*) és a magyar zene és tánc (*csárdás*). Ezt a sort egészen napjainkig követhetjük. Hiszen mindnyájan emlékszünk a szép nyári napokra, amelyeken bíborban született angol vendégünk jóvoltából a legújabb magyar világjáró szó útjára indult: a barackpálinka neve, nemzetközi kiejtéssel: *bárák*.”

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

1. Ludwig : Kékruhás tengerészek, induló (tengerésztüzek zenekara); 2. Pease—Veo—Nelson : Kedvesem, keringő (Castelwood Marimba-zenekar); 3. Zeilbeck : Pingvinek díszmenete, burleszk (szimfónikus jazz-zenekar); 4. MacConnel : Miért játszol a szivekkel, angol keringő (orgona : Marcel Palotti); 5. Howgill : Weymouthi harangok (királyi gárda zenekara).

7.20 : Étrend.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Somlay Károly elbeszéléseiből.” (Felolvasás.)

10.45 : „Mit nézzünk meg?” A pesti Vigadó épületét ismerteti Mesterházy Jenő.

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05 : Ákom Lajos férfi-énekötöse. Tagjai Kozma Gyula, Kormos László, Oláh József, Wissmüller Mihály és Bodor Imre.

1. Söderman : Lakodalmi induló; 2. Szól a kakas (Ákom Lajos feldolgozásában); 3. Toborzó és insurgens dal a 18. századból; 4. Ákom Lajos : a) Piros rózsát adtam (Kemény szövege); b) Lány, lány, lány (Selymes-Seide szövege); c) Vége már a dáridónak (Marcali szövege); 5. Bátor : Spanyol szerenád; 6. a) Adorján : Hogy elmentél; b) Thegze-Gerber : Betyárbánát; c) Kertész : Királycsárdás; 7. Ákom : Két olasz népdal : a) Lombard szerenád; b) Tiri-tomba; 8. Wissmüller : a) Szegényes kis szobám; b) Hej de keservesen ugat; 9. Régi diákdalok : a) Hodie, hodie; b) A karcerben; c) Ha a diák útrakél; d) A. B. C. D; e) Bordal; f) Gaudeamus igitur.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízjárásjelentés.

1.30 : A rádió szalózenekara.

1. Zeller : A madarász, részletek; 2. Liszt : II. rapszódia; 3. Szenkár Dezső : Cigányvér, keringő; 4. Lehár : Pikantériák, keringő; 5. Leoncavallo : Bajazzók, egyveleg.

2.40 : Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15 : „Csipkerózsza királyleány.” B. Czeke Vilma meséje.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : „Mit üzen a rádió?”

5.30 : Az Olasz Kultúrintézet hangversenyének közvetítése az intézet váciuccai székházából. Antonio Janigro gondnokzik, zongorán kíséri Kósa György. 1. Vivaldi : d-moll concerto; 2. Bach : Preludium, Sarabande és Bourrée, C-dur; 3. Locatelli : d-moll szonáta.

6.15 : „Modern vallásos líránk őse (Mindszenty Gábor)”. Sik Sándor dr egyetemi tanár előadása.

6.45 : Nagy Izabella magyar nótákat énekel, kísér Vidák József és cigányzenekara.

Népdalok : Felleg borult; Nézz rózsám a szemembe; A kisleány kertjében; A szomszédban van egy öreg eperfa; Szép a rozmaring szál; Balázs Árpád : a) Gyere haza kincsem; b) Most még hideg van; Népdalok : Erdő, erdő sűrű erdő árnyában; Kidőlt a fa mandulástól; Este van már, este van; Rózsa vagy te, rózsá vagy.

B. Czeke Vilma

(Halmi felv.)

4.15

7.50: Két vidám egyfelvonásos. Rendező Both Béla. 1. A „Bárány”. A sors tréfája 3 jelenetben. Irta Polyákhalmi-Uhrin Imre. Személyek: István gazda — Hosszú Zoltán; Mihály, a fia — Bihary József; Terka, a Mihály felesége — Vidor Ferike; Kupec — Bilicsi Tivadar; Miska, kisfiú — Böszörményi István; 2. „A kölyök.” Vigjáték 1 felvonásban. Irta Kispáncsi József. Személyek: Tekintetes úr, Szilas — Hosszú Zoltán; Lina asszony, a felesége — Gazdy Aranka; Rozál, szolgáló — Vidor Ferike; Kistakács — Bilicsi Tivadar; Marci — Bihary József.

Utána kb.

8.50: Hírek.

9.10: Kedvelt hanglemezek.

1. Micheli: Facetta nera, induló (Aldo Mas seglia); 2. Moret—Whiting: I got a woman, crazy for me, foxtrott (Ted Lewis és zenekara); 3. Lecuona—Orefiche: Tabu (Lecuona-zenekar, énekkel); 4. Singler—Hoffmann—Wagner: Little man you've had a busy day (Connie Baswell); 5. Valera—Lianya: Cucaracha (Salvados és Consuele Quiroz); 6. Billy—Mayhew: It's a sin to tell a lie (Ruth Etting); 7. Friml: Indián szerelmi dal, slowfox (Roy Fox zenekara); 8. Freed—Brown: Alone, dal (Greta Keller); 9. Adamson—Donaldson: You, foxtrott a „Ziegfeld” c. filmből (Denny Dennis és Roy zenekara); 10. Noble: The touch of your lips (Bing Crosby); 11.

Dr Sik Sándor

(Sohár felv.)

6.15

DÉCIBÁB

Hodgson—Farley—Riley: The music goes 'round and around, foxtrott (Edith Wright és Tommy Dorsey zenekara); 12. Grenet—Reubisi—Romeu: Kubai rumbák, rumba (Leucona-zenekar); 13. Mercer—Malneck: Goody-goody, foxtrott (Goodmann zenekara, énekkel); 14. Meet my by the icehouse Lizzi, foxtrott (Hoosie Hot Shots-zenekar, énekkel); 15. La Rocca: Tigristánc (Gonella-zenekar).

10.00: Időjárásjelentés.

10.05: Magyar—amerikai asztali tenisz mérkőzés közvetítése a Lloyd-palota nagyterméből. Beszélő Pluhár István. (Viaszlemezfelvétel.)

10.45: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Rajter Lajos. 1. Weber: Preciosa, nyitány; 2. Delibes: A király mulat, balettszvit; 3. Sibelius: Finnlandia, szimfonikus költemény; 4. Kai Rosenberg: Tizenkét epigramma; 5. Dohnányi: Pierette fátyola, szvit.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.45—6.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági felőrája.

6.45—7.10: „A hangszórók és hangszínezet-szabályozás.” Zakariás János előadása.

7.15—7.45: „A pénzköltés művészete.” Takaróné Gál Beatrix előadása.

7.50—8.50: Hanglemezek.

1. Berlioz: Beatrice és Benedict, nyitány (berlini filharmónikusok, vez. Kopsch); 2. Bellini: Az alvajáró, ária (Anna Mária Guglielmetti); 3. Flotow: Márta, ária a III. felvonásból (Gigli); 4. Thomas: Mignon, ária a III. felvonásból (Luisa Tetrazzini); 5. Massenet: Manon, ária (Caruso); 6. Liszt: Esz-dur zongoraverseny (Walter Gieseking); 7. Wagner: Lohengrin, részlet (Franz Völker); 8. Sarasate: Introduction és Tarantella (hegedű: Albert Spalding); 9. Giordano: Andrea Chenier, ária a III. felvonásból (Gigli); 10. Puccini: Bohémélet, kettős a IV. felvonásból (Angerer Margit és Alfred Piccaver).

10.05—10.45: Angol tánclentezek.

KÜLFÖLDI MŰSOR

JANUÁR 17-23-IG

Állomások, ahogy a skálán jelentkeznek 2000 métertől 200 méterig

KW. Méter		KW. Méter		KW. Méter	
RADIO PARIS ..	75 1796	KIEV	100 416	SKÓT ADÓ	60 286
KÖNIGSWIL	60 1571	MÜNCHEN	100 405	BAH	20 203
DAVENTRY	35 1500	KATOWICE	12 396	KASSA	3 270
MOTALA	30 1354	LEIPZIG	120 382	HÖRBY	10 265
WARSAWA	120 1304	LWOW	22 377	TORINO	7 263
LUXEMBOURG ..	150 1191	SKÓT ADÓ	60 373	LONDON NAT. ..	50 261
OSLO	60 1186	MILANO	50 369	M. OSTRAVA	11 259
BUDAPEST II. ..	3 834	BERLIN	100 357	MONTE CENERI ..	15 257
LJUBLJANA	5 569	STRASBOURG ..	60 349	FRANKFURT	17 251
BUDAPEST I. ..	120 550	LONDON REG. ..	50 342	TRIEST	10 246
STUTTGART	100 523	GRAZ	7 339	GLEWITZ	5 244
MADONA	20 515	HAMBURG	100 332	RIGA	15 239
WIEN	120 507	BRNO	36 325	MAGYARÓVÁR. ..	6 227
FIRENZE	20 492	BRESLAU	60 316	BUCURESTI	12 213
PRAHA	120 470	POSTE PARISIEN	60 313	MISKOLC	1 208
LANGENBERG ..	60 456	GRENOBLE	20 310	PÉCS	1 205
NORTH. REG. ..	50 450	HUIZEN	20 302	BORDEAUX	3 201
SV. ROMAND ..	50 443	POZSONY	14 299	MONTELLIER ..	5 200
STOCKHOLM ..	55 426	NORTH NAT.	50 296	FÉCAMP	8 200
RÓMA	75 421	HEILSBURG	75 291		

Január 17

Vasárnap

BEOGRAD

- 17.30 Népdalok.
18.00 Mokranjac János csellőzik, Zsivkovic Branislava énekel.
19.30 A nemzet órája.
19.50 Tarka est.
22.20 Böhm xilofónművész.
22.35 Vendéglői zene.
23.05-23.36 Tánclemezek.

BERLIN

- 18.00 Bűnügyi játék.
19.00 Svájci zene.
20.00 Stuttgart.
22.20 Hamburg.
22.45 Glahé-tánczenekar.

BESZTERCEBÁNYA-BANSKA-BYSTRICA

- 16.35 Kassa.
18.00-18.50 Pozsony.
19.00 Praha.
19.05 Kassa.
20.00 Praha.
22.25 Pozsony.
22.40-23.30 Praha.

BRESLAU

- 18.00 Hangjáték.
19.00 Ismeretlen Wolf-dalok.
20.00 Stuttgart.
22.20 Hamburg.
22.55 Deutschlandsender.

BRNO

- 16.35 Kassa.
17.35 Praha.
19.05 Kassa.
20-23.00 Praha.

BUCURESTI

- 18.00 Időszervi anyag.
18.10 Táncczene.
19.30 A nemzet órája.
19.50 Karének.
20.21 Hangjáték.
21.55 Rádiózenekar. Strauss János-est.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.00 Szórakoztató zene.
20.00 Daljáték.
22.30-0.55 Glahé-tánczenekar.

DROITWICH

- 18.20 Traviata-, Faust-, Phaedra-, Figaro-részletek.
19.30 Hegedű- és zongoraszonáták.
20.20 Hangjáték.
20.30 Skót zenekar Hislop tenórral.

FRANKFURT

- 18.30 Vidám dalos-zenes est jelenetekkel.
20.00 Daljáték.
22.35 Hamburg.
22.45 Deutschlandsender.
24-2.00 Tánclemezek.

HAMBURG

- 18.45 Deutschlandsender.
20.00 Rádiózenekar néphgve.
22.45 Glahé-tánczenekar.

KASSA-KOSICE

- 16.35 Stodola: Pucsik Jóska karrierje.
17.35 Danyi Pali cigányzenekara.
18.00 Ruszin műsor.
19.00 Praha.
19.05 Rádiózenekar.
20.00 Praha.
22.25 Pozsony.
22.35-23.30 Praha.

KÖNIGSBERG

- 18.00 A heilsbergi ifjak és lányok éneke.
19.00 Házi zene.
19.30 Zenei csevegés.
20.00 Tarka zenés-dalos est Heilsbergből.
21.00 Stuttgart.
22.20 Hamburg.
22.45-24.00 Táncczene.

KÖLN

- 18.30 Hegedű és zongoraszonáta.
20.00 Nagy rádiózenekar Goethe cellóművésszel.
22.30 Deutschlandsender.

LEIPZIG

- 18.15 Hires régi egyházi szónokok.
19.00 Topolski Zlatko hegedűl.
20.00 A drezdai filharmonikusok hangversenye.
22.30 Glahé-tánczenekar.

LUXEMBURG

- 19.00 Vegyes hangverseny.
22.00 Vegyes zene.

MILANO

- 17.00 Szimf. hangverseny.
19.30 Vegyes zene.
20.30 Róma.
20.40 Benatzky-Stolz: A Fehér ló, operett. Utána: Táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 15.30 Praha.
16.35 Kassa.
17.35 Praha.
19.05 Kassa.
20—23.30 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Rádiójáték.
18.20 Bizet: Carmen-opera.
22.30 Táncczene

POZSONY- BRATISLAVA

- 16.35 Kassa.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Sport.
18.50 Praha.
19.05 Kassa.
20.00 Praha.
22.25 Külföldi negyedóra magyarul.
22.40—23.30 Praha.

PRAHA

- 15.30 A 28. gy. e. vonószekara.
16.35 Kassa.
17.35 Német műsor.
17.50 Fok-zenekar.
18.50 Német hírek. Lemez.
19.05 Kassa.
20.00 A filharmónikusok hgvt.
22.30—23.30 Táncczene.

REGIONAL

- 18.20 Vonósnegyes fuvolaszólvál.
19.30 Katonazene bariton-dalokkal.
20.15 Szalónötös.
22.05 Londoni szimfónikusok.

RÓMA

- 16.30 A nürnbergi mesterdalnokok.
20.30 Pizzetti: Shakespeare drámái és a zenés színház.
20.40 Dalok.
21.30 Pénzügyőrzenekar.
23.15 Táncczene.

STRASBOURG

- 20.40 Hangképek énekkarral és fúvósötössel.
22.00 Elzászi tarka est.
0.15 Táncczene.

STUTTGART

- 18.30 Thoma: Vigjáték.
20.00 Tarka zenés-dalos est.
22.20 Hamburg.
22.45 Glahé-táncczenekar.
24.00 Táncclemezek.

WARSZAWA

- 17.00 Szállodai zene szolístákkal.
19.20 Farsangi lemezek.
21.03 Vidám est.
21.30 Askenazy zongoraművész.
22.00 Táncczene.

WIEN

- 11.45 Szimf. lemezek.
12.55—14.20 Szórakoztató zene.
15.40 Mandolinegyüttes.
16.25 Gadames: A földalatti város.
16.50 Gondűző.
17.15 Strobl író műveiből.
17.45 Rádiózenekar Hecht szopránnal.
19.10 Tarka félóra.
19.50 Ballada.
20.05 Ma ezt fogják hallani.
20.25 Bohózat dalokkal.
22.35 Virovai Róbert hegedül.
23.05 Táncclemezek.

Január 18

Hétfő

BEOGRAD

- 17.20 Rádiózenekar.
18.00 Népdalok.
19.30 A nemzet órája.
20.00 Opera.

BERLIN

- 18.00 Lemezek.
19.00 Hitler-ifjúság dalai.
19.15 Cselló- és zongoraszo-náta.
19.45 Esti visszhang.
22.30 Köln.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

- 16.10 Kassa.
17.10 Pozsony.
17.25 Kassa.
18—18.45 Pozsony.
19.00 Praha.
19.19 Brno.
19.25 Mor. Ostrava.
20.30 Kassa.
20.45 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.

BRESLAU

- 17.00 Nagy kivánsághangverseny.
19.00 Hangjáték.
20.10 Nagy kivánsághangverseny.

BRNO

- 15.20 Egy Maurois-regényből.
15.35 Kassa.
17.10 Praha.
17.40 Német műsor.
18.45 Praha.
19.25 Mor. Ostrava.
20.30—23.10 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Felolvasás.
17.15 Szimf. lemezek.
18.10 Szórakoztató zene.
19.00 Felolvasás.
19.20 Szórakoztató zene.
20.10 Felolvasás.
20.25 A csernovici filharmónikusok vonósnegyese.
21.05 Felolvasás.
21.10 Haghiopol Julia énekei.
21.45 Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.20 Smetana-lemezek.
19.00 Egy éj Velencében.
20.10 Új német fúvószene.
21.00 Oboa-, vonós- és csembalóverseny.
22.30 Német táncok és románcok.
23—24.00 Tánccest kézzongorás játékkal.

DROITWICH

- 18.15 Szalónnyolcas.
19.40 Rádiózenekar.
20.20 Tarkaest.
21.00 Howard Marshall a sikereiről.
21.30 Manheimer zongoraművész.
22.35 Jazz orgonán.
23.00 Liranégyes Endreze baritonnal.
0.15 Táncczene.

FRANKFURT

- 18.00 Stuttgart.
20.10 Dalos-zenés est.
22.30 Táncczene.
24—2.00 Stuttgart.

HAMBURG

- 18.00 Operettlemezek.
19.00 Kieli zenekar.
20.15 Berlin.
22.30 Köln.

KASSA-KOSICE

- 16.40 Riport.
17.10 Kassa.
17.35 A 14. gy. e. zenekara éneknégyessel.
17.40 Magyar műsor.
18.00 Ruzsin műsor.
18.30 Lemez.
18.45 Ruzsin és magyar hírek. Lemez.
19.00 Praha.
19.10 Román lecke.
19.25 Mor. Ostrava.
20.30 Japán forró földjén.
20.40 Pozsony.
22.00 Praha.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Indulók és dalok.
19.20 Dalok.
20.10 Dalos-zenés est.
21.00 Rádiózenekar csembalószólvál.
22.40 Köln.

KÖLN

- 18.00 Szórakoztató zene tenor-és baritonáriákkal.

26.15 Berlin.
22.30—24.00 Nagy rádiózenekar.

LEIPZIG

18.00 Rádiózenekar.
19.00 Ifjúsági vidám est.
20.15 Berlin.
22.36 Köln.

LUXEMBURG

19.15 Vegyes zene.
21.15 Reklám-hangverseny.
22.00 Tarka zenés-dalos est.
23.25 Olasz dalok.
6.15 Tánclemez.

MILANO

17.15 Tánczene.
20.40 Róma.
21.40 Egyfelvonásos. Utána: Tánczene.

MOR. OSTRAVA

15.35 Kassa.
17.10 Praha.
17.35 Praha.
18.00 Hírek. Lemezek.
18.10 Német műsor.
18.45 Praha.
19.10 Brno.
19.25 Rádiózenekar.
20.30—23.10 Praha.

MÜNCHEN

18.00 Kívánságlemezek.
19.00 Schubert Heinz: Előjáték.
20.10 Daloszenés est.
22.50 Könnyű és tánczene altés tenorénekekkel.

POZSONY-BRATISLAVA

15.00 Praha.
15.20 Kassa.
17.25 Liszt-művek zongorán.
17.45 Az anyag élete.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.10 Brno.
19.25 Mor. Ostrava.
20.30 Kassa.
20.45 Formann operaénekesnő.
21.00 A filharmónikusok.
22.00 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.35 Lemezek.
23.00 Praha.

PRAHA

16.10 Kassa.
17.10 Mese.
17.35 Theiner hegedűművésznő játéka.
18.10 Német műsor.
18.55 Lemezek.
19.10 Brno.
19.25 Mor. Ostrava.
20.30 Srámek méltatása.
21.00 Muszorgszkij: Godunov Boris. I. rész.
22.20 Lemezek.
22.40 Német hírek.
23.00 Bach: d-moll előjáték és fuga orgonán.

REGIONAL

19.00 Szalónötös.
19.40 Orgona.
20.30 Háromfelvonásos játék.
22.05 Rádiózenekar.
23.25 Tánczene.
0.30 Lemezek.

RÓMA

20.40 Rádiózenekar Schipa tenór és Pagliuhi szopránnal.
21.40 Humor.
21.50 Oblach csellóművész játéka.
22.40 Tánczene.

STRASBOURG

26.15 Szaxofónnégyes.
21.15 Lemezek.
21.30 Tarka óra.
22.36 Bécsi dalok és filmzene. Közben táncdarabok.

STUTTGART

18.00 Könnyű zene.
19.00 Vidám dolgok sifutóknak.
20.10 Berlin.
22.30 Az éj titokzatos dalai.
22.45 Köln.
24.00—2.00 Rádiózenekar.

WARSAWA

17.15 Beethoven-dalok.
17.25 Weber: F-moll zongoraverseny.
19.56 Könnyű zene.
21.06 Hangjáték.
21.30 Rybicki: Parasztlakodalom, szvit.
22.00 Szimf. hangverseny Lopatnikov zongoraművészrel.
23.00 Tánclemez.

WIEN

12.20 Operettlemezek.
13.10 Strauss R.-lemezek.
14.00 Hüsch bariton lemezei.
15.40 Eszperantó.
16.00 Hírek. Kienzl-lemezek.
17.10 Operakultúra.
17.30 Schreiber szoprán és Tauber bariton dalai.
18.10 Bécsi bemutató.
19.20 Új élet.
19.25 Wagner: A Rajna kince, közvetítés az Operaházból.
22.35 Rádiózenekar.

Január 19

Kedd

BEOGRAD

17.20 Adamovics-Dubská énekesnő.
18.25 Balalajka.
19.30 A nemzet órája.
19.56 Színmű.
20.30 Rádiózenekar.
22.15 Vendéglői zene.
22.40 Tánclemez.

BERLIN

18.00 Königsberg.
19.00 Híres sportolók foglalkozásai.
19.15 Notturmo zongorára.
19.45 Esti visszhang.
20.10 Filharmónikusok.
21.00 Lanner- és Strauss-zene.
22.30 Hamburg.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA

16.10 Brno.
17.10 Kassa.
17.30 Pozsony.
17.40 Kassa.
18—18.45 Pozsony.
19.00 Praha.
19.16 Pozsony.
21.30 Praha.
22.26 Pozsony.

BRESLAU

18.00 Königsberg.
19.00 Hangkepek.
26.15 Berlin.
22.36 Tánczene.

BRNO

16.10 Rádiózenekar.
17.10 Mor. Ostrava.
17.40 Német műsor.
18.15 Hírek. Zenei szemle.
18.45 Praha.
19.10 Délszláv dalok.
19.55 Pozsony.
20.55 Praha.

BUCURESTI

17.00 Felolvasás.
17.15 Szórakoztató lemezek.
19.00 Felolvasás.
19.26 Mandolinzene.
26.15 Felolvasás.
20.30 A rádiózenekar szimf. hangversenye.
22.15 Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSEND.

18.40 Bemondás szerint.
19.00 Joost-zenekar.
20.15 Berlin.
22.30 Szonáta.
23.00 Tánclemez.

DROITWICH

18.15 Szalónötös.
19.25 Rádiózenekar Hall-szopránnal.
21.15 Varieté közvetítés.
22.40 Színmű.
23.55 Tánczene.

FRANKFURT

19.00 Tánczene.
19.30 A nap hangjai.
20.15 Berlin.
22.30 Lipcse.
23.00 Hamburg.
24—2.00 Pichelmann: Opera.

HAMBURG

18.20 Strauss János-, Mil-löcker- és Lehár-lemezek.

- 19.45 Rádiószemle.
20.10 Tarka dalos-zene est a szerelemről.
22.30 Tánc- és népzene.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Brno.
17.10 A kínai gyermekélet.
17.30 Lemezek.
17.40 Magyar műsor.
18.00 Ruszin műsor.
18.30 Felolvasás.
19.00 Praha.
19.10 Pozsony.
21.30 Praha.
22.20 Pozsony.
22.45—23.00 Brno.

KÖNIGSBERG

- 16.00 Rádiózenekar.
20.15 Deutschlandsender.
22.40 Hamburg.

KÖLN

- 18.00 Lemezek.
18.40 Schmidt-Walter énekes lemezei
20.10 Nagy rádiózenekar.
23.15—24.00 Hamburg.

LEIPZIG

- 16.00 Königsberg.
19.00 Hangképek.
20.10 Szimfonikusok Munkel zongoraművésszel.
22.30 Reiter József zeneszerző estje.
23.00 Könnyű zene.

LUXEMBURG

- 16.45 Kivánságlemezek.
19.15 Vegyes zene.
21.15 Hangverseny.
21.45 Musset: vigjáték.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Brno.
17.10 Ifj. óra.
17.30 Orgonaverseny.
18.00 Eszperantó.
18.10 Praha.
19.40 Palacky Ferencről.
19.55 Dalok.
20.20 Színmű.
21.30 Praha.
22.45—23.00 Brno.

MÜNCHEN

- 16.00 Frank-zenekar.
19.00 Zongorahatos, férfikarok vonóskarra.
20.15 Deutschlandsender.
22.30 Bemondás szerint.
23.00 Hamburg.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.10 Brno.
17.10 Kassa.
17.40 Kratochwill mélyhegedűművésznő.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.10 Mózi K. cigányzenekara.

- 19.55 Balett.
20.55 Hangjáték.
21.30 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.25 Lemezek.
22.45—23.00 Brno.

PRAHA

- 16.10 Brno.
17.30 Peterka H. Wolf-dalokat énekel.
18.10 Német műsor.
19.10 Muzsik-szalónnégyes.
19.40 Embertan.
20.00 Pozsony.
20.55 Puskin: Cigányok.
21.30 Zongora és zenekari verseny.
22.20 Janáček: Vonóshármas.
22.45 Brno.
23.00 Hírek angolul.

REGIONAL

- 19.00 Könnyű zene.
20.30 Desmond: Zongorám és én.
20.45 Liverpooi filharmonikusok Catterall hegedűművésszel.
23.55 Táncczene.
0.30 Bach: Zongorahármas.

RÓMA

- 20.40 Szímf. hangverseny.
22.40 Táncczene.

STRASBOURG

- 26.15 Vidám lemezek.
21.30 Tarka est.

STUTTGART

- 19.00 Zongoraszonáta.
20.10 Régi bécsi komédiások dalai.
21.30 A párizsi Colonne-zenekar.
22.40 Lemezek.
23.00 Szoprándal. Cselló- és zongoraszonáta.
24.00—2.00 Frankfurt.

WARSZAWA

- 17.30 Beethoven: A-dúr hegedű- és zongoraszonáta.
19.20 Hangverseny.
20.00 A régi zene barátainak egyesülete tizéves jubileumi hangversenye.
21.50 Táncclemezek.

WIEN

- 12.00 Szórakoztató zene.
14.00 Szímf. lemezek.
16.00 Hírek. Filmlemezek.
16.45 Az asztalitenisz világbajnokságok.
17.00 George-dal.
19.15 Házizene.
20.00 Svájci népdal- és zeneest.
21.35 Száz intervjú.
22.00 Heuberger: Operabál, nyitány.
22.20 Rádiózenekar.

Január 20

Szerda

BEOGRAD

- 17.20 Népdalok.
17.40 Pinterovics énekesnő.
18.00 Rádiózenekar.
18.30 Népdalok.
19.30 A nemzet órája.

BERLIN

- 18.00 Frankfurt.
19.15 Szerzők divatos dalokat éneklők és zongorázók.
22.30 Könnyű és táncczene.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA

- 16.10 Mor. Ostrava.
17.15 Pozsony.
17.40 Kassa.
18—18.45 Pozsony.
19.00 Praha.
20.30 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.35—23.00 Brno.

BRESLAU

- 18.00 Frankfurt.
19.00 Tarka zenés-dalos est.
20.15 Hangjáték.
20.45 Hangjáték zenével.
22.30 Berlin.

BRNO

- 16.10 Mor. Ostrava.
17.15 Praha.
17.40 Német műsor.
20.00 Hangjáték Pok zenéjével.
20.40 Lemez.
20.45 Praha.
22.20—23.00 Ondra-szalónhármas.

BUCURESTI

- 17.00 Szórakoztató lemezek.
18.00 Időszerű anyag.
18.10 Régi olasz zene.
20.05 Felolvasás.
20.30 Mileteanu zongoraművésznő és Albu hegedűművész.
21.45 Kis rádiózenekar.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.20 Buchhorn író
19.00 Frankfurt.
20.10 Hitler-ifjak zenéje.
21.00 Kerl hegedűművész és a nagyzenekar.
22.30 Oboa- és zongoraszonáta.
23.00 Joost-táncczenekar.

DROITWICH

- 18.45 Táncczene.
19.40 Orgona.
20.10 Rövid zongoradarabok.

- 20.30 Van Phillips és két zenekara.
21.15 Szimf. hangverseny.
23.45 Tarka zenésfélóra.
0.15 Tánczene.
0.30—1.00 Lemezek.

FRANKFURT

- 19.00 Rádió ének- és zenekar.
19.45 A nap hangjai.
20.10 Operalemezek.
20.45 Dalos-zenés est.
22.30 Berlin.
24—2.00 Stuttgart.

HAMBURG

- 18.00 Frankfurt.
19.00 Telmányi Emil hegedül.
20.15 Berlin.
22.30—24 Berlin.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Mor. Ostrava.
17.15 Pozsony.
17.40 Girsik énekesnő és Fischer énekes.
18.15 Ruszin és magyar hírek. Lemez.
19.00 Praha.
20.45 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.35 Brno.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Frankfurt.
19.20 Haydn: nyitány.
20.10 Tánczene.
21.00 Rendőrzenekar.
22.40 Tarka lemezek.

KÖLN

- 17.50 Tánczene.
19.00 Hamburg.
20.15 Berlin.
22.30—24.00 Berlin.

LEIPZIG

- 18.00 Tánclemezek.
19.00 Hangképek.
19.25 Berciter Márta zongorázik.
20.15 Berlin.
22.40 Berlin.

LUXEMBURG

- 18.45 Kivánságlemezek.
19.15 Vegyes zene.
21.00 Hangverseny.
24.00 Jazz.

MILANO

- 17.15 Hegedű- és zongoraszonáta.
20.40 Szimf.
22.00 Mai olasz szerzők zeneművei.
23.15 Tánczene.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Rádiózenekar.
17.15 Praha.
17.40 Lemez. Hírek.
18.00 Harmonikakettős.
18.30 Lemezek.

- 18.45 Praha.
22.20 Brno.

MÜNCHEN

- 18.00 Könnyű zene.
19.00 Schmed: A császár csillaga, opera.
19.45 Régi dalok: leánykar.
20.15 Ifjúsági kantátéest.
20.45 Vidám dalos-zenés est.
22.30 Vonósnégyes.
23.00 Tánczene.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.10 Mor. Ostrava.
17.30 Lemezek.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
20.45 Sasskó Hilda énekel.
21.10 Rádiózenekar hárfa- és hegedűszólvál.
22.00 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.35 Brno.

PRAHA

- 16.10 Mor. Ostrava.
17.15 Kopta íróról.
17.40 Előadás. Lemezek.
18.10 Német műsor.
18.55 Lemezek.
19.20 Az 5. gy. e. zenekara.
20.00 Tánczene.
20.30 Hogyan kezdtük?
20.45 Muszorgszkij: Godunov Boris, II. rész.
22.20 Mitrovics Anesica énekel.
22.45 Lemezek.
23.00 Hírek franciául.

REGIONAL

- 18.00 Rádiózenekar.
20.30 Híres személyiségek a mikrofon előtt.
21.00 Hangjáték zenével.
22.00 Katonazene.
22.40 Skót táncok.
23.25 Tánczene.
0.30 Művészlemezek.

RÓMA

- 18.10 Hírek idegen nyelveken.
20.40 „Tosca” c. opera a Scalából.

STRASBOURG

- 20.15 Kivánságlemezek.
21.30 Szimf. hangverseny.

STUTTGART

- 18.00 Frankfurt.
20.10 Tarka népzene.
20.45 Schubert 1823—1827. évi művei.
22.30 Könnyű és tánclemezek.
24.00—2.00 Szórakoztató lemezek.

WARSZAWA

- 17.15 Bielakov énekes és Blaschke csellóművész.
19.20 Könnyű lemezek.
21.00 Hangképek zenével.

- 21.40 Zongora- és hegedűverseny.
22.20 Tánczene.

WIEN

- 12.00 Rádiózenekar.
14.00 McCormack lemezei.
16.00 Hírek. A télről szóló vidám zeneművek lemezek.
17.05 Hat szoprándal (Rokyta Erika). Hét baritondal (Duchan).
19.15 Ausztria zenei helyei, felolvasás dalokkal és lemezekkel.
20.00 Budapest.
21.45 Czarniawski zongoraművész.
22.20 A hazafias front bálja.

Január 21

Csütörtök

BEOGRAD

- 18.00 Népdalok.
19.30 A nemzet órája.
20.00 A királyi gárda zenekara.
22.20—23.00 Rádiózenekar.

BERLIN

- 18.00 Könnyű lemezek.
19.00 Lányok énekelnek.
19.15 Riebansahm zongoraművész.
20.10 Hamburg.
22.30—24.00 Stuttgart.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA

- 16.10 Kassa.
17.00 Pozsony.
17.15 Praha.
17.35 Kassa.
18—18.45 Pozsony.
19.00 Praha.
19.25 Mor. Ostrava.
20.30 Kassa.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.35—23.00 Praha.

BRESLAU

- 17.00 Gleiwitzi zenekar.
19.00 Lipcse.
20.15 Deutschlandsender.
22.30 Stuttgart.

BRNO

- 16.10 Kassa.
17.00 Tanulók énekkara.
17.20 Lemez. Sakk.
17.40 Német műsor.
18.30 Lemez. Népgondozás.
18.45 Praha.
19.25 Mor. Ostrava.
20.30—23 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Constaninescu-zenekar.
18.55 Felolvasás.

- 19.15 Operakettősök lemeze-
ken.
19.55 Felolvasás.
20.25 A filharmónikusok szimf.
hangversenye.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.15 Lemezek.
19.00 Lemezek.
20.15 Berlin.
22.30 Beethoven: Szerenád.
23—24.00 Táncclemezek.

DROITWICH

- 18.15 Táncczene.
19.40 Rádiózenekar. Cabal-
lero zongoraművész-
vel.
20.40 Tarka zenés-dalos est.
22.20 Zongora előjátékok és
keringő.
23.20 Szalonötös.
24.00 Táncczene.

FRANKFURT

- 19.00 Harmonika- és citera-
zene.
19.40 A nap tükre.
20.15 Berlin.
22.30 Táncczene.
24—2.00 Hangverseny.

HAMBURG

- 18.00 Lemezek.
19.00 München.
20.10 Táncczene.
22.30 Szkrjabin: Zongora-
előjátékok.
23.00 Stuttgart.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Rádiózenekar.
17.00 Pozsony.
17.15 Praha.
17.35 Lemez.
17.40 Magyar műsor.
18.00 Ruzsin műsor.
18.30 Munkásoknak.
18.45 Ruzsin és magyar hírek.
Lemez.
19.00 Praha.
19.25 Mor. Ostrava.
20.30 Hangjáték.
21.30 Mjaszkovszkij: Líria
hangverseny.
22.00 Praha.
22.30 Pozsony.
22.35—23 Praha.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Köln.
19.10 Vonósnégyes.
20.15 Deutschlandsender.
22.40 Stuttgart.

KÖLN

- 18.00 Indulók, keringők.
19.00 Lemezek.
20.10 Nagy rádiózenekar zongora,
hegedű- és celló
szólóval.
22.30 Stuttgart.

LEIPZIG

- 18.00 Vidám est Ammendorf-
ból.

DÉCIBÁB

- 19.00 Vidám dalos-táncos-ze-
nés est.
22.30 Stuttgart.

LUXEMBURG

- 19.15 Vegyes hangverseny.
21.15 Reklámzene.
21.30 Énekötös.
22.15 Rádiózenekar.
23.40 Keringők és tangók.
24.00 Táncclemezek.

MILANO

- 17.15 Szoprán- és bariton-
áriák operákból.
20.30 Róma.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Wagner: Tristan és
Izolda, opera.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Kassa.
18.00 Lemezek.
18.10 Operakeresztmetszet.
18.45 Praha.
19.25 Tarka zenés-dalos óra.
20.30—23 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Bayreuthi rádiónégyes
zongorakettőssel.
19.00 Herbst zeneszerző kama-
raműveiből és dalaiból.
26.15 Deutschlandsender.
22.45 Zenekari verseny, Hoehn
Alfred zongoraművész-
szel.

POZSONY- BRATISLAVA

- 16.10 Kassa.
17.00 Felolvasás.
17.15 Praha.
17.35 Pilarik sorsa.
17.50 Lemezek.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.25 Mor. Ostrava.
20.30 Kassa.
22.00 Praha.
22.20 Magyar hírek.

PRAHA

- 16.10 Kassa.
17.00 Felolvasás.
17.15 Zongoraszonáta.
17.45 Német műsor.
19.25 Mor. Ostrava.
20.30 Brandberger: Színmű.
22.20—23.00 Táncczene.

REGIONAL

- 19.00 Testőrzenekar bariton-
dalokkal.
20.30 Művészlemezek.
21.00 Grieg- és Händel-szo-
náták.
21.40 Vidám kettősök.
22.00 Dalos-zenés hangképek.
23.25 Táncczene.
0.40—1 Csajkovszkij: Sze-
renád.

RÓMA

- 18.10 Csak Bari: Hírek idegen
nyelveken.

- 20.40 Színmű.
22.00 Rádiózenekar.
23.15 Táncczene.

STRASBOURG

- 20.15 Kívánságlemezek.
21.15 Bemondás szerint.
23.00 Vidám est.

STUTT GART

- 18.00 Köln.
19.00 Vidám rejtvényest.
20.15 Berlin.
24.00—2.00 Frankfurt.

WARSAWA

- 17.15 Mozart: C-dur vonós-
ötös.
19.00 Hangjáték.
19.45 Kis rádiózenekar.
21.00 Soltys zeneszerző művei.
21.45 Táncczene.
23.00 Rádiózenekar.

WIEN

- 12.00 Könnyű lemezek.
13.10 Lehmann énekesnő le-
mezei.
13.45 Vonósnégyes.
16.00 Hírek. Utána Niernsee
bécsi népdalénekes le-
mezei.
17.20 Duchek szoprán éneke.
19.30 Rádiózenekar Gutt-
mann tenorral.
20.45 Bemondás szerint.
21.00 Parasztbohózat.
22.30—23.30 Táncczene.

Január 22

Péntek

BEOGRAD

- 17.50 Rádiózenekar.
19.30 A nemzet órája.
20.00 Zágráb.
22.20 Szlatin Vladimir hege-
dű, Butakov Alexij zongora-
zárózik.

BERLIN

- 18.00 Lipcse.
19.15 Négy szoprándal.
20.10 Bund-zenekar.
22.00 Indulók, Keringők.
22.30 Vonósnégyes.
23.40 Táncclemezek.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

- 16.10 Pozsony.
17.00 Praha.
17.40 Kassa.
18.00—18.45 Pozsony.
19.00 Praha.
19.15 Kassa.
19.30 Brno.
20.30 Pozsony.
22.00 Praha.
22.25 Pozsony.
22.45—23.00 Praha.

BRESLAU

- 18.00 Lipcse.
19.00 Hangjáték a bányász-
életből.
20.10 Nagy rádiózenekar.
22.30 Deutschlandsender.

BRNO

- 16.10 Pozsony.
17.00 Praha.
17.40 Német műsor.
18.45 Praha.
19.15 A legapróbb lények
életfatharján.
19.30 Dalok, zene, tréfák.
20.30 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Szórakoztató zene.
19.00 Felolvasások.
19.35 Közvetítés az operaház-
ból.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.30 Hegedűverseny.
19.00 Ingerkedő játék.
20.10 Tarka lemezek.
21.00 Lürmann: Ünnepi
zene nagy zenekarra.
22.30 Kis zenekar.

DROITWICH

- 18.15 Szalónzene.
19.25 Kardalok.
20.30 Katonazene.
21.00 Hangképek énekkel és
zenével.
22.40 Schubert: Nyitány. —
Mahler: IV. szimfónia.
24.00 Táncczene.

FRANKFURT

- 19.00 Téli est adomákkal és
zenével.
19.40 Időszerű anyag.
20.00 Lipcse.
22.20 Mírók beszélnek Ameri-
kában?
22.30 Deutschlandsender.
24—2.00 Stuttgart.

HAMBURG

- 18.00 Lipcse.
20.10 A saarbrückeni zene-
kari egyesület hgve.
21.00 München.
22.20 Mírók beszélnek Ameri-
kában?
22.30—24 Deutschlandsender.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Pozsony.
17.00 Praha.
17.40 Magyar műsor.
18.00 Ruzsin műsor zenével.
18.30 Sízóknek.
18.40 Sport.
19.00 Praha.
19.30 Brno.
20.30 Pozsony.
22.00 Praha.
22.25 Pozsony.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Lipcse.

- 19.10 Lemezek.
20.10 Wolf: A corregidor, ope-
rett.
22.35 Deutschlandsender.

KÖLN

- 18.00 Lipcse.
22.30 Vigasztaló versek.
23.00—24.00 Farkas Miska
zenekara.

LEIPZIG

- 18.00 Drezdai filharmonikusok.
20.10 Szimfonikusok. Rádió-
énekkar.
22.30 Táncczene.

LUXEMBURG

- 18.15 Vegyes hangverseny.
21.10 Énekkar.
21.40 Hangverseny.
22.15 Táncclemezek.
23.20 Vonósszerenád.
24.00 Táncczene.

MILANO

- 17.15 Táncczene.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Szimf. hangverseny.
23.15 Táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Pozsony.
17.00 Praha.
17.40 Csevegés. Lemezek.
18.10 Német műsor.
18.45 Praha.
19.30 Brno.
20.30 Praha.
22.45 Brno.

MÜNCHEN

- 18.00 Lipcse.
19.00 Rádiózenekar.
20.10 Szórakoztató zene.
21.00 Bohózat schrammel-
zenével.
22.30 Világnézeti képek szóban
és zenében.
23.30 Dobrindt-zenekar.

POZSONY- BRATISLAVA

- 16.10 Rádiózenekar Rataj
énekeseivel.
17.00 Praha.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.15 Kassa.
19.30 Brno.
20.30 Hangképek.
21.15 Schubert-dalok.
21.35 Zongorahármas.
22.00 Praha.
22.25 Magyar hírek.
22.45 Brno.

PRAHA

- 16.10 Pozsony.
17.00 Vonósnégyes.
18.10 Német műsor.
19.00 Lemez. Felolvasás.
19.30 Brno.
20.30 Szavaiat.

- 20.45 Muszorgszkij: Godu-
nov Boris. III. rész.
22.25 Lemezek.
22.45 Brno.
23.00 Orosz hírek.

REGIONAL

- 18.00 King-zenekar tenorral.
20.30 Jubászünnep közvetí-
tése.
21.00 Rádiózenekar.
22.00 Fauré-művek zongorán.
22.40 Táncczene.
0.40—1 Tannhäuser- és Bűvös
vadász-lemezek.

RÓMA

- 18.10 Csak Bari: Hírek idegen
nyelveken.
20.40 Benatzky: Jushi, ope-
rett. Majd: Táncczene.

STRASBOURG

- 20.15 Bécsi zene.
21.30 Színmű.
6.45 Radio Paris.

STUTTGART

- 18.00 Lipcse.
20.10 Berlin.
21.00 Vidám és komoly dol-
gok.
21.30 Dallemezek.
22.40 Deutschlandsender.
24.00—2.00 A mannheimi zene-
kar.

WARSAWA

- 17.15 Fuchs: Szerenád. Volk-
mann: Szerenád.
19.20 Daloljunk.
19.45 Operarészlet.
20.15 Filharmonikusok Uniski
zongoraművészrel.
22.45 Táncclemezek.

WIEN

- 12.00 Rádiózenekar.
14.00 Gluck szoprán lemezei.
15.15 Mandolinszólo.
16.00 Hírek. Lemezek.
17.30 Papier bariton dalai.
17.50 Löbisch zongoramű-
vész nő játéka.
19.30 Különböző német vidé-
kek dalai.
20.15 Cornelius: Cid, opera a
studióból.
22.10 Hírek. Az osztrák film-
ről eszperantóul.
22.30 Táncclemezek.

Január 23

Szombat

BEOGRAD

- 17.20 Dalok.
17.50 Lemezek.
18.30 Oboahangverseny.
19.30 A nemzet órája.
19.50 Grinsky zeneszerző mű-
vei.

DÉCIBAB

20.30 Humor.
21.30 Tánclemezkek.
22.20 Rádiózenekar.
23.10 Tánclemezkek.

BERLIN

18.15 Tarka képek.
19.15 Zongora- és hegedű-
szonáta.
20.10 Régi és mai dalok és
táncok.
22.20 München.
24.00 Táncczene.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

18.45 Kassa.
18.00—18.45 Pozsony.
19.00 Praha.
19.15 Pozsony.
21.10 Brno.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.35—23.30 Kassa.

BRESLAU

18.00 Herzmann E. zongorázik.
19.00 Himnusz Heiduczek ze-
néjével.
20.10 Jelenetek Ziehrer zenéjé-
vel.
22.20 München.
22.35 Táncczene.

BRNO

16.45 Rádiójáték.
17.35 Lemez.
17.40 Zenés meseóra németül.
18.45 Praha.
19.35 Tánclemezkek.
20.30 Smilovsky-émlékest.
21.10 Rádiózenekar ének- és
hegedűszólóval.
22.00 Praha.
22.35—23.30 Kassa.

BUCURESTI

17.00 Felolvasás.
17.15 Katonazene.
18.10 Rádiózenekar.
19.05 Felolvasás.
19.25 Bojenscu Sándor román
dalokat énekel.
20.15 Jazz.
21.45 Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSÉND.

18.45 Lipcse.
19.00 Tarka zenés-dalos est.
19.45 München.
20.10 Kermbach és Woit-
schach-zenekarok.
22.20 München.
23—0.55 Kaiser-zenekar.

DROITWICH

18.15 Táncczene.
19.45 Balett.
20.00 Tarka zenés-dalos est.
20.20 Lemezkek.
22.50 Rádiózenekar.
23.20 A Hoffmann meséi —
III. felvonás.
0.10 Táncczene.

FRANKFURT

18.00 Katonazene.
19.45 München.
20.10 Kivánsághgy.
22.30 München.
24—2.00 Táncczene.

HAMBURG

18.00 Művészlemez.
19.25 A birodalmi véderő.
20.10 Grothe: A halhatatlan
vágó, operett.
22.30 München.
24—2.00 Gaudriot-jazz.

KASSA-KOSICE

16.45 Ifj. színmű.
17.35 Lemez.
17.40 Magyar műsor.
18.00 Ruszin műsor.
19.00 Praha.
19.15 Pozsony.
21.10 Brno.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.35—23.30 Rádiózenekar.

KÖLN

18.05 Az aacheni Schubert-
énekkar hangversenye
hangszerszolistákkal.
19.00 Vidám és komoly dolgok
estje.
20.10 Vidám szombat est.
22.30 München.

LEIPZIG

19.00 Hangképek.
19.45 München.
20.10 Tarka zenés-dalos est je-
lenetekkel.
22.20 München.
22.50 München.

LUXEMBURG

17.00 Vegyes zene.
21.00 Új lemezek.
22.00 Könnyű lemezek.
22.15 Luxemburgi ünnepi est.
23.25 Rádió ének- és zenekar.
24.00 Táncczene.

MILANO

17.15 Táncczene.
20.40 Régi és mai olasz dalok.
Utána: Táncczene.

MÜNCHEN

19.20 Hangkép.
20.10 Heuberger: Operabál,
operett.
22.00 A garmischi sportverse-
nyek.
22.35 Táncczene.

POZSONY- BRATISLAVA

16.45 Kassa.
17.35 Hetiszemle, Lemez.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.15 Tánccdalok.
19.55 A 39. gy. e. zenekara.

20.20 Kilián Zoltán: A rádió-
csoda, hangjáték.
20.35 Katonazene.
20.55 Vidám játék.
21.10 Brno.
22.00 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.35—23.30 Kassa.

PRAHA

16.45 Brno.
17.55 Német műsor.
19.00 Hírek. Lemez.
20.30 Brno.
22.20 Lemezkek.
22.35—23.30 Kassa.

REGIONAL

18.00 Munkászenekar. Köz-
ben basszusdalok.
20.30 Fauré-művek zongorán.
21.50 Hárfafőtös.
22.30 A Hoffmann meséi II.
felvonása.
23.25 Táncczene.

RÓMA

17.15 Szórakoztató zene.
19.20 Hírek idegen nyelveken.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Puccini: Turandot,
opera a Scalából.

STRASBOURG

21.30 Népszerű hangverseny
dalokkal.
22.45 Chabrier: Hiányos neve-
lés, operett.
0.15 Táncczene.

STUTTGART

18.30 Mandolinzene vidám
énekötössel és gitárral.
19.45 München.
20.10 Tarka zenés-dalos est.
22.20 München.
24.00—2.00 Frankfurt.

WARSAWA

17.00 Lada Olga énekel, Ra-
kowski J. viola d'amo-
rén játszik.
19.30 Szoprán- és tenordalok
hegedű- és kétzongorás
játék.
21.00 Olasz szórakoztató zene.
22.00 Karpinski: Házasság hir-
detésre.
22.30 Táncczene.

WIEN

12.00 Állástalanok zenekara.
14.00 Schlussnus lemezei.
15.15 Hermann: A dobos,
mesejáték.
16.00 Hírek. Citerazene.
17.05 Kivánságlemezek.
18.10 Adakalé szigetéről, le-
mezekkel.
18.35 Népdalokat tanulunk.
19.15 Angermayer—Hoeft: A
régii ezüstforint, bécsi
daljáték.
22.20 Schey bariton dalestje.
23.00 Bécsi népzeneégyes.

AZ IRÓ ÉS A KÜLFÖLD

Molnár Ferenc napokban megjelent új regényében érdekes szavakban számol be — csak úgy mellékesen — külföldi életéről. Molnár nem mondja ki, de a sorok között érezni: az író idegenben érettebb lesz, jobban, élesebben látja a hazai dolgokat és talán a világot is. Az író számára a külföldön való több esztendő tartózkodás körülbelül azt jelenti, amit az orvos számára a nyaranként lefolytatott tanulmány az idegen ország klinikáján.

Az író külföldről mélyebb, szélesebb perspektívában látja az otthoni állapotokat. És még egyet: odahaza nem igen lehet zavartalanul dolgozni. Ezer társadalmi és hitványbeli adminisztratív kötelességgel kell számolnia az írónak. Külföldön bezárkóznak egy hotelszobába, vagy ha van miből, kibérelhet egy skót kastélyt szellemekkel. Szellemek társasága eddig még minden írónak jót tett.

Kik élnek külföldön? Elsősorban Molnár, aki télen Bécsben, nyáron Abbaziában vagy Pesten lakik.

Zilahy Lajos kedvenc tartózkodási helye London. Kis kétszobás otthona van az angol fővárosban, bármikor felruccanhat, ha éppen van egy filmtémája Korda és egy darabötlete a Londonban élő magyar színigazgató, Róbert Jenő számára.

Nagy külföldbarát Hunyady Sándor, aki a hatalmas hegyek és az Adria szerelmese. Hunyady szereti regényeit és darabjait hegyek között elkezdni és a bűbajos hepiendet a nem kevésbé bűbajos Adrián fixírozni. Ahány hely, annyi hangulat, akarom mondani felvonás, vagy regényfejezet.

Berlinben élt évtizedeken át Földes Arturd, a drámaíró Földes Imre fivére. Arturd nem ismerik túlságosan Pesten. Németországban sztár volt. Évenként öt-hat regényt adott el, persze német nyelven és előfordult, hogy százezer márkát megkeresett egy esztendőben. Egyszer megnyerte a legnagyobb német illusztrált lap nagydíját, amely a honoráriumon kívül egy kis falusi kúriát is jelentett. Földes Artur harmincötezer márkáért adott túl a remek kis házon, mert csak Berlin forgatagában tudott dolgozni. Grunewaldban volt ötszobás villája, közvet-

lenül Szőke Szakállé mellett. Földesé szebb volt.

Nóti Károly Bécs és Pest között pendlik. Legjobb ötletei a hálókocsiban jutnak az eszébe. A multkor annyira elfoglalta a jegyzetkészítés, hogy az orient-express, amellyel utazott, tovább vitte Pestnél. A határállomáson erőszakkal szállították le.

Prágában él Thomas Mann, a legnagyobb élő német író, aki éppen a napokban tartott felolvasást Budapesten. Talán politikai okai is voltak a távozásnak, bár ez nem biztos, mert Thomas Mann híres lübecki patricius-családból származik.

Párizsban lakik az orosz Ilja Ehrenburg, aki emigrált Moszkvából, bár felajánlottak neki egy magasfizetésű főszerkesztői állást. Ehrenburg nem tud leszokni olyan kis élvezetekről, mint abszint, háromcsillagos konyak és portersör. Amikor nem iszik pipázik. Párizsban ő fogyasztja a legtöbb alkoholt és nikotint. Tizenhárom pipája van és a multkor, egyéb téma híján, novella-sorozatot írt róluk. Ha a pipái olyan ügyesen vannak megkonstruálva, mint elbeszélései, akkor boldog ember lehet.

Londonban él Michael Arlen, a legangolabb író, aki még tíz éve törte az angol nyelvet és görögül beszélt.

Sinclair Lewis is szívesebben lakik Londonban, mint bárhol másutt. Lewis telivér amerikai, de utálja Amerikát. Regényeiben olyan ellenszenvesnek állítja be az amerikai polgárságot, hogy undorát meg lehet érteni. Lewis egyébként „félíg” magyar asszonyt vett el a közelmúltban feleségül, Dorothy Thompson angol újságírónt, akinek első férje a Londonban élő magyar esztétikus, dr Bató volt.

A franciák közül André Maurois-nak állandó lakása van Londonban és azt mondják róla, hogy már „majdnem” elfelejtett franciául.

Van-e, aki erre a legendás névre nem emlékszik, hogy: Mereskovszkij. Ha másról nem, Leonardo da Vinci biográfiájáról mindenkinek eszébe fog jutni. Úgy a mult század közepetáján halt meg. Ez az általános vélemény. A valóság az, hogy a mai napig él, Párizsban lakik és köszöni, jól érzi magát.

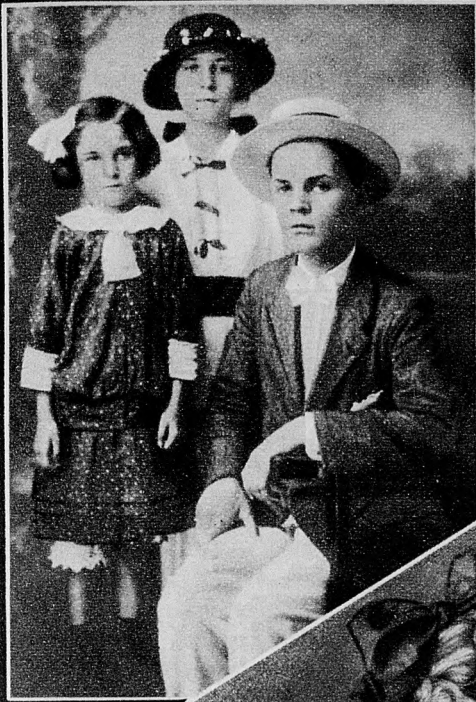
Berend Pál

és szebb
tt pendli-
an jutnak
foglalta a
t-express,
estnél. A
ták le.
gnagyobb
an tartott
tikai okai
m biztos,
patricius-
Ehrenburg,
ajánlottak
tői állást.
n kis él-
mesillagos
szik pi-
gtöbb al-
ipája van
novella-
yan ügye-
elbeszé-

legango-
az angol
akik Lon-
is telivér
gényeiben
e amerikai
net érteni.
asszonyt
Dorothy
inek első
esztétikus,

is-nak ál-
t mondják
tett fran-
em emlék-
sról nem,
mindenki-
ilt század
lános vé-
mai napig
érzi ma-
end Pál

IBAB

Bánky Vilma
öccsével és hú-
gával 15 éves
korában

Három érdekes kép Bánky Vilma életéből

Bánky Vilma
egyik barátnö-
jével, mikor még
színlövendék volt...
(Mona Lisa felv.)

és férjével,
Rod La Roqueval
újra Itthon

**PEREG
A
FILM**

Pereg a film

ROVATVEZETŐ SZINETÁR GYÖRGY

SZTROGOFF
MIHÁLY

Ifjúkorunknak egyik felejthetetlen élménye Strogoff Mihály izgalmas története. A regény hősei most testet öltöttek és megjelennek előttünk úgy, amilyenek valóban képzeltük őket. Adolf Wohlbrück ideális megjelenésű Strogoff Mihály, rettenet nélküli hős és partnerei, Maria Andergast és Hilde Hildebrandt szintén tökéletes regényfigurák. A rendező kifogástalanul követte Verne Gyula híres regényhősének kalandos életét és hűen adta vissza a regény szépségeit. Általában sikerült megelevenítése ez a film a regénynek, hatalmas tömegek megmozgatásával, sok üdözéssel, lovaglással, ostrommal, bombázással, harcokkal és izgalmaival. Ahol a film eltér egy hajszálnyira a regénytől, ott rögtön érezzük, hogy a rendező azért vállalta ennek a változtatásnak felelősségét, mert két nő szerelmének pergőtüzébe akarta helyezni a hőst, hogy ezáltal a cselekményt még romantikusabbá tegye. Általában jól sikerült film a Strogoff Mihály és megérdemli, hogy sikere legyen.

Lehár Ferenc „Paeslrta” című világhírű operettje filmváltozatának főszerepét játssza és énekl Eggerth Márta a Forum filmszínház nagysikerű új műsorában. A szövegkönyvet, természetesen átdolgozva és fel-
frissítve, Carl Lamac kitűnő rendezésében állítják a közönség elé
(Fotó Művészfilm)

DÉLIBÁB

Nem egy olyan sztár él Hollywoodban, aki a művészetek valamilyen más ágát is műveli. Így Mary Ellis nemcsak elsőrendű filmsztár, hanem kitűnő szobrász. Bemutatjuk Mary Ellist egyik modern szobrával (Fotó Paramount)

hály
k és
ltük
hály,
filde
dező
ének
Álta-
mas
rom-
eltér
ren-
mert
ogy
ban
kere

je
16-
és
árta
ház
üso-
öny-
n
el-
mae
ben
g elé
(tm)

1B

AMI A HIRADÓKBÓL

Lolita Louise, Chaplin második felesége ismét férjhez ment. Férje Henry Aguirre filmszínész

Walter Lanty, az Universal filmgyár híres divattervezője (Fotó Universal)

Cecilla Parker versenyző győztes frizurája (Metro fotó)

Párizsi lapok néhány héttel ezelőtt hírül adták, hogy Jacques Deval, a Budapesten is jólismert francia színpadi író az utóbbi évek legbúsásabban jövedelmező sikerének, a „Tovaris”-nak írója *Hollywoodban öngyilkosságot követelt el*. A hírt hamarosan megcáfolták, illetve helyesbítették azzal, hogy Deval eltűnt a filmfőváros melletti Beverley Hills-ből és jőidő óta nem ad életjelt magáról.

A francia újságokhoz újévre aztán pontos hír érkezett Deval sorsáról. Maga a kiváló író jelentkezett egy kisebb kaliforniai városból a következő sürgönnyel:

„Nem igaz, hogy öngyilkos lettem. Ellenkezően: néhány nappal ezelőtt feleségül vettem Elsie Argall, aki egyik filmemben főszerepet játszott. El akartam kerülni a hollywoodi kíváncsiszkodást és ezért utaztunk el. Fél év múlva hazamegyünk Franciaországba és ez lesz a nászútunk.”

Deval távirata megnyugtatta a francia színházi köröket. Az író 15 esztendővel ezelőtt nősült meg először, de feleségétől elvált. Nálunk is több darabját játszották, a többi között az „Önagsága őrangyalá”-t, „A kisasszony”-t és a „Tovaris”-t a Vigszínházban, a „Szépség”-et a Magyar Színházban. Néhány évvel ezelőtt hosszabb időt töltött Budapesten és itt több íróval összebarátkozott.

Moziszabadjegyekkel jutalmazták az óvatos autóvezetőket. A közlekedési balesetek leküzdésére szokatlanul érdekes újítást honosított meg a Mount-Vernon-i hatóság. A helybeli mozgósínháztulajdonosokkal egyetértve megegyeztek abban, hogy az óvatos gépjárművezetők között elővigyázatosságuk jutalmazásául moziszabadjegyeket osztanak szét. Eddigi eredmény: öt sofőr már megkapta a potyajegyet és a rendőrség meggyőződése, hogy az autósok igyekezni fognak ezt a kedves jutalmat kiérdemelni.

A mi fantáziánk nem elég színes annak az elképzeléséhez, hogy az autótulajdonosok egy mozijegy kedvéért lassan és óvatosan, néhol kerülőkkel fognak közlekedni.

Az elmúlt esztendő a francia filmek előretörésének jegyében állt. Az egész világon feltűnést keltett nemcsak a francia színészek elsőrangú munkája, hanem a film rendezésének és kivitelezésének meglepő művészi elképzelése. Érdekes, hogy ezt a művészi sikert meglehetősen nehéz körülmények között érte el a francia filmipar. Körülbelül 4000 mozi működik

ÓL KIMARADT

Franciaországban. Ezeknek bevétele 1931 óta fokozatosan csökken. 1929—31 között ugyanis ezen a területen nagy konjunktúra volt. Míg 1929-ben a mozik bevétele 598 millió frankra rúgott, 1931-ben már 937 millió frank volt. Ettől kezdve a válság növekedésével a bevétel fokozatosan lemorzsolódott. A gazdasági válság folyamán a filmgyárak egy része tönkrement. A válság után új gazdasági alapokon indult meg a francia filmgyártás és ekkor kezdődött a francia film igazi előretörése. A hangosfilm elterjedése elősegítette ott is a helyi filmgyártás megerősödését. 1930-ban még csak 94 filmet gyártottak, 1933-ban már 143 filmet, viszont a kisebb filmgyárak elhullása után ez a szám 115-re csökkent.

Egyébként a francia filmbehozatal így alakul:

Egyesült-Államokból	248 film
Németországból	60 film
Angliából	19 film
Olaszországból	10 film
Oroszországból	6 film
Egyéb	8 film

Rövidesen bemutatásra kerül Walt Disney, a Miki-filmek kitűnő művésze első nagy filmje: „Hófehérke és a hét törpe.” Ebből az alkalomból írják az amerikai lapok, hogy Walt Disney ezidő szerint több mint 200 művésszel dolgozik laboratóriumában és amellet, hogy filmjeit az egész világon nagy sikerrel játsszák, a népszerű Miki-egér egyéb területekről is rengeteg vagyont biztosít számára. Az első játékárugyár, amely engedélyt szerzett Walt Disneytől arra, hogy Miki-figurákat hozhasson forgalomba, bombázletet csinált, 1932-ben már 32 gyár gyártotta a különböző Miki-játékokat.

Kimutatták azt is, hogy nemcsak a játékárugyárak lehetnek hálásak Míkinak, hanem azok is, akik reklámcélokra szereztek meg maguknak. Ezeknek forgalma kimutathatóan emelkedett. Csak egy ceruzagyár forgalmán nem látszott meg Miki jótékony hatása. Végre észrevették, hogy Miki figuráját a ceruzának arra a végére tették, ahol a ceruzát kihegyezik. A gyermekek sajnálták Mikit lefaragni és inkább nem hegyezték meg a ceruzát. A gyár erre sürgősen a ceruza másik végére nyomta Mikit. Azóta ebben a cikkben is erősen emelkedett a forgalom.

Ma már Európában is több mint 60 millió pengő értékű Miki-áru gyártanak, vannak ezek között lízfílleres és vannak százpengős darabok, vannak gyermekjátékok és női divatcikk, reklámtárgyak és ékszerek. Különösen nagy fogyasztó piac ezen a téren Anglia, ahol az elmúlt karácsonyi játékarúk még mindig a Miki-tárgyak jegyében készültek, amelyek összehasonlíthatatlanul rokonszenvesebbek, mint a közép- és keleteurópai háborús gyermekjátékok.

Freddy Bartholomew
vizsgára készül
(Metro fotó)

Lillian Harvey ezt a dedikált
képet küldte a Délibábnak
(Ufa fotó)

Egy érdekes kép. Robert
Taylor önmagát fényképezi
(Metro fotó)

Katherine Hepburn új filmjében egy sorsával elégedetlen, lázadó asszonyt játszik. Ez a film lesz állítólag Katherine Hepburn legemberibb produkciója.
(R. K. O. Pátria film)

EL
tíz
ve
fil
sz
Fé

DÉ

új film-
égedet-
játsszik.
llítólag
n leg-
lója.
(a film)

Elisabeth Bergner új játéksztílust hozott a filmművészetbe. Eddig körülbelül tíz film főszerepét játszotta el és minden szerepében új emberként jelent meg a felvevőgép előtt. Legutóbb Shakespeare híres vígjátékának, az „Ahogy tetszik”-nek filmváltozatában aratott ismét olyan sikert, amely még az ilyen nagy sikerekhez szokott művész nő életében is emlékezetes marad. Az „Ahogy tetszik”, a 20th Century Fox filmgyár 1936—1937-es anyagának legművészebb és legirodalmibb alkotása, a CORSO moziban kerül a pesti közönség elé

The Unknown Hollywood I Know

[CONTINUED FROM PAGE 37]

body where—for a half an hour, perhaps two or three. I tried with Will, when I was a boy. Everybody jumps on me. I never cried. Instead I ran out, "Get me a pack of cigarettes!" and I ran in the room with a pack in hand. Griffith was over the assortment and he said I wanted. Then there was a hurry with matches. It was a great relief to have Griffith hand me a pack of cigarettes. I lit one and I thought that "The Unknown Hollywood I Know" was a perfect picture of the artist's life. (Lord, how I wish I could see the screen and also let his love for sublimity and how he play run rampant in his son was Griffith's best.)

*Ernyő alatt
eleg*

A párizsi Tobis plá-giumpert indított Chap-
lin ellen, amelyben azzal
vádolja, hogy a „Modern
idők” megfilmesítésé-
hez René Clair „Éljen a
szabadság” című szűsésé-
jének alapötletét, ten-
denciáját és számtalan
gag-jét átvette. René
Clair nem csatlakozott
a keresethez; nem tart-
ja ildomosnak Chaplin-
nel pereskedni.

Az athéni nemzeti
színház igazgatója, Stav-
ros Trian ajánlata alap-
ján Rouben Mamoulian
fogja rendezni az első
görög hangosfilmet. Stav-
ros igazgató ezidőszerint
Hollywoodban tanulmá-
nyozza a filmgyártást,
amelynek alapján Athén-
ban modern filmtelevízió
rendez be a meginduló
görög filmgyártás szá-
mára.

Angliában rövidesen
120 methodista templo-
mot szerelnek fel film-
leadókészülékekkel,
amelyet további 500
templomi mozi üzembe-
állítására fog követni.
Műtán ezek csak vasár-

Winsloe Christa, a „Lányok
az intézetben” című világ-
hírű regény és film írója
néhány hetű pihenőre
Budaestre jött
(Zevonde fotó)

nap tartanak előadáso-
kat, az angol mozi-
tulajdonosok tiltakoznak
ellen, mert nekik vasár-
nap színházait zárva
kell tartaniok.

Paul Martin, a „Há-
zasságra ítélem” ren-
dezője részére már ké-
szül az új filmkönyv.
„Hét pofon” a címe és
Lilian Harvey és Willy

Fritsch lesznek a fő-
szereplői.

Gorkij világhírű szin-
darabjából, az „Éjjeli
menedékhely”-ből Jean
Renoir, August Renoir-
nak, a nagyszerű francia
impresszionista festőnek
fia filmet rendezett. A
film megkapta az év leg-
jobb filmjére kiírt „Louis
Delluc” díjat.

1936-ban származási
hely szerint:

- 100 amerikai,
- 41 német,
- 24 magyar,
- 18 francia,
- 17 osztrák,
- 7 angol,
- 2 csehszlovák,
- 1 olasz,
- 1 lengyel,
- 2 vegyes.

összesen 213 filmet vetítettek Budapesten.

Ez aztán a vidám film! Theresia Hawkins egyetemi hallgatónő Nyugat-Virginia Weston nevű városában egy mulatságos filmet nézett meg és előadás után olyan nevetés jött rá, hogy azóta is görcsösen nevet; nem tud táplálkozni és annyira elgyengült, hogy gyakran hosszú időre eszméletlen, de mihelyt magához tér, újra kínozza a nevetési kényszer. Az orvosok tanácstalanok. A beteg mesterségesen táplálják.

Joan Crawford és Jean Harlow között hosszú ideig harag dúlt. A két primadonna — ugyanannak a vállalatnak két sztárja — három évig

egyetlen szót sem váltott. Most kibékültek. A béke szerzője Franchot Tone, Joan Crawford férje volt, aki legutóbb együtt szerepelt Jean Harlow-val.

Egyébként nem lehet esodálkozni azon, hogy Joan Crawford képes volt három évig haragot tartani. Texasban született...

Irene Dunne viszont Louisville-ben született, állítólag 1904-ben. Miután az előkelő louisville-i Loretta Academyben befejezte tanulmányait, a chicagói zeneakadémia növendéke lett. Férje dr. Francis Griffin, aki New-Yorkban él. Az ő kívánságára tért vissza Irene a Magnolia felvételei után New-Yorkba, ahonnan most ismét Hollywood-

ba csalogatják Mme Curie szerepére!

Herbert Marshall, a rokonszenves filmszínész 1890 május 23-án született Londonban. Nős, felesége Edna Best londoni színésznő. Marshall jelenlegi címe: Radio Pictures Studios, 780 Gower St., Hollywood, Calif. A közönség nem is hinné, hogy ez a mindig nyugodt Marshall a valóságban mennyire szenvedélyes ember. Három szenvedélye is van: a sakk, a póker és — az asztali tennisz.

A japán filmcenzúra a jövőben még szigorúbb lesz, mint valaha. A jövőben tilos olyan filmeket bemutatni, amelyek részegek szerepelnek. Tilos továbbá a gengszterfilmek bemutatása. Tilos minden olyan film, amely ellen erkölcsi szempontból bármiféle kifogást lehet emelni, tehát teljesen a cenzortól függ, hogy egy bárjelenetet vagy gúrcsoportot, ölelkezést vagy esőkot erkölcsösnek talál-e vagy nem.

A filmcenzúra szigorítását azzal indokolják, hogy Japán a jövőben hatályosabban akarja védeni ifjúságát az erkölcsrontó európai és amerikai filmekről. Valójában azonban arról van szó, hogy a japán filmgyártás erősítésére így akarják lehetetlenné tenni a külföldi behozatalt.

Hilde von Stolz, a magyar származású német filmsztár főszerepet játszik a „Mária nővér” német és magyar változatában (Manninger felv.)

Elisabeth Eyek,
új név az Ufa sztárlistáján

Tolu
a kl
fősz
véte
regé
hog
tart
ren
Áko
kivé
BAI

D

Tolnai Klári, a „Tisztelet a kivételnek“ című vígjáték főszereplője, aki a film felvételei közben maga is egy regény hősnője lett — mint-hogy két felvétel szünetében tartotta esküvőjét a film rendezőjével, Ifj. Ráthonyi Ákossal. A „Tisztelet a kivételnek“ az URÁNIA-BAN kerül a pesti közönség elé

DÉCIBAB

„Elment a Markó Amerikába!...“

A Markó *elől*, vagy a Markóból már nem egy „lakó” hajózott át Amerikába. Bizonyára megdöbbennek ezek a hír hallatára, hogy — *utánuk megy a Markó!*

Az Universal Pictures Corporation pesti megbízottja utasítást kapott a vállalat amerikai központjától, hogy egy Hollywoodban, Paszternák rendezésében készülő magyar tárgyú filmhez a pesti főkapitányságról és a Markóról helyszíni felvételeket készítsen.

Az utasítások így szóltak — pontosabban körülírva: az épületek teljes külső képe s belső karakterisztikusabb részletei fotografáltassanak. Ezenkívül: rendőrtisztek, legénység és detektívek, a szabályszerű uniformisokban. A rendőrség udvara különösen fontos — és a híres 200-as cella!

Felkerestük a fotóriportert, aki a megbízás értelmében a fotókat készítette, hogy megtudjuk a részleteket.

A fényképész ezeket mondja:

— A főkapitányságon Seress fogalmazó urat kerestük, a főkapitány úr titkárárt, aki kérésünket tolmácsolta főnökének... Természetesen az engedélyt addig nem kaptuk meg, míg a rendőrség az összes körülményeket le nem informálta. Azt is megérdeklődtek, hogy a magyar rendőrség milyen beállításban szerepel a készítendő filmben.

— Miután megnyugtató volt a válasz — folytatja a fotóriporter. — a főkapitány úr minden további nélkül megadta az engedélyt... Az ügyeletes tiszt kíséretében — mert egyébként tudvalevőleg tilos a fényképezés a főkapitányság épületében — indultunk el. Ő mindent elmagyarázott és előzékenyen segédkezett.

— A félhomályos folyosókon magneziummal dolgoztunk... Külön lefotografáltuk a tiszti és legénységi uniformisokat, úgyhogy a rendfokozat, kard, kardbojt és gumibot, egy szóval minden kellék tisztán lássék. Erre a célra szép, karakterisztikus magyar típusú embereket választottunk ki és ebben is segítségünkre volt a főkapitány úr utasítására a rendőrtiszt... A rendőrség tisztikarát íróasztalnál, „kihallgatás közben” fényképeztük le. (Természetesen ez csak

a beállítás volt, tehát nem valódi kihallgatás közben.)

— Kedves jelenet volt, amikor az egyik detektív, kérésünkre, úgy állt oda, mintha éppen vallatna valakit. Azaz: komor tekintettel nézett előre s rámutatott — egy nem létező személyre...

... Tekintve, hogy a film nyáron játszódik le, ez a fotografálás pedig télen történt, külön figyelmeztettük a producert, a kísérőlevélben erre a tényre. És közöltük, hogy nyáron a csizma helyett pantallót visel a legénység.

— Nem lehetett volna felöltöztetni őket nyári uniformisba? — kérdezzük.

— Az nagyon körülményes lett volna — mondja a fotóriporter, — mert el vannak zárva ilyenkor a nyári ruhák.

— Az épület melyik részét fotografálták?

— A Ferenc József térről a teljes épületet, aztán az udvart, egy-egy folyosót és hivatali helyiséget s ismétlem, a híres 200-as cellát, ami különösen fontos volt — megbízásunk szerint. A többi cella itt kevésbé volt fontos. Inkább a Markóbeliek érdekelték a rendezőt...

— A rabok?

— Nem. Ezt szigorúan megtiltották... Az udvart sem volt szabad fényképezni, ahol a rabok sétálnak, sem pedig a rabok ruháját. Ellenben lekaptunk fogházőröket és altiszteket, akik fegyelmezett vigyázz állásban álltak a gép elé.

— Nem kaphatnék a fotókról kópiát?

— Sajnos, nem adhatok. A lemezekkel együtt kellett az Universalnak elküldenünk.

Ezekután felkerestük Siegler igazgatót, az Universal pesti megbízottját, aki érdeklődésünkre a következőket mondta:

— Ennek az amerikai filmnek 90%-a Budapesten játszódik le. Paszternák rendezi... Január-februárban készítik el Hollywoodban s hozzáink legkorábban csak az ősz táján kerülhet. A darabnak végleges címe még nincs... Sajnos, ennél többet egyelőre nem közölhetek...

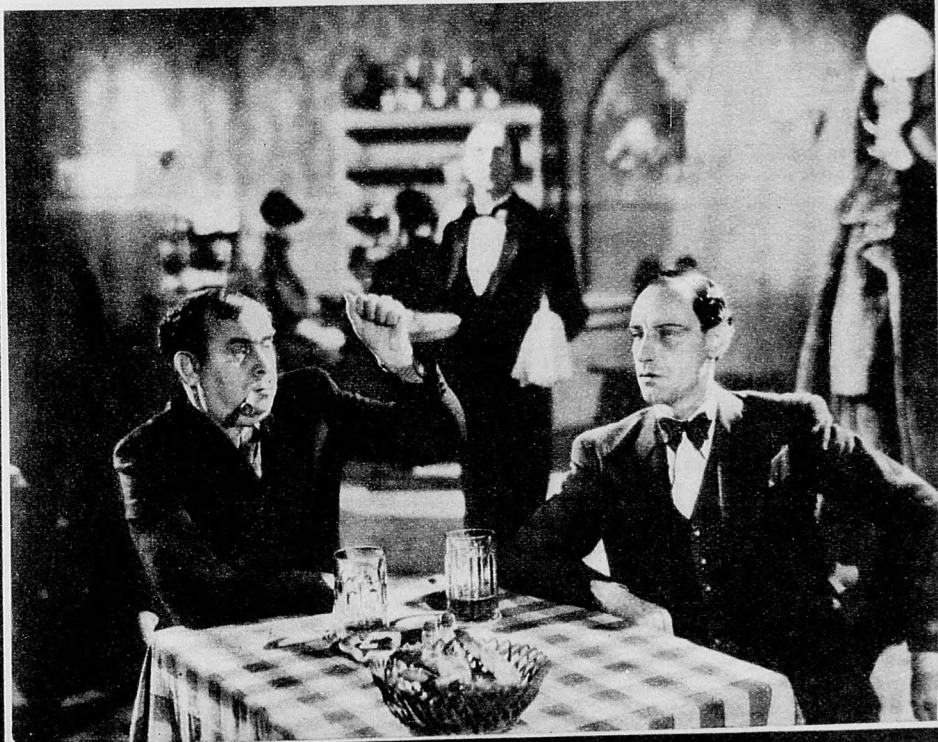
Forrai Zoltán

DÉCIBAB

Hj. Ráthonyi Ákos rendezi a Pátria filmvállalat „Fizessen nagysád“ című új magyar filmjét, melynek főszerepét Muráti Lili, Jávor Pál, Kabos Gyula és Latabár Kálmán játsszák. Bemutatjuk a „Fizessen nagysád“ két érdekes jelenetét

(Faludi fotók)

**TÁNCRA SZÜLETTEM —
MONDJA ELEANOR POWELL**

**ÉS MIRE SZÜLETETT ÖN?
— KÉRDEZZÜK MI**

Eleanor Powellnek, a ragyogó amerikai tánc-
csillagnak eddig még
csak egy filmjét ját-
szották nálunk, a
„Broadway Melodie
1936”-ot, de Eleanor
Powell már ezzel az egy
filmjével is teljesen
meghódította a magyar
közönséget. Ameriká-
ban most készült el a
sztár második filmje
„Born to Dance” —
„Táncra születtem”
címmel. Külön érdekes-
séget ad ennek a film-
nek az, hogy a forgató-
könyvét nagyrészt
Eleanor Powell hasonló
című és az amerikai
könyvpiacra nagy sikert
arató naplója felhasz-
nálásával készítették el.
„Minden ember
érez magában vala-
milyen elhivatottságot”
— írja Eleanor Powell
önvallomásában, — „de
csak nagyon kevesen

dicselkedhetnek azzal,
hogy életük vonata
valóban arra a vágányra
terelődött, amelyen ha-

ladni szeretnének.
Hollywoodban is sok
olyan világhírű sztár
van, akik, mielőtt a

Eleanor Powell
édesanyjával
(Fotó Metró)

Eleanor Powell táncóráát
tart a Metro Studió
tréningtermében

(Metro fotó)

filmhez kerültek, előbb izlésüknek és ambícióiknak egyáltalán meg nem felelő munkát végeztek. Én már gyermekkoromban is tudtam, hogy táncrea születtem és nekem szerencsém volt, mert már gyermekkoromban is táncosnó lehettem. Én táncrea születtem és táncosnó lettem.“

Igy hangzik Eleanor Powell önvallomása, melyet elolvastván, el kellett fogadnunk azt a megállapítást, amelyet, sajnos, mindannyian tudunk, hogy csak nagyon kevés olyan boldog ember él a földön, aki azt csinálhatja, amihez elhivatottságot érez.

Ebből a megállapításból önkéntelenül adódik a kérdés: hát Ön mit gondol, mit érez?

—Táncrea születtem — mondja Eleanor Powell — és mire született Ön? — kérdezzük mi.

Kíváncsian várjuk, mit válaszolna Ön erre a kérdésre, ha valaki váratlanul melléne szegezné ezt a kérdést. Hát mi most ezt teszünk. Megkérdezzük: mire született Ön.

És Önnek felelnie kell.

Pályázatot írunk ki olvasóink között és

keressük, sőt várjuk a legszellemesebb és legindokoltabb válaszokat.

Mindenkinek van egy titkos álma vagy valami rejtett hite, hogy ha régen, egyszer nem mulasztott volna el egy találkozót, egy megbeszélést, egy lehetőséget, akkor ma minden másként lenne az életében.

Ezekre az elmulasztott lehetőségekre emlékeztetjük, amikor megkérdezzük: mire született Ön?

Tehát írja meg nekünk, mihez érez elhivatottságot és mivel

indokolja Ön, hogy erre vagy arra a művészpályára született.

A legszellemesebb pályázatokat a beérkezések sorrendjében le fogjuk közölni és hogy kedvet csináljunk olvasóinknak a témához, közöljük, hogy a 3 legszellemesebb válasz beküldői egy-egy páholyt, a további 5 legszellemesebb válasz beküldői pedig 2—2 jó jegyet kapnak tőlünk a Metro filmpalotába a „Táncrea születtem” film valamelyik előadására.

Tehát várjuk a választ arra a kérdésre:

— Mire született Ön?

Amerika úgylátszik lemondott a rapszódikus modern táncokról és visszatért a finoman hullámzó keringőhöz. A hollywoodi bállokon például ma már ismét a keringő a legdivatósabb tánc. Hollywood táncmesterei természetesen néhány új figurával frissítették fel a keringőt, amelynek a mai lendületes kornak

megfelelő új nevet is adtak. Az új keringő új neve: „Champagne Waltz”. A legutóbbi nagy táncversenyen két párt választottak meg az új tánc királynőinek és királyainak. Első pár Gladys Swarthout és Fred Mac Murray, második pár Veloz Jolanda és Jack Oakie. Bemutatjuk őket a Délibáb olvasóinak.

Lele Lajo

A SM
nyára f
után vé
neveit,
hangzás
kor esz
kilencve
felvett
ezelőtt
hallgat
egy-egy
megtanu
annak
sülésnek

Ezzel
Szentés
Akadém
a pesti
születés
képes m
nál is t
nem a
vészvilá
vállalja
hogyan
még se
tokban
lom el
megadv
írodai k

— Te
fejteget
kezünk
vételi v
lyen na
a nőven
sem go
rengésr
zem a

— Ez
nik?

— A
tartom.
vagy h
hogy s
sincs m
előneve
évvel e
dékünk,
hogy i
karriért
nevet i
Antalna

DÉL

Leleplezzük a pesti színészek keresztapját Szentesy Lajos urat, a Színművészeti Akadémia főtitkárát

Hogyan születik a színpadi név

A gyanútlan színhárajongónak is bizonyára feltűnt már, amikor egy-egy előadás után végigböngészi a műsorban a szereplők neveit, — hogy csupa jó kiejtésű, csengőhangzású művésznővel találkozik. Tán ilyenkor eszébe sem jut, hogy a színpadi nevek kilencven százalékáa csupán költött, illetve felvett és a kedvenc művész néhány évvel ezelőtt egy majdnem kimondhatatlan névre hallgatott. A művészek tudják azt, hogy egy-egy helyesen megválasztott és könnyen megtanulható színész név nem utolsó kellék annak a célnak elérésére, melyet érvényesülésnek nevezünk.

Ezzel a kérdéssel kapcsolatban felkerestük Szentesy Lajos urat, az Orsz. Színművészeti Akadémia főtitkárát, akiről megtudtuk, hogy a pesti színészek legtöbbszörének (akiket a születésük nem ajándékozott meg színpadképes névvel) ő a keresztapja. Sőt még annál is több, mivel ő nemcsak a kereszt, hanem a családi nevet változtatja át. A művészvilág népszerű „Lajos bácsija” kedvesen vállalja a keresztapaságot, de nem érti, hogyan tudtam meg ezt a titkot, amit eddig még senkivel sem közölt és igyekezett titokban tartani. Én természetesen nem árulom el informátorom nevét és a főtitkár úr megadva magát a sorsának, visszaül az öblös irodai karosszékebe és elkezdődik az interjú.

— Természetes dolog — kezdi érdekes fejtegetéseit, — hogy a színészeknek igyekezzünk jó hangzású nevet adni. Csak a felvételi vizsgákon szokott kiderülni, hogy milyen nagy számban viselnek idegen neveket a növendékek. Sokan még a jelentkezésnél sem gondolnak erre, viszont hosszas töprengésre nincsen sok időnk s mivel én végzem a beíratást, ez a feladat is nekem jut.

— Ez milyen szempontok szerint történik?

— A kezdőbetűt a legtöbb esetben megtartom. Rendszerint valamely történelmi vagy helységnév kerül választásra. Érdekes, hogy sok esetben a magyar nevű művész sincs megelégedve azzal s valami költött előnevet választ. Így történt, hogy néhány évvel ezelőtt egy nagyon tehetséges növendékünk, Kovács Antal bejelentette nekünk, hogy ilyen sűrű elnevezéssel nem lehet karriert csinálni, adjak neki egy harmadik nevet is. A fiatalembert ma Kézdy-Kovács Antalnak hívják...

Egyik legszebb elnevezést Reim Annának adtam. Ez érdekes eset volt. Reim kisasszonynak legalább tíz nevet elsoroltam. Végigmentem az egész magyar történelmen. Láttam, hogy egyiket sem fogadja kitörő lelkesedéssel. Na, itt valami különöset kell kitalálni, gondoltam magamban. Végre egy fél órai töprengés után kimondtam: Rápolthy. Ez már tetszett. Amint később kiderült, annak viselője is tetszett a közönségnek.

— Furcsa epizódum volt Turmayer Kláival is, aki nem akarta, hogy nővéréről, Turay Idáról nevezzem el. A Tabódy nevet majdnem sírva fogadta az érzékeny kislány. Később azután beletörődött és ma is gyakran kapok tőle hálálkodó leveleket külföldről. Pedig nincs miért hálásnak lennie, hiszen az ő temperamentumával bármilyen más névvel is beérkezett volna...

Most feláll a főtitkár úr és megmutatja a régi osztálykönyveket. Érdekes dolgokat olvasok. A már beérkezett színpadi csillagoknak eredeti neveit, születési dátummal együtt. (Hölgyeim, nem kell megjedni, az utóbbit nem írom ki.) Így megtudom, hogy a Magyar Színház népszerű egyetemi hallgató-színésznője Sennyei Vera valamikor a kevésbé zenei hangzású Schwalm nevet vi-

Szentesy Lajos
(Amatőr felv.)

sehe. A Nemzeti Színház fiatal primadonnája Lersch Elvira a másodkeresztségben Szőrényi Éva lett. A Vigszínház egyik legnagyobb ígérete, Perényi László nem is olyan régen a Predics elnevezésre hallgatott. Ugyancsak a Vigszínház tagja a nagyszerű Szauner — azaz bocsánat. Sulyok Mária.

Régebbi évfolyamokat nézegetek. Itt látom a Fogel Antal nevet. Viselője ma már a Forgács név mellé a doktori titulust is megszerelte. Az egyik legnagyobb büszkeségünk Bayer Gizi, akit Bajor Gizi néven ismer egész Európa.

Itt végzett húsz évvel ezelőtt egy Kammer nevezetű növendék. Hogy ki ez? Kérdezzük csak meg a világhírű Kertész Mihály filmrendező urat, ő majd megmondja.

— Látja, ez mindig így volt — mondja Szentésy titkár úr, miközben visszahelyezi az osztálykönyvet. Sőt minél régebbre megyünk vissza, annál több furcsa hangzású családi nevet találunk. Ma már a hivatalos névváltozás is nagyon meg van könnyítve s e tekintetben a művészeket a belügyminisztérium is előnyben részesíti.

— Főtítkár úr keresztapaságának mi volt a legérdekesebb epizódja?

— Nagyon sok humoros esetem volt ezzel kapcsolatban. Évekkel ezelőtt volt egy növendékünk, akit eredetileg Vasznicsnak hívtak. Persze rögtön ajánlottam neki egy színpadi nevet. A fiatalember erősen tiltakozott, hogy ő ezzel a névvel álmában nagy karriert csinált, így ünnepelte a közönség és így nem akarja megváltoztatni. Egy másik eset két évvel ezelőtt történt. Egyik közeli ismerősöm megkért, hogy legyek kisleány keresztpapja. Tőlem kérdezték, hogy milyen nevet adjak a kicsinynek és én szórakozottságból vagy talán a szokás hatalma miatt először egy csengő hangzású családi nevet mondtam be, a jelenlevő urak nagy mulatságára.

Beszélgetésünk nem folyik teljesen zavartalanul. Ugyanis a főtítkár úr kutyája — egy igen vigkedélyű fekete dog — szimpátiatüntetést rendez e sorok írójával szemben. Vidám esaholással körülugrandoz néhányszor, mire gazdája rákiált: „Mister, fekjüdj!” Mingyárt feltűnik, hogy a főtítkár úr a kutyájának ilyen angolos nevet adott. Ezt közlöm vele, amit derűs mosollyal fogad és megígéri, hogy sürgősen megmagyarosítja a mister nevet.

Sugár Andor

Az érvényesülés és a siker csodakulcsa

Tolnai Világlexikona

20 remek kötete

Budapesten összesen 46. — P Vidéken összesen 48. — P

A 20 kötetből bármelyik kötet külön is megrendelhető. Ha egyes köteteket külön rendel, úgy egy kötet ára Budapesten bérmentve 2 pengő 30 fillér, vidéken bérmentve 2 pengő 40 fillér. A XIX. és XX. kötet ára példányonként 3 pengő.

A 20 kötet havi 2 pengős részletre is kapható!

Megrendelhető: **DÉLIBÁB** kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12. szám
Ne vágja ki, ha nem akarja megsejtenni a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelezőlapra

MEGRENDÉLŐLAP

Megrendelem

Tolnai Világlexikona 20 kötetét,
Budapesten 46 arany P árban
vidéken ... 48 arany P árban

amit az átvétel napjától kezdődő 2 pengős havi részletekben fizetek. A teljes kiegyenlítésig az eladó tulajdonjogát fenntartja. Nem pontos fizetés esetén a vételár hátraléka egy összegben esedékes. E megrendelés elfogadását a vállalat fenntartja magának.

Kelt, _____ 193 _____ hó _____ nap.

aláírás

foglalkozás

pontos cím

INDULÓ

Írta: HOLLÓ JENŐ

Gyászinduló — koporsó födelén dübörög a hant... Az asszony pirosra dörzsöli sírástól szikkadt szemét...

Farkas Miklós meghalt álmában. Látta a saját temetését. Elcsúszott lába alól a föld s ő hullt, hullt a feneketlenségbe.

Ugyanakkor a létratestű írnok a társas-körben hosszú ujjáival verte a zongorát s mintha ujjai méterésre nyultak volna, mint a nád s a billentyűk is megnövekedtek, a zongora is. Dörömbölt, hörgött a beethoveni muzsika s Farkas Miklós úgy érezte: ő maga foszlik szét hullámaiban, oldalába csíp az első fereg, aztán a többi.

— Ébredj fel, Miklós! Hallodd, Miklós! Mi van veled, miért nyögsz és rángatózol?

A felesége rázta a vállát s ijedt arccal leste, hogy kinyissa szemét.

Farkas Miklós felült az ágyban, nagyot lélegzett és sóhajtott.

— Hála Isten! Azt álmodtam, hogy meghaltam, feküdtem a koporsóban s te sírtál.

— Te jó Isten! — rémülődött az asszony. — Micsoda álom! Mondtam, hogy ne egyél annyi rostélyost vacsorára.

A férfi akkor már valamennyire megnyugodott, csak az arca volt sápadt. Belsője örült, hogy csak álom volt a halál.

— Te Mariska! — szólalt meg, miután tenyerével letörölte izzadt homlokát. — Ha nem keltesz fel, talán igazán meg is halok. Hallottam én már ilyent. Úgy fél az ember, hogy a félelem megállítja a szívét. Még gyászindulót is hallottam. Fene egye meg azt a marha írnot! Összevissza kalapált a zongorán és azt magyarázta, hogy ez gyászinduló valamelyik szonátából, úgy hangzik, mintha a koporsódeszkát ütögetné a rálapátolt föld. Biztosan ettől álmodtam.

— Mondtam, hogy ne járj annyit a Társas-körbe. Biztosan megint sokat ittál és a fejedbe szállt!

— Két pohár sört ittam. A pocakos Sugár tréfákat mesélt s neveltünk egész este.

Férj és feleség szeméből elfutott az álom. A félelem is. Az asszony ágya mellett égett a lámpa, de csak az ágyakat világította meg. A szoba sarkai félhomályban úsztak.

— Minden este elmégy — mondta szemrehányóan az asszony. — Aztán éjszaka meg aludni sem hagyod az embert. Feküdnél le rendes időben, mint más!

— Miért keltettél fel? — morgott a férfi. — nem mondtam, hogy kelts fel.

— Hátha meghaltál volna?

— Dehogy haltam volna! Nem olyan könnyű az!

— Az előbb te mondtad.

— Mondtam. Sok mindent mond az ember. Oltsd el inkább a lámpát. Reggel korán kell kelnem, a Steiner cséplőgépet javítjuk,

magamnak kell utánanéznem. Ma fáradt is vagyok.

Most csend lett és sötétség. Az asszony meleg szavakat várt a féltésért, de tizenhat évi házasságban elkoptak a lány szavak.

Fél óra elszaladt álmatlan csendben.

Egyszerre csak a férj megszólalt:

— Alszol, Mariska?

Az asszony nem válaszolt. Akkor még egyszer elhangzott a kérdés.

— Nem alszom. Mit akarsz?

— Tudod, Mariska, a körben beszélgetünk. Az ember már nem fiatal, a magafajtája között érzi magát legjobban. Tréfálkozunk, neveltünk. A Sugár óras kapatos is volt egy kicsit. Azt kérdi tőlem: no, Miklós, te megint Pesten jártál, fogtál-e valami jó felhárnyépet? Fogott a nemjő, válaszoltam. Itthon a feleségem, nincs énnekem időm az ilyesmire, meg aztán sohasem dobáltam a pénzt. Pedig olykor jó egy kis változtatosság, mondja az óras és nevet hozzá.

— Annak a hájasnak bizony minden szoknya kellene — fortyant fel az asszony az egyetemes női összetartás érdekében.

Hanem a férj félbeszakította:

— Annak is csak a szája jár, mint a legtöbbnek, hanem a póznaformájú Kovács írnot mondott valamit, abban mégis lehet igazság.

— Mit mondott?

Hanem a válasz késett. Egy percre, kettőig, soká.

Farkas Miklós gondolkodott. Előtte állt az este, kép alakjában, ő maga is benne a keretben. Kerek asztal körül ültek a Társas-körben, minden este ugyanazok az arcok, menekülnek a nappal egyhangú munkája után. Csipős tréfák, asszonyok és férfiak levert köztetése a műsor. Sugár beszél legtöbbet, de mindegyik ad hozzá valamit. S most megint előtte a kócos hajú, vézna lány. Ő maga mesélte nevetve a társaságnak.

— Mentem a Vilmos császár úton, hát egyszerre csak hozzám futott. Tizennégy-tizenöt éves lehetett, de olyan volt az arca, mint a kifacsart citrom.

A többiek hegyezték füllüket, sikamlós valamit vártak. Ő meg tovább:

— Mondom, semmiesetre sem volt idősebb tizenöt évesnél. Bácsi kérem, hadd vigyem a csomagját! — mondta. — Elviszem én magam is — válaszoltam. De nem akart elmenni, futott az oldalomon. Erre megálltam. Olyan vékony volt, hogy a szél is elfújta volna. — Te akarod az én csomagomat vinni? — gondoltam, még nevettem is. De odadtam neki. — No csak hozd, kislány, ha mindenáron akarod! — mondtam. Gondoltam, leteszi az első saroknál. Volt a bóröndben hat kiló csapágyvas, de azonkívül még

más is. De nem tette le. Fújtatott, izzadt, de hozta. Egészen a Dunáig. Akkor már magam is megsokaltam. — No, kislány — állítottam meg uccasarkon, — add ide a csomagot és várj egy kicsit. Felmegyek ebbe a házba, itt lakom. A csomagot leadom a feleségemnek, de mingyárt visszajövök, lesz majd másik csomag. No, aztán nem tudom, hogy meddig várt. Végigmentem az uccán és persze hogy nem siettem vissza.

Nevetésekkel tarkázta meg az elbeszélést. A végén még meg is kérdezte a társaságtól: — Ügye, az jó trükk volt a feleséggel. mi? Ha, ha, ha!

De a többiek is nevettek. Az órák ugyan később megkérdezte:

— No és nem fizettél neki semmit, amiért a csomagodat cepelte?

— Fizetett a fene! Mindenáron vinni akarta. Én nem akartam.

A nevetés erre még nagyobb lett, de ekkor állt elő az őrök, aki minden este magában borozott a sarokban. Olyan sötét volt a szeme, mint a szurok. A száját félrehúzta, mint akinek nem tetszik valami. Pedig nevetett az arca, de bizonyosan csak azért, mert csupa vagyonos ember ült ott, ő meg koszos őrök a községében. Bizonyos, hogy bor is sok volt benne, egymás után hozta a három deciket.

— Hallottak-e az urak gyászindulót? — kérdezte. — Beethoven gyászindulóját. Amelyik azt mondja, hogy az embert megeszik

a férgek, mert az ember maga is féreg, aki csak a hasát akarja tömni.

Az őrök kérés nélkül leült a zongorához, amit a műkedvelő előadásoknál szoktak felnyitni. Persze senki sem értett semmit a muzsikából. Bömböltek és csattogtak a húrok.

— Valami jó magyar nótát játssz! — kiáltotta az órák.

Hanem az őrök mintha nem is hallotta volna. Különbösen is hiányzik egy kereke. Tanár akart lenni, aztán a szájával elrágta maga előtt az utat. Már maga is olyan poros és szúrágta, mint a községháza bútorai. Hanem most egyenesen hozzáfordult.

— Nem jó nevetni, Farkas úr! Megárt a sok nevetés. Akin nevet az ember, az éjszaka a mellére ül, mint a boszorkány. Háttha a maga fia, vagy lánya futna éhesen az uccán s csomagot akarna cepelni?

Olyan szemtelen és kemény volt a hang, mint a rügő. Farkas Miklós felpattant a székről.

— Az én gyereke nem szalad senki után. Csak a társaság és a jó nevelés tartotta vissza, hogy oda ne rohanjon az őrökhez és arculdörgölje.

Hanem a mulatságnak vége lett.

— Ugyan hagyd ezt a bolondot! — mondták a többiek.

— No, mi az, Miklós, miért hallgatsz? Vagy elaludtál? Miért van igaza az őröknek?

Az asszony elúnta a várakozást és sürgette a választ. Belsejében reménykedett, hogy az ura ellene vétett valamit s most meg akarja gyónni, megalázkodik s ő egy-két napra megint felül kerül.

De akkor egészen különös, soha nem hallott hang ütötte meg a fülét.

— Te, Mariska, régebben te is zongoráztál, kelj fel az ágyból és játszd el nekem egyszer azt a gyászindulót.

— Miféle gyászindulót? Éjszaka közepén? Megbolondultál te, Miklós! A gyerekek felébrednek és különben is csak nem kelek fel, nem is zongorázom én olyasmit.

Csend volt, az ablakon túl a korai nyári hajnal szötte első fonalait, de aznap éjjel nem aludt sem a férj, sem a feleség. Az egyik előtt hullámok táncoltak, rajta a sóvány, iszákos őrök, ölében tartva a vézna lányt. Ha meghaltam volna, mi lenne a gyerekekből?... tép a gondolat. Olyan, mint a láthatatlan írás a falon. Az asszony arra gondolt, hogy kímélni kell az urát. Sokat dolgozott, bizonyára az idegeire ment. Reggel beszélni is fog a doktorral, mert nem lehet az, hogy aki utálta a muzsikát, most egyszerre, éjszaka idején fel akarja őt kelteni.

S az ablak alatt már régen énekelt a hajnali madárkórus, mikor végre rájuk borult az álom.

**Minden
pénzt
megér,**

mégis csak 6 fillér

a

ÓRAIÚJSÁG

A CIPÓ * Irla: LENGYEL JÓZSEF

Pásztor, a színész összéb húzta a kopott felöltőjét magán, amint kilépett az uccára és szembe találkozott az őszi heves széllel. Megborzongott. Fázott és éhes volt.

Bent volt a híres színészkávéházban — csak úgy végigment rajta — hátha talál valami kollégát, aki pár krajcárral kisegíti. De csak magafajta kopott lelkeket talált, akik csüggedten ültek ott, várva a nagy csodára, valakire, akit megpumpolhatnak egy fekete erejéig. Persze, ilyenkor csak nincstelenek vannak bent, akiknek jól megy, akik szerződésben vannak, azok már bementek a színházba játszani. Istenem — sóhajtott fel — játszani! Még egyszer játszani és felvenni a havi fizetést, vagy legalább is minden este a fellépti díjat. Mikor volt az? Nagyon, nagyon régen... már alig emlékezett rá. Milyen életerős, vidám fickó volt ő, mulatságos, barátságos, mulatságos kedvelő. És a színpadon sem volt rossz. Sőt, egy-két szerepében remek kritikát is kapott. És mégis idejutott. Maga sem értette meg, hogy hogyan történt, de egyszer csak nem volt szerződése. Nem törődött vele, majd lesz. De nem lett. Akkor még egypárszor fellépett itt-ott, ha

kisebb szereplőre volt szükség, aztán az is elmaradt. Lassan megette a ruháit, a télikabátját, zálogban a frakkja, szmokingja... talán soha nem válthatja ki többé... Már el sem mehetett valahova ajánlkozni, mert úgy nézett ki, mint egy csavargó. Ez a könnyű kis nyári ruhája maradt meg és a kopott felöltő.

Megállt a kávéház előtt és nem tudta, hogy hova, merre menjen. Kutatva nézett az emberek szemébe, hátha ismerőse akadna, aki... igen... nagyon éhes volt... már két napja nem evett semmit. Kábultan, elkeseredve nézelődött és elindult lassan. Nem mindegy, hogy hova? Hiszen ha ez így tart és nem jön valami segítség, csak egyetlen iránya lehet: a Duna. Megborzongott... Istenem, de jó lenne élni... de ha nem lehet. Nem engedik. Nem játszhat, nem kereshet egy darabka kenyeret...

Búsan bandukolt tovább... az erős szél rázta, tépte. Nekifeküdt a szélnek, de alig bírta tartani magát, hiszen olyan gyöngye volt már... a szeméből könnyeket sajtolt a fájdalom...

Zihálva, halálos fáradtan dőlt le egy padra. Itt nem fúj úgy a szél. A lélegzése lassan

(Sebők rajza)

nyugodtabb lett, de gyomra parancsolóan figyelmeztette, hogy tenni kell valamit. De hova menjen, kitől kérjen. Nincs senki, akitől kérhetne. Egy-két kollégáját már megpumpolta egypárszor, azokhoz sem mehet...

Erős horkolásra lett figyelmes. Eddig észre sem vette, hogy mellette a padon még ül valaki. Odanézett. Egy még rongyosabb ember aludt ott, a fejét mélyen behúzta a kabátja gallérjába s láthatóan mély álommal igyekezett elfelejteni ezt a szomorú világot. Pásztor irigykedve nézte. Legalább aludni tudna. De azt sem tud. Azon a nyomortanyán, ahol most húzódik meg, nyolcan alusznak egy szobában és ő az undorodástól és rossz levegőtől nem tud aludni soha. Reggel mindig fáradtabb, mint este, mikor lefekszik.

Irigykedve nézte az alvó embert és ahogy a szeme végigsiklott rajta, elállt a lélegzete... az alvó ember zsebéből egy fehér cipő látszott ki... egy valóságos friss, fehér cipő. Egy cipő, amit meg lehet enni! Első felbuzdulásában fel akarta költeni az alvót s megmagyarázni, hogy két napja nem evett, adja neki azt a cipőt vagy legalább a felét... hiszen bizonyára nem éhes, ha egy ilyen gyönyörű cipővel a zsebében aludni tud... De aztán leesendesedett. Ki tudja, mifajta ember? Hátha gonosz, rossz, aki kinevetné s nem adná oda a cipőt. Talán még kiabálna is... Nem, nem fogja felköltetni, inkább elmegy innen, mert a legnagyobb gyötrelmem nézni a cipőt és nem beleharapni. De nem tudott elmenni, csak bámulta a cipőt és az embert. Aztán lassan kinyújtotta a kezét... és megfogta a cipő kiálló részét. Friss — ahogy gondolta... közelebb hajolt hozzá... milyen jó szaga van...

A kezét nem tudta többé visszavenni a cipőről. A másik békésen aludt tovább és Pásztor ott tartotta a kezében a cipőt. Az agyát elöntötte az ennivágyás s nem törődve semmivel, lassan kihúzta a zsebéből a cipőt. Remegve ült a padon... hátha felébred, kiabálni kezd, jön a rendőr és beviszik lopásért. Megíjedt, de a cipőt szorosán tartotta a kezében. Szép, hosszúka, aranybarna cipő volt. Körülnézett, megnyugodott, nem látta senki... Lassan fel-tápaszkodott a padról, elindult s már a harmadik lépésnél beleharapott a cipóba...

Pillanatok alatt elfogyasztotta. Mikor az utolsó falatot is megette, akkor rémült meg csak igazán. Hátrafordult, mítha üldözték volna. Hátha észrevette az az ember? Hátha felébred és utána jön?

Szinte szaladva rohant el, hogy minél messzebb legyen attól a helytől. Utcákon ment keresztül, már egészen más kerületben

járt, mikor a lépteit lassítani kezdte. Az éhsége is lecsillapodott egy kissé s már kezdte a világot derűsebben nézni. Messziről meglátott egy színházat, amelyikben még nem régen játszott s nem akarva találkozni senkivel, átkerült a másik oldalra. De azért figyelte a színház környékét, hogy kik állanak ott és mit csinálnak.

A színház előtt többen is álltak és izgatottan beszélgettek és figyelve néztek egy irányba. Mintha vártak volna valakit. Pásztor már szembe került velük a másik oldalon és érdeklődéssel figyelte, hogy mit csinálnak azok ott, mikor egy hang átkiáltott hozzá: Pásztor! Pásztor! Jöjjön csak, de gyorsan! Odament és ötven is zúgták a fülébe, hogy Haranghy nem jött be és nem tudják elkezdni a második felvonást, mert ott Haranghynak egy kicsi, de nagyon fontos szerepe van. Az Isten áldja meg, jöjjön be, játssza el, amíg öltözik, átveszik vele a szerepet, jöjjön, mentse meg őket, nehogy botrány legyen!

Felcipelték az öltözőbe, ráadtak valami középkori gúnyát s néhány perc múlva már mondta is a szerepét a színpadon. Nem tartott sokáig, de Pásztor minden erejét beleadta s dübörgő taps kísérte a kijövetelét. A színpalak mögött várta az igazgató, megköszönte, hogy a színházat megmentette s megígérte, hogy a következő darabban szerepelni fog, holnap már jöhet próbára és a kezébe nyomott valamit. Az öltözőben nézte csak meg. Két darab tízpengős volt. Boldogan, harsogva kacagott fel örömeiben. Pénz! Pénz! És szerződés! Istenem, de jó is vagy! Gyorsan kapkodta magára a ruháit s rohant, hogy egyék valamit. Futott a körút felé, ott van egy büffé, remek dolgokat lehet ott kapni!

Gyorsan rendelt, a szájában már összefutott a nyál előre az izletes falatok gondolatára s mikor a pincér eléje tette a párolgó tálat, szinte áhitattal vette a szájához az első falatot. De nem tudta megenni... letette a villát s arca görcsösen összehúzódott. Istenem, mi van azzal az emberrel, akitől elvette a cipőjét! Ha felébred és nem találja ott a zsebben... lehet, hogy csak ez a cipője volt... semmi más és majd meg akarja enni és nem találja... ellopta valaki... ő lopta el... Felugrott, a pincérnek azt kiáltotta, hogy azonnal visszajön s rohant az alvó ember felé...

Megkönnyebbülve látta, hogy az még mindig ott alszik a padon, még nem ébredt fel, még nem vette észre, hogy ellopták a cipőjét. Leült melléje s lassan, olyan lassan, ahogyan a cipőt kihúzta a zsebéből, egy összehajtogatott tízpengőst csúsztatott az alvó zsebébe...

A RÉGI KULISSZÁK VILÁGÁBÓL

Ripacsok megrovása

„Nem fogok talán hibázni, ha a nemzeti pallérozódás e pályától mind azt eltüntetni ohajtom, mi e' dicső céllal ellenkezik; ilyenek pedig a' műveltség, korcs kicsapongás, tudomány és munkás önpallérozódási ösztönök hiánya. Gyakor, sőt számtalanszor fájdalommal szemléljük, mi műveletlenek és csak munkát kerülnők állanak fel e' szép pályára! 's az ilyenek terjesszék aztán a művészetet? ezek éllesszék bennünk a 'csinosb izletet? Midőn sok, éppen akkor, midőn szerepét kezdeni kell, tántorog ki kábult fejvel a borházból!... *Vajmi kívántató volna egy felügyelő közgazdátó test, melly törvényeket, rendszabásokat adna az illeten színész-társaságoknak 's korlátozná azokra, mellyek a' nemzetisedés e' felséges rugójával megegyeznek. A' csizmadia maradna akkor a kaptafánál, 's nem vágyna egy koronás fejedelem thrónján buta homálllyal fényleni; a' kevesb műveltségű majd szorgalmaztatná művelődését; a' kores majd tisztulna onnan, hol az erkölcs templomának kell tornyozni!*”

(*Hazai és Külföldi Tudósításokból.* 1833. 14. szám. 109. oldal.)

Kritika „Bánk bán” első debreceni előadásáról

... „Minket legjobban *Sztupa* (Biberrach) elégitett ki, ámbár szerepében ő nem is ritkán akadozott. *Az az átkos szerepnemtudás!* Bosszantó, minden hatást megsemmisítő, valódi bűn, az oly bűn, melyet — ha ki tudna küszöbölni, talán — *Uram bocsá! — még egy Bach-rendszerrel is ki tudnánk bekütni!*... Hogy nem látja azt át művész, hogy művészetének legfőbb kelléke, életföltétele a készült-ség, — hogy nem áll legnagyobb, ugyszólván *egyetlen nagy tragoediánk egész előadása alatt akadozni, idegen szerepekbe vágni, sugóra tekintgetni, hézagokat hagyni, szóval: veszélyeztetni mindazt, mi egy ihletett költő teremtetett művében nemes, nagy szent*

van!... De hányszor mondtuk már ezt s hányszor mondták mindazok, kiknek a művészet szívéükön fekszik! Hiába s ezen nem csodálkozunk, mert hisz őszinte megjegyzéseket — ha nem föltétlen dicsérok — az *emberi gyarlóság személyeskedésnek hajlandó tulajdonítani, de hogy színészeink erre magoktól rá nem jönnek, — az mindenkit elrémit!*”

(*Hortobágy.* 1865 március 21.)

Lendvay Márton kitüntetése

„Lendvay urat szülővárosa *tiszteleti polgárrá* nevezte. Becsületére válik mind a derék városnak, mind a jeles művésznek!”

(*Honderű.* 1844. 24. szám. 373. oldal.)

Miskolcon így szerették a színészeket

1830 november 9-én Miskolcon *Balla Károly* társulata működött. Midőn az utolsó előadáshoz érkeztek, *Hetényi József*, a társulat egyik előkelőbb tagja — az akkori szokáshoz híven, — a függöny legördülte után bucsuzót intézett a közönséghez, melyben hálásan megköszönte a szíves pártfogást és kérte, hogy jövőre is szívesen fogadják ezt a társulatot, a mely mindent elkövetett, csak hogy a pár tolasra érdemesek legyenek... Erre a megható kérésre a közönség így kiáltott fel: „Maradjanak!”... „Maradjanak!”... *Mire a társulat csakugyan ott maradt és nem ment el!*... (*Hazai és Külföldi Tudósítások.* 1830. 42. szám.)

Amikor Petőfi Zoltán színész volt

„*Petőfi* oly ügyes kis lovasz volt, hogy nem hallgathatjuk el azon óhajtásunkat, kifejezni: vajha őt már nagyobb szerepben is láthatnók! *Óhajtásunk bizonyára a közönségé is!*”... (*Debreceni Lapok.* 1867 november 2. oldal. 3. hasáb. Egy darab november 15-iki előadásának beszámolójából.)
Közl.: *Erődi Jenő.*

A KIS ANKA TÁNCA

A polka
meséje

— Ej gyerekek — mondja nagyanyó, — micsoda kitekert táncokat jártok ti azokban a bárókban! Ez is tánc nektek? A keringő, az volt ám csak valami, meg a polka! Ahogy mi jártuk annak idején, a gyertyák fényétől szikrázó bálteremben. A *polka*, az volt az igazi... Nem holmi csúszás meg rázogatózás, meg szeleburdi figurázás, hanem szép komoly tánc, igazi ritmusra, tipegős is, meg emelgetős, körbe-körbe, szerelmesen andalogva... Bizony szép idők voltak azok, mikor még a polka járta. Dehát se jön már a polka vissza...

Bizony Nagyanyó, a polka már nehezen jön vissza. Úgy vagyunk a táncokkal, mint minden egyébvel, ami nagy divat volt. Bár ki tudja? A biedermeyeres estélyi ruha is visszajött, meg a „soppos“ frizura is visszatérően van. A táncok is virágznak, letűnnek és néha újra visszatérnek.

Dehát honnan is jönnek a társasági táncok, szalóntáncok? Csupa romantika az életük. Fölbukkannak és egy-kettőre meghódítják a világot. Van, amelyik a nép köréből kerül a bálterembe, a szérűkről, vagy a meszsi kikötők tájáról. Van, amelyik tengerentúli csapszékekből indul világhódító útra, vagy éppen a legsötétebb Afrika dzsungeljeiből toppan a finom szalónokba, és van olyan is, melyet egy-egy nagy hírű amerikai vagy párizsi tánckirály kreált a táncos urak és hölgyek számára.

Mindegyikhez fűződik valami regé-

nyes történet, mindegyiknek a nevé-ről vagy az eredetéről van valami érdekes mese, tréfás adoma, legenda.

A *fundangónak*, az ismert spanyol szerelmi táncnak eredetét pl az exotikus „csika“-tánccal hozzák romantikus kapcsolatba. Állítólag ez a szenvedélyes, tüzes tánc a szudániak és az arabok révén az afrikai Kongóvidékről került Európába. Eljutott Nyugat-Indiába is, ott meg különös módon vallásos tánc lett belőle. A magyar *kállai kettős* nevének meg a monda szerint az az eredete, hogy a kállai vár szűk börtöncellái éles lécekkel voltak kipadlózva. Már mint-hogy a léceket élükre állítva ágyazták egymás mellé. Így aztán a mezitláb-as rabok a lécek élén alig tudván állni, hol egyik, hol másik lábukat emelgették magasba kinjukban és bizony nem sokáig tudtak megátalkodni a tagadásban. Érdekes a pár év előtt igen divatos *banán-tánc* magyarázata is. A „Banana's slide“ a maga csúszásaival és lépéseivel állítólag nem volt egyéb, mint megtáncolása, stilizálása azoknak a lábmozgásoknak, amiket az ember olyankor végez, mikor a talpára ragadt banánhéjtól akar megszabadulni.

No és a *polka*? Hogyan keletkezett a polka, nagyanyó kedvenc tánc?

A polkának egy kis szolgáló a szülőanyja, aki Prága közelében egy kis faluban élt. Még a nevét is tudja a história a kis szolgáló lányak. Állítólag *Slezák Annának* hívták és nagyon ügyeskedett a táncokban a kis Anna. Egy szép napon aztán, az Úrnak 1834-ik esztendejében olyan helyre kis táncot rögtönzött a szép falusi ártatlanság, hogy a helybeli tanító úr, bizonyos *Neruda József* összecsapta a két kezét gyönyörűségében. Hamar le is jegyezte a melódiáját és lerögzítette a lépéseket. Nem holmi hebehurgya „póriás“ tánc volt ez, hanem a legkényesebb igényeknek is megfelelő. Nyugodt, és mégis temperamentumos, öntudatos és mégis szenvedélyes. Határozott ritmusú, tisztán kicsengő két-negyed-es ütemekben. Mérsékeltén magasra emelkedik a láb és tiszta hang-súllyal helyeződik vissza a földre. De

A bűvészet titkait

lelsheti el a

BŰVÉSZET

című könyvből, mely több mint 100 bűvészmutatvány leírását tartalmazza. Bárki utánacsinálhatja a legnevesebb bűvészek elképesztő mutatványait, Willmann, Hermann tanár, Becker, Bellachini, utmutatásai alapján.

Ára bérmentve 3 P 50 fillér.

Legjelenthető lapunk kiadóhivatalától Budapest VII., Dohány ucca 12. szám, az összeg előzetes beküldése mellett.

ami a tanító úrnak a legjobban tetszett, azok a lépésváltások, a jellegzetes féllépések voltak ebben az újdonsült táncban. Ezekről a „fél”-lépésekről is kapta aztán a „polka” nevet. Neruda úr fáradhatatlan volt a kis Anka találmányának magasztalásában. Buzgón terjesztette is az új táncot, mely egy-kettőre népszerű lett messzi vidéken és rövidesen Csehszlovákia egyik legjellegzetesebb tánca lett belőle. De nemcsak a falusi párok keringtek vidáman a polka ütemére. A következő esztendőben, 1835-ben nagyon megkedvelték a prágai diákok is az újmódi táncot. Ők is keresztelték el polkának és ők hozták divatba az úri társaságban.

A polka karrierje még csak ezután kezdődött. Öt év múlva Raab táncmester nagy izgalommal készült Anka táncának párizsi bemutatójára. De a siker, mely az Odeonban történt bemutatót kísérte, még a legvérmesebb reményeket is túlszárnyalta. Szlezák Anna, a kis szolgáló jól vizsgázott Párizsban is, nemcsak odahaza Neruda tanító úr előtt. Egy óriási egyest kapott és innen kezdve aztán (persze francia sikkal átítatva) a szalónok és báltermek kedvence lett a polka, diadalmasan járva be egész Európát. Mert hiszen Párizs irányította a táncoló világ eleganciáját és amit Párizs fémjelzett, az lázba ejtette az elegáns urakat és finom dámákat Európá-szerte.

Párizsban lett világhírű ugyan ebben az időben a mazurka is, a szlav szilajsnak, a lengyel szenvedélyességnek és lefojtott hévnek tüzes és fantáziával teli tánca. Ugyancsak Párizs legalizálta később a polka és a mazurka házasságát is, áldását adva a két tánc jellegzetes lépéséből egyesített polka-mazurkára, mely a legkedveltebb volt a polka váltojai között.

Ime a polka regénye, romantikus születésének és fényes tündöklésének története.

Fantasztikusan szép és hosszú virágkora volt „a kis Anka táncának”. Ma már a táncok nem ilyen hosszú életűek. Persze mindennel sietünk.

— Látjátok — mondja Nagyanyó, — a polka most lett százéves és még mindnyájan emlékeztek rá. De nem is csoda, mert izig-vérig igazi tánc volt.

Pallós Ödön

Huszonkét esztendő korában általában minden nátalember gazdag és optimista. Huszonkét éves koromra én szegény és pesszimesta lettem. Már ez is kellően bizonyítja, mennyivel érdekesebb voltam én abban az időben rózsaszínalmú kortársaimnál. Én már huszonkét esztendő koromra eljutottam oda, ahova a gazdag optimisták csak öregségükre érkezhettek el: a szegénységhez és pesszimizmushoz.

Mindez egy éhes, elhagyatott pillanatban jutott eszembe ilyen bölcsen és világosan a napiényben fürdő Kurfürstendammon, amint elhúztam egy csemegeüzlet üvegálya előtt. Ezt az éhes és elhagyatott pillanatot, sajnos, számtalan éhes és elhagyatott óra előzte meg. Ezért voltam már három napja pesszimesta.

Berlin kiábrándítóan nagy város. Olyan nagy, hogy az ember hajnaltól alkonyatig csavaroghat egyforma uccáinak egyforma házszorai között anélkül, hogy tudná, hol fogja álomba buktatni kimerült életét. Különösen a ninestelenek talpa alatt nő óriás méretűvé Berlin. Ezt a csodálatos tételt magam tapasztaltam, mert néhány hétig én is egyike voltam a város kilátástalan ninestelenjeinek. Színes karrier álmokkal érkeztem Berlinbe, gazdag és optimista lélekkel, de néhány hét alatt megkoptak álmaim, elhervadtak reményeim, cserben hagyott a hitem és megsápadt arccal, fonnyadó erővel bolyongtam a végtelen város életéltől útjain. Azon az estén azt hittem, hogy az öngyilkosok szomorú útjára tévedtem. Nem lehet elfelejteni az ilyen estéket. Az ember megy öntudatlan, nehéz cammogással, feje felett összehajolnak a fák, talpa alatt egymásba botlanak a göröngyök, az uccák vilány szemei sápadtra marják az arcát, alakok suhannak el mellette, tekintete előtt egybe mosódnak az árnyak és az ember csak ballag, vándorol, imbolyogva, magába bukva, könnyek peregnek végig az arcán és néma önsíratással búcsúzik az életétől. Ilyen elárvult estéken születnek a tragédiák. Ma talán én is egy ilyen tragédia hőse lennék, fényképem fekete keretben függne a szülői ház falán

és barátaim sem mondanának többet rosszat rólam, ha az utolsó pillanatban nem ült volna mellém, magányos padomra a Csoda. De a Csoda leült és neki köszönhetem, hogy tragédia helyett egy vígjáték hősévé emelkedtem. Ilyen egyszerű dolgokon múlik az élet.

Az én Csodámat Elsiének hívták. Magas, szöke lány volt. Kis fej, nagy lábak, hosszúarcú arc, álmódzó szemek. Német klisényomat. Hamar megbarátkoztunk és hamar megvacsoráztunk. Elsie táskájában ugyanis nagyszerű sajt, vaj és csemegefélék szerénykedtek. Ő nem tragédiára készült az estébe hajló Tiergartenben. Egyszerűen ábrándozni jött ide. Ez régi berlini népszokás. A férfiak vacsora után szivarra gyújtanak, a nők pedig kiülnek az ablakba, vagy kertekbe ábrándozni. Mire a vacsora véget ért a csillagok is kipirosodtak az égen, valami kellemes, könnyű hangulat lebegett körülötünk, megszépült a világ, megszépült az élet és megszépült Elsie is.

Egy óra múlva végig lapoztam Elsie előtt az életem. Bevallottam karrier álmaim és elmondtam égő csalódásom is. Elsie tárgyilagos teremtés volt. Nagy lendületű önéletrajzom színes anyagából mindössze egyetlen hüvös kérdést érzett jogosnak.

— Miért nem dolgozik? — kérdezte kis megvetéssel.

— Mit dolgozzam? ... És főleg hol? — védekeztem Elsie józansága ellen.

— Mit tud? — Így ő vallató fölényel.

— Igen... hát mit is tudok?... Várjon csak. Nehéz így egyetlen lélegzetre felsorolni mindazt, amit az ember 22 év alatt látott, hallott, tanult... Szóval! kitűnő matematikus vagyok. Gyermekekomban, a tejeskocsi időszakban én már mérnök akartam lenni. Azután mérlegképes könyvelő vagyok. Nagyszerű írásom van... ó, igen... a halottakhoz is értek egy keveset. Orvostanhallgató voltam másfél évig... Ezenkívül határozottan jól rajzoló, persze nem mindenkit sikerül eltalálnom, de otthon, a családot már többször lerajzoltam... Most kicsit szegyenlem magam... huszonkét éve járok gögösen a világban és most kiderül, hogy

semmi hasznoshoz nem értek... De talán ennyi is elég: matematika, kettőskönyvelés, szép betűvetés, rajzkészség és mindezen felül erős vagyok, ami már önmagában is elegendő ahhoz, hogy zsákhordó, favágó, hordár vagy jó uccaseprő legyek.

Elsie nagy dadogásom után végig nézett rajtam. Vásáron mérik így fel jószemű és biztos ítéletű parasztok a kiszemelt húzómarhát.

Fiatal, erős, jó alakja van. Táncanár lesz — mondta Elsie röviden és határozottan.

Felréműltem.

— Táncanár?... Hol?... Hogyan?... —

És már-már kibukott belőlem a vallomás, hogy még soha életemben nem táncoltam, soha nem voltam bálban, a táncot lenézem és ostoba örömmek tartom, hiszen én már 16 éves koromban komoly embernek készültem.

— Teljes ellátás és ötven márka havonta — osztogatta Elsie a parancsokat. — Elég?

— Hogyne... természetesen... boldogan... hiszen ennyi jóért én már légtornász, sőt született légtornász is lettem volna.

Elsie tánciskolája a Moabitban volt. Turm

Strasse 27. Szentimentális iparoslányok és brutális iparosifjak látogatták az intézetet, melynek én egy csodálatos éjszakán csodálatos táncmestere lettem.

Főnököm a kedves papájától, néhai Otto Müllertől örökölte a kiváló intézetet és szerencsére éppen annyit értett a tánchoz, mint én. Elsie különben is tizenöt éves kora óta hivatalba járt és botfüle volt. A táncot nem szerette, csak a pénzt, amit a tánciskola hozott.

Másnap beköltöztem a tánciskolába. Kényelmes, nagy lakószobát kaptam. A tánctermet. Zárás után a terem sarkában levő dobogó díványán aludhattam.

Érthető izgalommal néztem az első leckeóra elé. Mindenesetre elhatároztam, hogy hamarosan megtanulok táncolni. Ennyi áldozatot igazán hozhatok jobb sorsra érdemes növendékeimért.

Délután öt órakerült volt az első csoport. Húsz szentimentális hölgy, ugyanannyi brutális úr.

Bemutatkozás után szózatot intéztem a növendékekhez.

— Hölgyeim és Uraim! — mondtam —

A Világhírű Regények sorozatában legközelebb megjelenő mű

Axel Munthe: San Michele regénye I-II.

„A szerző — amint ezt önmaga írja, — azért fanyalodott rá e könyv írására, mert nem tudott aludni; művének hatása az lett, hogy sokszázezer olvasónak rabolta el az álmát, mert ez az a könyv, amelyiket nem lehet letenni mindaddig, amíg az ember végig figyelmesen el nem olvasta.“ Így ír egyik angol folyóirat kritikusa e könyvről, amelyhez hasonló siker kevés volt a világirodalomban. Huszonhat nyelven megjelent fordítás ismertette meg az egész világ olvasóközönségével a ritka tehetségű, csodálatos lelkiületű svéd orvos önéletrajzát és a páratlan érdeklődésre jellemző, hogy a könyv magában Angliában eddig 56 kiadást ért el.

A Világhírű Regények egy-egy díszes félbörkötésű kötetének **Ara 96 fillér.**

Megrendelhető: Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadványvállalat rt.-nál, Budapest, VII, Dohány ucca 12 szám

mielőtt továbbképzésüket megkezdeném, látni szeretném, meddig haladtak eddig? Felkérem tehát az első párt, álljon középre és táncoljon nekem egy keveset.

Felhúztam a gramofónt és kíváncsi, mohó szemmel lestem a táncosok minden mozdulatát. Titokban jegyzeteket készítettem és éjszaka, hogy magamra maradtam a teremben, a tükör előtt hajnalig ismételtém és gyakoroltam ezeket a mozdulatokat. Mire megvirradt, már tudtam, hogy én vagyok a század legtehetségtelegebb táncmestere. Egyetlen figurám sem sikerült. Éreztem, ezen segíteni, vagy változtatni kell. De hogyan?

Két napig csak az elmúlt órák anyagát gyakoroltattam a tömeggel. Nagy össztáncokat rendeztem. De a harmadik napon már tanítanom kellett. Egész délelőtt forogtam, pörögtem, keringöztem a parketten, hiába. Önbizalmam délután 5 fokra csökkent a fagypontra alá.

Mindegy. Történejen aminek történnie kell. Szomorúságom éjszakáján is a csoda segített, bízunk hát ismét a csodákban.

És délután ismét csoda történt. Az utolsó pillanatban ugyanis mentő ötletem támadt.

Ott álltak előttem szépen, katonás sorban a szentimentális hölgyek és brutális urak. Felléptem a dobogóra és így tanítottam:

— Hölgyeim és uraim! Néhány napig figyeltem táncukat és szomorúan állapítottam meg, hogy az én igen tisztelt elődöm egy ökör volt. Önök nem táncolnak, hölgyeim és uraim, hanem ugrálnak, vonaglanak, csetlenek-botlanak. Mi tehát el fogjuk felejteni mindazt, amit eddig tanultunk és teljesen új alapokon, új elvek szerint előlről kezdjük az egészet.

Ezután leléptem a dobogóról, derékon kaptam a legközelebb álló hölgyet és a „Ritka árpa, ritka búza, ritka rozs” dallamára olyan izes, lendületes és heves csárdást roptam elő növendékeimnek, hogy magam is megbántam.

— Ezek a lépések: kettő jobbra... kettő balra... kettő jobbra... kettő balra... kétszer forgás, képezik alapját minden modern táncnak — mondtam kimelegedve. — Tessék, próbáljuk meg.

És föltettem a híres lemezt: „Wenn die Elisabeth...”

A párok átkarolták egymást, a zene szólt

és én győzedelmesen intézkedtem: — kettőt jobb-ra, kettőt bal-ra... kettőt jobb-ra, kettőt bal-ra... Embereim néhány negyed óra múlva olyan gyönyörűen járták a csárdást, a híres slow-fox dallamára, hogy öröm volt nézni. Másnap tangót tanultunk. Gyerekjáték. Ugyanaz, mint a slow-fox, csak valamivel lassabban és hajladozóbban. A keringőről, minthogy azt sehogy sem tudtam megoldani a csárdás lépéseivel, kijelentettem, hogy már nem táncolják jobb helyeken. Simán és gyönyörűen ment minden. Komoly hírnévre tettem szert a Moabitban. Izgatott mamák hozták el hozzám ostoba kislánykáikat, mert hallották, hogy nincs az a botfűlű, két ballábú, nehézkes és ügyefogyott figura, akit én meg ne tanítanék egyszerű módszeremmel a tánc csodáira.

Elsie igazán meg lehetett és meg is volt elégedve velem.

Néhány hét múlva a Moabitban minden szentimentális hölgy és minden brutális úr csárdást táncolt. Fellendült az iskola, szerettek a növendékek és én kitűnő táncmesternek hittem magam.

Egyszer azonban majdnem baj történt.

Valami műsoros házibálra készültünk. Az egyik próbán két hölgy és két úr jelentkezett nálam.

— Kedves Mester — így az egyik, — tanítson meg bennünket a tschardasra. Mi tsardaschozni szeretnénk a műsorosestén.

Zavarba jöttem. De szomorúságom éjszakáján a Csoda segített, egy másik Csoda avatott táncmesterré, bízunk hát ismét a csodákban.

És a csoda ismét rámköszöntött. Mentőötletem támadt.

Szívemre tettem a kezem és meghatott hangon így védekeztem:

— Nagyon meghat a figyelmességük, hölgyeim és uraim, hogy annyi szép nemzeti tánc közül éppen az én nemzetem ősi táncát akarják megtanulni, de higgyék el nekem, a fölényes, előkelő és hüvös német temperamentumnak nem való a mi lobogó vérű, pezsgő, tüzes csárdásunk. Táncolják önök tovább a slow-foxot és a tangót, ahogy én tanítottam. A csárdást pedig hagyják meg nekünk szerény magyaroknak.

Néhány napig e beszélgetés után nagyon lenéztek tisztelt növendékeim, mert azt hitték, hogy szentimentális vagyok.

A MADÁRHEGY

Nagy emberek igazi lelkeségét apró rezdülések táriák fel a tömeg előtt. Az életrajzok Julius Cézártól Napoleonig tele vannak kis epizódokkal, amelyekből a történetíró igyekszik összerakni a hős emberi arcát.

Mussolini például kiadta a madárvédelmi rendeletet. Az érző szívé, gyengéd lelkű embert fogják kihangsúlyozni ezen az intézkedésen keresztül és joggal, mert aki száz és száz fontos teendője között erre a kérdésre is felfigyelt, sőt sürgősnek tartotta, hogy intézkedjék benne: érző szívé ember, gyengéd lélek.

Itália pihenő állomása a vándormadaraknak. Költözés idején millió és millió tollas vándor vonul keresztül a napsugaras országon, amely azonban számukra sokáig a halált jelentette. Az évenként kétszer is megismétlődő madárinvázio ugyanis arra serkentette a lakosságot, hogy tökélyre vigye a madárfogást. Hurkokkal, hálókkel, lépvesszőkkel, megvakított csalogató madarakkal várták évenként az átvonulókat és valósággal megtizedelték a vándorcsapatokat. Az olaszok nemcsak a maguk konyháját látták el gyöngé madárhússal, de rendelkeztek annyi felesleggel, hogy Franciaországba is exportálhattak.

Mussolini egyetlen tollvonással véget vetett a mészárlásnak. Kevesen tudják, hogy a Ducet egy északról jött világhírű író, Axel Munthe néhány gyönyörű sora figyelmeztette erre az általánossá vált madárritásra. Axel Munthe Capriban élt, hófehér kastélyában, amelyet Tiberius császár palotájának csodálatos faragású márványoszlopaival ékesített. San Michele közelében — így hívták Axel Munthe tündérvárát — emelkedett a Madárhegy és a finomlelkű író kénytelen volt közvetlen közelből végignézni szárnyas barátainak vonaglását a lószőrhurkokban. Olyan hatással volt rá a kegyetlenkedés, hogy világhírű könyvében, a San Michele regényében egész fejezetet szentelt a barbarizmusnak.

„A madarak! A madarak!” — írja szinte könnyezve. — „Mennyivel boldogabb lehettem volna a szép szigeten, ha nem szeretném úgy a madarakat. Boldog voltam, amikor tavasszal ezrével, meg ezrével érkeztek s öröm volt fülemnek San Michele kertjében hallani az éneklésüket. De volt olyan idő is, amikor azt kívántam, hogy bár ne jönnének, vagy bár adhatnék nekik jelt messze, kint a tengeren, hogy repüljenek tovább, repüljenek a vadludakkal északra, az én hazámba, ott nyugodtan élhetnek az emberektől. Tudtam én, hogy ez a szép sziget nekem paradicsom, de a madaraknak pokol. Rendesen közvetlenül napfelkelte előt-

állítottak be. Csak annyit kívántak, hogy hosszú, földközítengeri útjuk után egy kicsit megpihenhessenek. Útjuk célja még oly messze van: az az ország, ahol születtek s ahol fiókaikat föl akarják nevelni. Ezrével jöttek: vadgalambok, énekes rigók, gerlicék, szalonkák, rigók, pacsirták, fülemilék, bárázdabillegetők, sármányok, fecskék, vörösbegyek, papfülemilék, pintyökék és még sok más szelíd énekművész, amelyek siettek észak hallgatag erdeit és mezőit tavaszi hangversenyükkel felélenkíteni. S néhány óra múlva kétségbeesetten vergődtek a hálókban, amelyeket az emberi ravaszság a szigeten felállított nekik mindenfelé, a tengerparti sziklaktól fel a Monte Solaro és a Monte Barbarossa lejtőjén. Estére azután százszámra fogdosták össze őket s bedugták a szűk fakalitikákba, se inni-, se ennielót nem adtak nekik s a gőzössel Marseille-be küldték őket, hogy a legelőkelőbb párizsi vendéglőben csemegéül szolgáljanak. Jövedelmező üzlet. Capri évszázadok óta püspöki székhely volt s jövedelmei egészen a fogságba került madarak árából kerültek ki. „A rigók püspökének” nevezték Rómában a capri-püspököt.”

Más helyen ezt írja Axel Munthe:

„Hat héten át tavasszal és hat héten át ősszel hálókkel volt beborítva a Barbarossa hegy egész lejtője, a várrom csúcsától le a hegy lábánál fekvő San Michele kertjének faláig. Ezt a lejtőt tartották az egész sziget legjobb vadászterületének s néha egyetlen napon ezernél több madarat is összefogtak ott. A hegy egy szárazföldi emberé, aki valamikor mészáros volt, most pedig speciálista a madarak megvakításában; egyébként az orvoson kívül egyetlen ellenségem egész Anacapriban. Amióta csak elkezdtem San Michelét építeni, köztem és közte állandó háború dúlt. A nápolyi prefektushoz fordultam, a római kormányhoz, de mindig ugyanaz volt a válasz: itt nem lehet semmit sem csinálni, a hegy az ő tulajdona, az igazság az ő oldalán van. Audienciát kértem az ország első hölgyétől. Azzal az elbűvölő mosollyal tekintett rám, amellyel elnyerte egész Olaszország szívét s engem még reggelire szóló meghívással is kitüntetett. Az étlap első pontja ez volt: rigópástétom. A pápához fordultam s egy kövér biboros közölte velem, hogy a szentatya reggel levitette magát a Vatikán kertjébe, hogy megtekintse a vadászszákmányt. Jól sikerült a vadászat, több mint kétszáz madarat fogtak össze.

Arról a kis kétfontos ágyúró, amelyet az angolok 1808-ban ott felejtettek a kertemben, lekaptam a rozsdát és éjfélől napfelkel-

téig öt percenként leadattam egy lövést abban a reményben, hogy elkergetem a madarakat a veszedelmes hegy felől. A volt mészáros bepanaszolt, hogy foglalkozása jogos gyakorlásában megakadályozom. Kétszáz líra kártérítésre ítélték. Éjszakai álom utolsó maradványainak feláldozásával betanítottam összes kutyámat arra, hogy egész éjjel ugassanak. Néhány nap mulva birtelen halállal kimult nagy marremai kutyám és gyomrában arzén nyomaira akadtam. A következő éjszaka megtaláltam a gyilkost, ott leskelődött kertem fala körül, leütöttem. A mészáros megint bepanaszolt s most már tettelegességre ítélték el ötszáz lírára. Eladtam már szép görög vázámot és kedves Settignano-madonnámot, hogy összehozzam azt az óriási összeget, amit a mészáros kért a hegyért s ami százsorosra volt tulajdonképpeni értékének. Mikor előálltam a pénzzel, megismételte a régi játékot és vigyorogva kijelentette, hogy a hegy ára közben a duplájára szökött. Jól ismerte az emberét. Kétségsbeesésem már odáig jutott, hogy képes lettem volna mindenemet eladni, csak hogy a hegy a birtokomba kerüljön. A madármészárlásnak nem volt vége. Nem tudtam többet aludni s nem tudtam semmi egyébre gondolni. Érezve tehetetlenségemet, kirepültem San Micheléből s csak akkor tértem vissza, amikor már az utolsó madár is elköltözött a szigetről. Azzal a hírrrel fogadtak, hogy a mészáros halodik.

Estefele eljött a pap hozzám s Krisztus nevében kért, hogy menjek el a haldoklóhoz. A falusi orvos tüdőgyulladásra gyanakszik, a gyógyszerész arról van meggyőződve, hogy agyvérzés, a borbély högútának tartja, a bába azt hiszi, hogy valaki megijesztette. Maga a pap pedig, aki mindenütt boszorkányságra gyanakodott, úgy vélte, hogy valaki megverte szemmel. Nem akartam elmenni. Kijelentettem, hogy én Capriban csak a szegények számára vagyok orvos és hogy a szigetbeli orvosok el tudják látni a maguk betegeit. Egy feltétel alatt azonban elmennék: ha a mészáros megesküszik a feszületre, hogy megmenekülése esetén soha többet nem vakít meg madarat, a hegyet pedig az egy hónap előtti hihetetlen magas áron eladja nekem. A mészáros vonakodott. Éjszaka feladták neki az utolsó kenetet. Vírdatkor ismét megjelent nálam a pap. Ajánlatom elfogadtatott, a mészáros megesküdött a feszületre. Két óra mulva fél liter genyent csapoltam ki a bal mellhártyájából, a falusi orvos nagy megrökönyödésére s a falu szentjének újabb dicsőségére, mert várakozásom ellenére felépült a mészáros.

Csoda történt! Csoda!

A Barbarossa hegy most a madarak szent ligete. Embertől, állattól nem zavarva, minden őszen és tavaszon ezrével pihennek meg a vándor madarak a lejtőjén.

A san-michelei kutyáknak nem szabad ugatni, a macskák pedig kis véscsengetyűt hordanak a nyakukban...

Ezeket a gyöngéd sorokat szentelte Axel Munthe a Madárhegy vendégeinek. Sokszor élvezem ezt a fejezetet a „San Michele regényé”-ből most újra eszembe jutnak a bensőséges szavak, mert olvasom, hogy Axel Munthe gyönyörű írása a legközelebb megjelenik a „Világhírű Regények” könyvsorozatában és így eljut a magyar olvasóközönség legnépesebb táborához. A legtisztább és legmegérdemeltebb irodalmi siker előzi meg ezt a kiadást, „San Michele regényé”-t húsznál jóval több nyelvre fordították már le és csak Angliában ötvenhat kiadást ért el, de ha van könyv, amelyre maradéktalanul ráillik minden dicséret jelző, úgy Axel Munthe műve az. Nem élettörténet, bár egy gazdag életen vezet át az olvasót, több annál: egy kor története.

Ez az északról jött orvos szerelmese lett Itáliának. Segítő kézzel, érző szívvel, de látó szemmel végigélte Nápolyban a kolerát, Messzinában a földrengést, megismerte a fényes köntösű urakat és a foltos ruhájú halászt, magába itta Olaszország derűjét, de nem felejtette a hallgatag lappokat, akiket otthon megismert, nem felejtette el a párizsi időt: mindenről ír, amit élete során átélt, megfigyelt, mindenről ír a művész egyszerűségével, az orvos éles ítéletével, a poéta gyengéd színeivel.

Csendes órák legkedvesebb társa ez a könyv...

Urai Dezső

LILI

A képe itt áll az íróasztalon,
csak bámulom és lesem hasztalan,
hogyan elcsendüljön gyenge ajakán
a becéző szó: „Drága fiúkám”,
hogyan selyembőrű karját nyakamon
átfonja s azt susogja: „Akarom!”
— s míg szemem felgyújtom az örömet,
reámkacgjon: „Imádlak, kölyök”.

A kép csak hallgat. És ő? Messze, messze
talán ugyanígy nézi most a képem,
szobájában, egyedül, alkonyórán
egy kisvárosban a Tiszavidéken.

HOLLÓS LAJOS

DÉCIBÁB

10
14
m
20
25
27
36
42

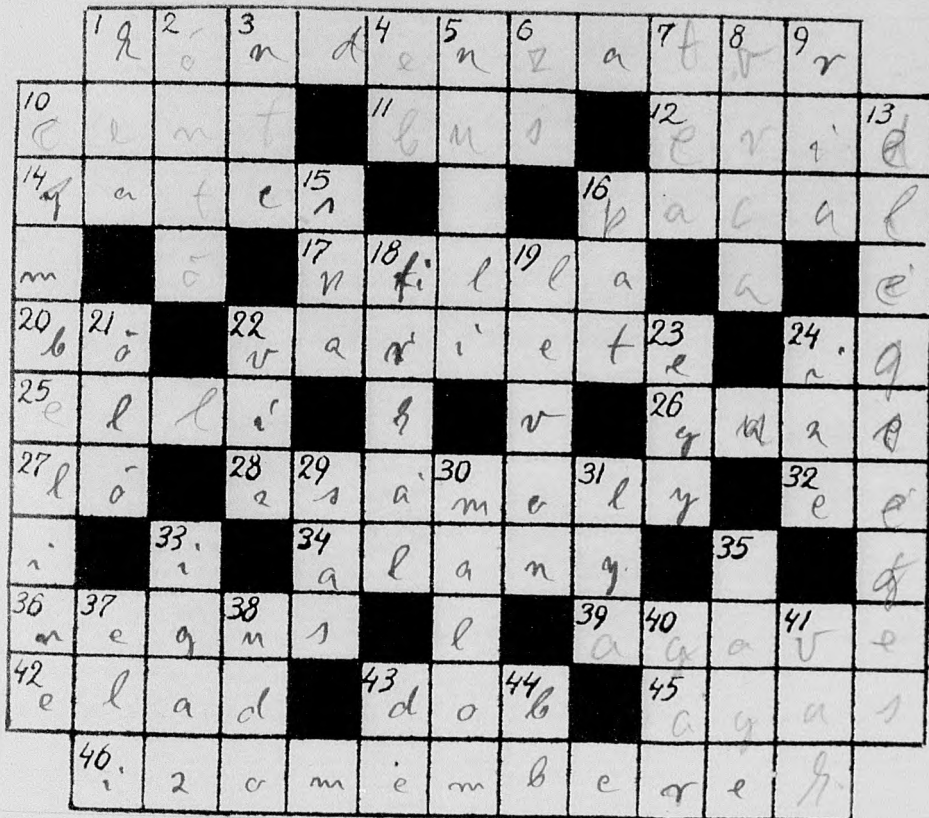
Vízszin
= sürtő
mor, 12
sakknagy
gyomra,
20. Tág.
24. Határ
A katoná
magánhan
Szelasszi
Jazz-hang
atléták,
Függőle
borított s
betűjele,
utolsó ke

DÉCI

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten két pompás ötvösművészeti brost, két ötvösművészeti gyűrűt és értékes könyvjutalmakat osztunk ki.

Megfejtési határidő január 21. Minden borítékra rárandó: Rejtveny megfejtés

A megfejtésnél elegendő a vízszintes 1, 46 és a függőleges 10, 13 sorokat beküldeni

Vízszintes sorok: 1. A rádiókészülék része = sürtő. 10. Amerikai aprópénz. 11. Szomorú. 12. Az Öttő egyike. 14. Elhalt angol sakknagyemester. 16. A kérődzők harmadik gyomra, népi eledel. 17. A szemgolyót védi. 20. Tág. 22. Könnyű és változatos a műsora. 24. Határrag. 25. Leánynév. 26. Kötelék. 27. A katoná. 28. Térdeplő padka. 32. Azonos magánhangzók. 34. Mondatrész. 36. Hailé Szelasszié. 39. Disznóvénny. 42. Árusít. 43. Jazz-hangszer. 45. Bogas ikerszava. 46. Súlyatléták, súlyemelő, birkózók.

Függőleges sorok: 1. A Kykladok hegyekkel borított szigete. 2. Ömlesztő. 3. Tornászklub betűjele. 4. Kutya. 5. Sodrott tészta. 6. Az utolsó kettős mássalhangzó. 7. Téli ital. 8.

Költőies arc. 9. Mária idegen beceneve. 10. Shakespeare színműve (zárt betűk m, i). 13. Osztályzat. 15. Belga fürdőváros. 16. Zoro külföldi neve. 18. Céltalanul frogat. 19. Keresbít, leszámít. 21. Gyilkoló. 22. Mindennapi italunk. 23. Számjegy. 24. Hogy is mondjam csak. 29. Madárkirály. 30. Gabonaörlő. 31. Filmszínész nő keresztneve. 33. Valóság. 35. Szép, szőke amerikai filmszínész nő (Anita). 37. Zsidó főpap volt. 38. Dudor belseje. 40. Vissza: rág. 41. Nem lát. 43. Ellen-teses kötőszó. 44. Azonos mássalhangzók.

Payper

A jutalmazott megfejtők névsorát a 95. oldalon közöljük.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélró egy megcímzett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Délibáb” szerkesztőségének, Budapest, Dohány ucca 19. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem űrzünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

Matyi et Mucl (2). G. Th. címe: Berlin, Steglitz, Ziethenstr. 3. Valószínűleg kiad. — Nem tud. — H. J., Wien, Deutsches Volkstheater.

H. Miklós, Szekszárd (98). Arról panaszkodik, hogy már huszonöt éves és a nők még sohasem éreztek Maga iránt egyebet, mint jó barátságot. Mindig Maga volt a hü barát, a jó pajtás, akinek kiöntötték szívüket és akinek mindig csak statisztálni kellett mások boldogságához, vagy boldogtalanságához. Főszerepet sohasem kapott. De úgy érzi, hogy ebből elég volt. El van keseredve, mert azt hiszi, arra van kárhoztatva, hogy örökké csak a hü, megértő, megnyugtató, okos pajtás legyen és segédkezzék mások szerelménél. Sohasem fog szerelmet ébreszteni... Mi nem így gondolkozunk! Mert, ami késik, nem mulik! Nem hisszük, hogy a multból ilyen határozottan lehetne következtetni a jövőre. Talán majd akkor jön a szerelem, mikor legkevésbé se várja. Mikor nem is gondol rá. Sohse tudhatja az ember, hogy a következő pillanat mit hoz. Talán már sokszor el is ment mellette. Behűnyt szemmel. Anélkül, hogy észrevette volna. Előfordul ilyesmi! Csak mikor már késő, akkor döbben rá az ember az igazságra. Igyekeztek nyitva tartani a szemét. Ne zárja be Magát. Ne tegye félszeggé ez a pesszimizmus. Mert, ha az sugárzik ki magából, hogy: „Oh, igen... Tudom jól, hogy én csak jó barát vagyok, egyéb semmi” — akkor nincs az a nő, aki szerelemre alkalmas alanyt látna Magában. Az ember életét tulajdonképpen ezek a kisugárzások irányítják. Az, amit mások kiéreznek belőle. Tehát fel a fejjel és bízzék abban, hogy eljön, amit olyan nagyon vár. Ami az ember életének érzelmi tartalmat ad: a szerelem.

Kezdő író (12). Akármelyik kiadóvállalathoz beküldheti ismeretlenül is. Ha jónak találják, esetleg megveszik.

Anna asszony. Kosmetikai kérdésekben megcímzett és felbélyegzett válaszboríték beküldése ellenében válaszolunk részletesen.

Magda (19). A leánynak kellene beszélni a szüleivel és megértetni velük, hogy ő csak ahhoz megy férjhez, akit szeret. Más reális tanácsot nem adhatunk.

Doktorkisasszony (785). Maga asszisztensnője egy professzornak. A professzor negyven év körüli férfi, gyönyörű fiatal felesége van és négyéves kislánya. Maga pedig teljesen reménytelenül beleszeretett. Anyira, hogy valóságos kín számára a mindennapos együttléti; elviselhetetlen, mikor a professzor rajongással beszél feleségéről; most azon gondolkodik, hogy otthagyja biztos, nyugodt, előkelő állását, mert nem bírja tovább ezt a szenvedést. — Megértjük, hogy helyzete nehéz, de mégis az a véleményünk, hogy csak maradjon és szenvedjen tovább a professzor mellett. Hogy is lehet a mai világban otthagyni egy állást? Különösen olyan előnyösét, mint a Magáé! Micsoda könnyelműség lenne! Figyelje el, később keservesen megbánná. Gondoljon arra, hogy van egy öreg, özvegyasszony édesanyja, akit Magának kell eltartani. Mit szólna ő ahhoz, ha otthagyná kényelmes, biztos állását? Ki tehetné-e ilyen izgalomnak? És a hajsza más állás után! A sok előszobázás, kérvényezés, reménykedés és csalódás! Szabad-e egy kis kényelmetlenségért ilyen áldozatot hozni? A mai kor emberének erőre, acélosságra, keménységre van szüksége: „az erőtlen csügged... az erős megállja!...” Erősnek kell lennie. Ésszel, okossággal le lehet győzni a legnagyobb szerelmet is. A reménytelenség pedig a legnagyobb ellensége ennek az érzésnek. Megöli. Maga bizonyosan eléggé józan és világosan látó ahhoz, hogy belássa ennek az érzésnek reménytelen voltát. Meglátja, majd elmúlik! Ha teheti, járjon sokat társaságba, majd csak összeakad valakivel, aki segít Magának legyőzni és kivégezni ezt a jövőtlen szerelmet. Nem szabad ilyen gyáván meghátrálni, megfutamodni egy kis erőpróba előtt. Százszorosan nem szabad, ha a Maga és édesanyja anyagi nyugalma, gondtalansága forog kockán. Sohase bocsátaná ezt meg Magának. Túlnagy árat fizetne a szerelmért.

Unige (16). Rudolf Forster címe: Berlin, N. W. Kronprinzenstrasse 23.

Problémák (239). Elvált ember. Tizenhat éves kisleányával él. Most, tizenkét év után szeretne még egyszer megnősülni. De nem mer. Fél a leányától. Nem tudja, hogy hogyan fogadná a változást. Feleségjelöltje huszon-négy éves. Ügyszólván majdnem leánya lehetne ő is. Fél attól, hogy sok surlódás, féltékenykedés, nézeteltérés lenne a két nő között. Irtózik a családi háborúskodástól. Gyű-

löl min
Tőlünk
dalmár
arra, h
Ne tölü
ségétől.
béke, h
együtté
szerette
Hogyan
tatni es
elfojtan
új mam
értő, g
benne c
vételni
gel, bel
miesetr
össze ő
nak ös
akkor
fokozat
jon hoz
ezentúl
függővé
tudja-e
igen, n
pedig n
sokat v
elég tap
esetben
élettárs
tatná, h
házasság

Minde
vele val
beleszer
szegény

A mul
vény me
zene. 11
ker. 15.
19. Ls.
Omar. 2
Yates. 3
menus.
Aranka.
An. 7.
Etela. 11
21. Rz.
matt. 30.
Kan. 37.

Jutalm
megfejtő
Géza, B.
Bp., és
gyűrűt k
jutalomb
Vajda Pá
Rózsa, R
Bp., Tron
Bp., Bre
Miklós, I
Aranka,
Ibolya, T

löl minden veszekedést, minden éles jelenetet. Tőlünk vár választ és megnyugtatót aggodalmára. Pedig nem mi vagyunk hivatva arra, hogy megnyugtassuk erre vonatkozólag. Ne tőlünk várjon választ. Hanem leendő feleségétől. Egyedül tőle függ minden. A családi béke, harmónia, zavartalan, felhőtlen, kedves együttélés. Attól, hogy hogyan tudja megszerettetni magát leendő mostoha leányával? Hogyan tud bánni vele? Hogyan tudja elalattani esetleges féltékenységet? Hogyan tudja elfojtani ellenszenvét a gondolat iránt, hogy új mamát kapott? Tudna-e leányának megérteni, gyöngéd barátnője lenni? És van-e benne elég tapintat s finomság, hogy észrevétlenül és magától értetődő természetességgel, belekapcsolódjék kettőjük életébe? Semmire se rontson ajtóstól a házba. Hozza össze őket és várja meg, hogy hogyan tudnak összeemelegedni. Ha összebarátkoznak, akkor se siesse el a dolgot. Lassanként fokozatosan készítse elő leányát, hadd szokjon hozzá a gondolathoz, hogy édesapját ezentúl meg kell osztania valakivel. Tegye függővé a dolgot attól, hogy választottja meg tudja-e hódítani kisleányát, vagy sem? Ha igen, nem probléma a további lépés, ha pedig nem, akkor talán Maga se veszteti sokat vele. Ez azt jelentené, hogy nincs elég tapintat, elég melegség benne. Ebben az esetben mondjon le a nőről és keressen más élettársat magának. Mert a mérleg azt mutatná, hogy több bosszúsága lenne ebből a házasságból, mint amennyi öröme.

Minden álom egyszer visszatér (269). Levele valóságos kis regény. Évekkel ezelőtt beleszeretett egy gyönyörű szép, de nagyon szegény leányba, aki szintén szerelmes volt

**A multheti számban megjelent keresztretjé-
vény megfejtése. Vízszintes sorok:** 1. Katona-
zene. 11. Maratoni futó. 13. Ivanov. 14. Te-
ker. 15. Ring. 15a. Ez az. 17. La. 18. Nákó.
19. Ls. 20. Ural. 22. Ara. 23. Liász. 24.
Omar. 26. Mn. 27. Om. 29. Po. 31. Sec. 32.
Yates. 34. Rekesz. 36. Turay Ida. 38. Trasi-
menus. — **Függőleges sorok:** 1. Kaviár. 2.
Aranka. 3. Tangó. 4. Oto. 5. Novella. 6.
An. 7. Zita. 8. Efezusi. 9. Nuk (Kun). 10.
Étela. 11. Mirna Loy. 12. Óralánc. 16. Zsfr.
21. Rz. 24. Opera. 25. Mosás. 26. Mesés. 28.
matt. 30. Bede. 31. Se. 33. Tur. 34. Rím. 35.
Kan. 37. Yi.

Jutalmazott megfejtők. A keresztretjé-
vény megfejtői közül Lánosz Istvánné, T. és Róna
Géza, B. ötvösművészeti brost, Német Ilonka
Bp., és Fürst Györgyné, D. ötvösművészeti
gyűrűt kaptak; az alábbiak pedig könyv-
jutalomban részesültek: Kuti Kálmán, Bp.,
Vajda Pálné, Bp., Vécsey Ilona, M., Györy
Rózsa, R., Kartsok Aurél, J., Radnai Erzi
Bp., Trommel Aladárné, Sz., Kocub Márta,
Bp., Breuer Ili, E., Iván Rózsai, M., Klein
Miklós, D., Simonyi Ernő, U., Bölcskei
Aranka, Bp., Weiss László, Bp., Farkas
Ibolya, T.

Magába. Elhatározták, hogy csak ásó-kapa
és a nagyharang választhatja el magukat egy-
mástól. De nem így történt. Jött a jómódú,
független anyagi körülmények között élő,
középkorú férfi és ásó-kapa helyett ő válasz-
totta el magukat egymástól. A leány hozzá-
ment. Azóta három év telt el. Ez alatt a
három esztendő alatt sok minden történt. A
jómódú, középkorú férfi hirtelen meghalt és
a szép, gazdag fiatalasszony egyedül maradt.
Minthogy az élet szereti az ismétlődéseket,
nemrégiben, egészen váratlanul összetalálkoz-
tak. Az asszony folytatta az abbamaradt
hangot, mintha semmi se történt volna. Mint-
ha sohase dermesztette volna meg azt a
melegséget, amit Maga érzett iránta. Maga
— éppen úgy, mint három évvel ezelőtt, —
most sem tudott ellentállni. Minden sértett
büszkeség, dac, harag és fájdalom ellenére
úgy érezte, hogy még mindig szereti. Ő az
egyetlen nő, aki szerelmet tud ébreszteni
Mágában. De látszólag hideg maradt. Nem
árulta el, hogy mit érez és mit gondol. Azt
kérdi tőlünk, vajon merje-e himni, hogy az
asszonyban is tényleg felébredtek-e a régi
érzések, vagy csak kacérkodik magával?
Ilyen messziről és látatlanban nem tudjuk
elég világosan megítélni a helyzetet, de azt
gondoljuk, hogy egyelőre ne törődjék ezzel
a kérdéssel, kapcsoljon ki magából minden
kétkedést és bizalmatlanságot, vegye át
Maga is azt a hangot, amelyet az asszony
megütött. Tegyen úgy, mintha azóta nem
pergett volna le a három esztendő. Ne féltse
magát esetleges újabb csalódástól. Ez a csa-
lódás meghozná magának egyúttal a teljes
kigyógyulást is ebből a szerelemből. Bízva
a sorsra a dolgot. Nyissa ki a szemét,
figyelje meg jól az asszonyt, egyébbel ne
törődjék. A nőt közeletről is nehéz kiismerni,
hát még messziről. Mi, sajnos, nem tudunk
egyebet tanácsolni.

Vera. A Weekendpályázatot ugyan már
rég lezártuk, de ennek a bájos képnek nem
tudunk ellenállni és leközeljünk.

(Zongyi felv.)

Medikus (4). Ha Ön annyira szereti a lányt, akkor komolyan kellene beszélnie vele. Meg kellene mondania, hogy bízson Önben, mert rövidesen olyan helyzetbe fog kerülni, hogy meg tud nőszülni. Már most, ha Ön valójában bízik önmagában, akkor a dolog meg is oldódik ezzel a kijelentéssel, mert a lány, feltéve persze, hogy az érzelem kölcsönös, a biztos jövőendő reményében nem fog magának mással udvaroltatni.

24 éves. Nem írja meg pontosan, hogy arcbőre milyen természetű. Ha arcbőre — mint írja, száraz típusú, — úgy feltűnő, hogy olyan sok mitesszer jelentkezik. Valószínűleg az a helyzet, hogy a homlok, áll és az orr vonala zsíros és az orcák száraz természetűek. Kérjük részletesebb levelét, válaszbélyeggel.

Jázmín 1936. A tünetekből ítélve, fagygyümörigyzavar áll fenn, melyet csak orvoskozmetikai szakkezeléssel lehet megszüntetni.

Romeo (20). Tessék Fekete József főtitkar könyvét megvenni, amiben a kért dolgok megvannak. A címe: Budapest, Bethlen tér 3.

Aggódo férj (22). A szerelemben bizony minden lehetséges. Itt nem lehet szabályokat felállítani.

P. Ottó (6). A szíves elismerő sorokat köszönjük.

Többeknek. Dr. Heks Imre bőrgyógyász orvoskozmetikus ismét rendel. Rákóczi út 55. Telefon 1-401-26.

Nóra (8643). Biztosan nagyon fiatal fiúról van szó. Csak fiatal, tapasztalatlan fiúcskák taktikáznak ilyen keservesen. Szóval, az a panasz, hogy gavallérja állandóan más nővel „húzza.” Folyton más nőt dicsér, magának, minden barátnőjének vehemensen udvarol, minden barátnőjétől el van ragadtatva és ha együtt vannak, minden alkalommal más nőről beszél. Ezzel szemben, ha magával például egy estélyen egy fiú sokat táncol, halálosan meg van sértve; ha például a moziban azt mondja: Milyen szimpatikus férfi ez a Gary Cooper, akkor is halálosan meg van sértve. Ha vele együtt dicséri azt a nőt, akiről éppen szó van, akkor is halálosan meg van sértve. Mindezekből maga arra következtet, hogy mégis csak érdekli a fiút, akármilyen lelkesedéssel is nyilatkozik a földkerekség összes többi nőiről. Ha egy nap nem találkoznak, akkor felhívja telefonon... igaz, hogy a telefonba azt mondja, hogy: „Jaj, de remek asszonynak mutattak be ma délután!” — de mégis csak magának mondja. Maga pedig úgy válaszol erre a furcsa viselkedésre, hogy egyáltalán nem vesz tudomást róla. Akárhogyan lelkesedik is egy nőért, semmiféle féltékenységet nem mutat. Sőt ellenkezőleg! Magában persze annál jobban mérgelődik és annál jobban bosszantja ez a lehetetlen viselkedés. Kéri, hogy tanácsoljunk valamit, amivel le lehetne

szoktatni udvarlóját erről a kellemetlen szokásról. — Nagyon nehéz feladat elé állított minket, kedves kis leány! Mert mindenkivel másképpen kell bánni. Nincs egy általános szabály arra nézve, hogy hogyan lehet valakit leszoktatni valamiről. Mindenkit más oldalról kell megkönyékezni. Mindenkinek más a kulcsa. Tekintettel arra, hogy mi gavallérját nem ismerjük, bizony nehéz a segítség! Legfeljebb, csak ötleteket adhatunk, melyekből kiválaszthatja a legmegfelelőbbet. Tehát: 1. Viselkedjék maga is pont úgy a fiúval, mint ahogy ő viselkedik magával. Utánozza viselkedését szóról szóra. 2. Legközelebbi alkalommal, mikor más nőt dicsér feltűnő hévvel, kérdezze meg tőle lehetőleg őszinte csodálkozással, hogy akkor miért tölt annyi időt magával, ha más tetszik neki? Arra vigyázzon, hogy se sértődöttség, se keserűség ne legyen a hangjában. 3. Amit mi a legjobb módszernek tartunk, mondja meg neki őszintén, hogy a gyerekes, átlátszó, neveltséges féltékenységi kísérleteket és bosszantásokat nagyon komikusnak és feleslegesnek találja. Főleg halálosan unja már. Mondja meg azt is, hogy maga egyáltalában nem féltékeny természetű és mihelyt látja, hogy neki más tetszik, abban a pillanatban lezárja az ügyet.

Menyasszony (57). Ha Önt vőlegénye elvitte rokonaihoz látogatába és az idősebb nőrokonok Önt nem tegezték le, akkor Ön csak nyugodtan folytassa a magázást. Önnek, mint új rokonnak s mint fiatalabbnak sem kötelessége, sem joga az idősebbeket letegezni. Hogy vajjon mért nem tegezték le az első látogatásnál, azt én nem tudhatom. Lehet, hogy semmi egyéb magyarázata nincs a dolognak, mint az ilyen első találkozásoknál okvetlen fellépő kölcsönös zavarodottság és elfogultság. Mindenesetre hozza ezt szóba vőlegénye előtt.

Előfizetési árak:

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő,

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel:

TOLNAI SIMON

Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat RT. mélynyomó-körforgógépein,

Budapest, VII, Dohány ucca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:

14-23-39 és 14-23-50

Nem esonkítja meg a lapot, ha ezt a szelvényt kivágja, mert a lap bekötésénél ez a keskeny rész ugyls levágódnék. Ezen szelvény alapján egy pompás díszes műhöz van joga. Olvassa el a lapunkban levő hírdetést

KÉT MILLIÁRD EMBER KÉT MILLIÁRD ORVOS

Alig található ember szerte a nagyvilágban, aki ne ajánlott volna még embertársának betegségére valamilyen gyógyszert. A jószándék mindig megvan, de a következmény mégis sok esetben gyászos! Hány ember halálát okozták már hozzá nem értők által ajánlott kuruzslószerek!

A gyógyítás az orvos hivatása, de a betegségek megelőzése az egyes ember feladata. Tudni kell, mi válik hasznára és mi van ártalmára a szervezetnek, meg kell tanulnia mindenkinek az egészséges életmód szabályait. Ennek a célnak szolgálatában áll

Tolnai **ORVOS A CSALÁDBAN** című ötkötetes hatalmas, több mint 1200 oldal terjedelmű könyvsorozata, melynek első kötete most hagyta el a sajtót.

Az ötkötetes mű szerkesztésében 23 magyar orvostudós vett részt!

Kivonat a könyvsorozat tartalmából: Az egészséges test felépítése, A helyes táplálkozás, Szépségápolás, Sport, Torna, A gyermekágy egészségtana, Csecsemőápolás stb., stb. Az **ORVOSI LEXIKON** kötetekben betűrendben megtalálja az olvasó több ezer betegség részletes leírását, orvosi gyógykezelésének és megelőzésének módját. Ezenkívül ismerteti a **LEXIKON** az összes közkeletű orvosi kifejezések magyarozatát.

A kitűnő papíron nyomott, félbörkötésű ötkötetes könyvsorozatot nagyon sok fekete és színes műmelléklet és rengeteg szövegközti kép illusztrálja.

Az ötkötetes díszes kiállítású sorozat ára bérmentve **Budapestten 40 pengő, vidéken 42 pengő**, mely havi 2 pengős részletekben is fizethető.

Jugoszláviai olvasóink Tolnai „Orvos a családban” című ötkötetes sorozatát **Centralna Knjizara, Subotica Strosmajerova ul. 11.** cégnél szerezhetik be **480.— dinárért**, mely havi 40 dináros részletekben is fizethető.

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsontítani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelezőlapra

Megrendelem a Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat R. T. Epest, VII, Dohány u. 12. útján Tolnai: **ORVOS A CSALÁDBAN** című művet öt díszes félbörkötésű kötetben, bérmentve, Budapestten 40.—

vidéken 42.— aranypengő árban és tartozom a vételárat az átvétel napjától kezdve egymásután következő 2.— pengős havi részletben megfizetni. Tudomásul veszem, hogy a vételár teljes kiegyenlítéséig a sorozat tulajdonjogát a Tolnai Nyomdai Műintézet fenntartja magának. Bármely részlet be nem tartása esetén is a hátralék teljes összege esedékessé válik. Ez a megrendelés vissza nem vonható, de elfogadása a Tolnai Nyomdai Műintézet megtételestől függ.

Tudomásul veszem, hogy a mű első kötetét a megrendeléskor, a további köteteket pedig fokozatosan 1937 augusztus végéig bezárólag szállítják.

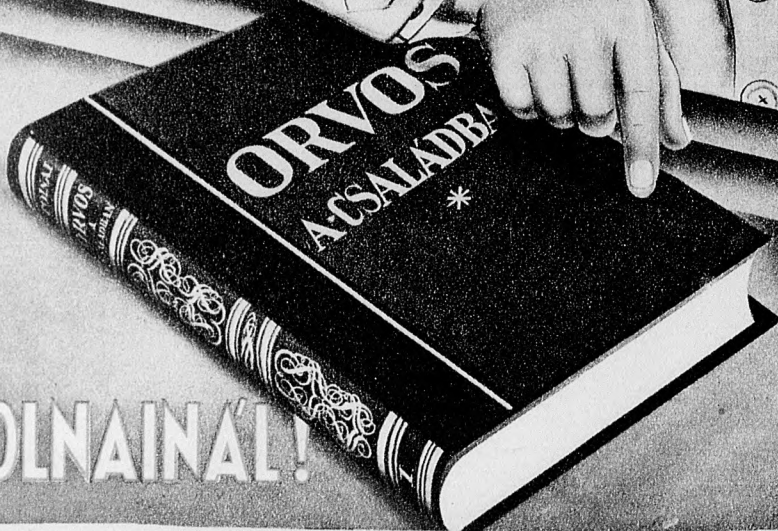
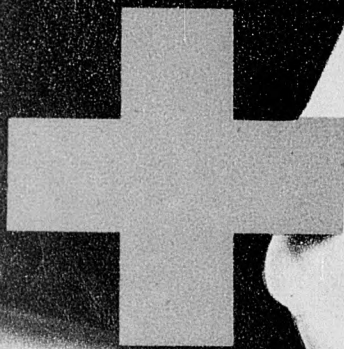
Kelt _____ 193_____ hó _____ n.

A megrendelő aláírása.

pontos cím.

foglalkozása.

**EZT A KÖNYVET
VEGYE MEG**

TOLNAINÁL!

ZSOLT

4. SZ.

100
OLDAL

Bu
Ema
szász
szota
játék f
(Rozg